

கஸ்கி

நகைச்சுவை
மலர்

விட்டுச் சலவை
பெருமை
ஸர்ப் சலவை
சுருமை

வெளுக்கும் துணிகளெல்லாம் வெண்மை மயம், துப்புரவான தூய்மை மயம்; வெல்
வது ஸர்ப் சலவையில் எல்லாவற்றும் வல்லமை! கரைகடந்த துறைவனம்! கேட்பா
ளேன், சேலே, சிறகுடை மூதல் சிறுவரின் ஆடைவரை ... எதற்கும் நிகரிலாத,
வெண்மை, சிவரமான தூய்மை! கைப்பட விடாதே துணி வெண்கக ஒரே வழியு
கைகளிட ஸர்ப்!

ஸர்ப் சலவை: வெள்ளைவெள்ளை சலவை

இத்துவந்தான் வீவர் தயாரிப்பு

SU. 38-140 TM

கலக

பொருளடக்கம்

படவிலாக்கம் 101ம் பக்கம் பக்கம்

"கம்பி"யில் வெளியாகும் கதைகளில் உள்ள பொயர்கள் எல்லாம் உற்பத்திப் பொயர்களின் சம்பவம் அளும் உற்பத்தியே.

சொய்க்குது. காத்திருக்க 29 ★ டிசம்பர் 15

- 3 குதிரைக் கொம்பு
- 6 திருக்குறியைச் சென்று ஒதுவோம்
- 7 டி. ஏ. 5083
- 8 மூதல் மூதல்
- 11 தமிழில் சிறுகதைகள்
- 19 நடைக்கலை கரணாறு
- 23 இந்திய மொழிகளில் நடைக் கலை
- 26 திருட்டுக் கருது
- 27 அறிவுக் கலை, அருட்புலமே!
- 27 பொய் சித்திரங்களுக்கு ஒரு மாணி
- 42 அரசியல் கேள்வி சித்திரக்காரர்கள்
- 44 சித்திரங்களுக்கும் கைத்தொழிலர்கள்
- 49 இது மன்னர் அளும் ஒரு சக்கரவர்த்தியும்
- 51 கார்ட்டூன் கார்ட்டிசன்
- 52 மாமனார் கார்ட்டி
- 52 சித்திரப் பேச்சாளர்கள்!
- 54 கொட்டாபே கார்மனாரே!
- 56 மாந்திரியான மாந்திரிகள்
- 74 கார்ப்புள புள்ளை பொருள்க்குது!
- 77 ஜோக்கர்கள் கதை
- 84 அங்கும இங்கும
- 87 நடைக்கலைக் கதையம்
- 88 நடைக்கலை நடிக்கர்கள்
- 88 குண்டுமாவிகள்
- 107 "வினா" மாந்திரியார் சங்கடம்
- 115 பொய் கிவ்வு
- 122 பத்திரிகைக் கோட்டம்

குளிர்ச்சியையும்
சுக சுவரத்தின் வரு
வழப்பையும் அளிப்பது

ஐஸி-கூல்

சுவரத்திற்குப் பின்
உபயோகிக்கும் லோஷன்

IK2T

PEARLINE-PARIS
P. O. Box 493 Bombay-1

பெண் மனம் புண்படா வண்ணம்...

மாதர்களோடு புறங்குளையில்,
இன்றியமைபாதபோது மட்டுமே
புகழ்பெறும்—அதுவும் பெண்
மனம் நோகாத வண்ணம். புகை
பிடிக்கையிலே பெண் மனிகளை
எதிர்ப்பட்டால், நுகமன்கூறுவதற்கு
முன் கெட்டுடைய அகற்றிக்கொள்
வதே நல்ல அவர்களைக் கடந்து
சென்ற பிறகு தொடர்ந்து புகை
பிடிப்பது நாகுக்கு.

உயரிய பண்போடு உபயோகிப்பதற்
கும் உதவுவதற்கும் உகந்தது

பனாமா

இழக்க
இழக்க
இளபம்-
கிறுதினது

விசேஷக் கவனம் தேவியோடு.

கோட்டன் டிரைக்கோ கம்., பஞ்சாபேட் லீட்.,
பம்பாய்-55.

பாரதத்தில் இத்தகைய தேசிய கலாபண்புகளிக் மிகப் பெரியது.

குதிரைக் கொம்பு

உயக கரித்திரம் இதுவரை உள்புராத 'சோஷலிஸ ஜனநாயக'த்தை இந்தியாவில் நிறுவுப்போவதாக காங்கிரஸ் மகாசபை உறுநாத்தி பிடுக்கிற்று. சோஷலிஸம் என்பதில் என்னவென்றோ, ஜனநாயகம் என்றும் என்னவென்றோ இதுவரை ஒருபோதும் வரைபதற வெந்து தெளிவு தராத காங்கிரஸ் தலைவர்கள் இப்போது இரண்டையும் சேர்த்துக் குழப்பி ஒரு வந்த தத்துவத்தைப் பற்றிப் போத தெளக்கி பிடுக்கிநிற்கர். 'சோஷலிஸ ஜனநாயகம்' 'ஜனநாயக சோஷலிஸம்' என்று பிரசார மத்திரங்களை உண்டாக்கி மிகுக் கின்றனர். ஜனநாயகமும் சோஷலிஸமும் முரண்பட்ட இரண்டு தத்துவங்கள்—கொம்பு உள்சு குகினர். மார்க்சியர்கள் கூறும், வெடும் உணவும் என்பவையாகியப் போல்.

அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப் பற்றிப் பார்த்தால், பாரம்பரிய குலம், பொருத்திய ஆதிப மக்கள் - குறிப்பாக பாரத மக்கள் - சோஷலிஸம் என்ற பெயரில் எவ்வளவு எளிதில் ஆர்வம் காட்டினார்களோ, அதுவும் என்பதை ராஜாஜி உள்வாங்கிக் கொள்ளவில்லை. மிகவும் மிகுந்திருக்கிறது. இவ்வாறுதான் தனி மனிதனாகிய மாத்ரூரினும் எங்கே கொடுப்பதுபோல் கொடுத்தது. அதன் பின் மிகுந்தது அபிவிருத்தியும், இதன் மூலம் எதிர்க்கட்சி ஏதும் தோன்றி இருக்கக்கூடிய சேயும், இருக்கும் எதிர்க்கட்சியையும் ஏதும் ஏக கட்சி ஏகாதிபத்தியம் நிறுத்திவைக்கப்படும் அல்ல எதிர்க்கட்சி காட்டி மிகுந்திருக்கிறது. மக்கள் எல்லாம் உரிமைகளையும் பெற்றிருக்கும் இவ்வாறுதான், எதிர்க்கட்சி எல்லாம் உரிமைகளையும் பெற்றிருக்கும் சோஷலிஸமும், ஒன்றுக்கொன்று இரு எதிர்க்கட்சிகளாக மாத்ரூரினும் இருக்கின்றன என்பதை அல்ல தெரிவிக்கப்படுகிறது.

“கோஷுலிங் ஐதராபாது: எப்பதாக என்று ஒருபெரும் இருத்தது போயாது” என்று கெப்லர் மார்க்சினிட் என்னவர் தாம் அன்றுபுள்ள ‘நம் காலத்திய மார்க்சியம்’ (The Marxism of our Times) என்ற துரில் உதி யிருக்கிறார். “சர்வாதிபத்தியம் பொருத்திய சர்க்காரால்தான் கோஷுலிங்கத்தகு நிலைய முடியும். கொள்ளக் கொறி யிபுத்தி ஒரு சிலரும் அதிகார ஸர்க்கத்தினால்தான் கோஷுலிங்கத்தகு நடைமுறையாகத் தவர்கம். இதற் சூழ்நிலையில் மக்கள் ஆட்சி எவையு ஏதாவ முடியும்?” என்று அவர் ஆணித்தரமாக விளவுகிறார். நமது நாட்டைப் பொறுத்தபடியில் சர்க்கார் ஊழியர்களான அதிகார ஸர்க்கத்தினரை நேரடியாகக் குறை சொல்லதற்கில்லை. இங்கே ஆனால் கட்டுக் காரர்களின் அபக்தமுறையில்தான் சர்க்கார் சிப்பத்திகள் உய்களனர். சர்க்கார் சிப்பத்தி களுக்குப் பத்திரிசெய்யாதுகூடா மாறாகக் கட்டுயின் அபகாரத்தகு ஒக்கச் செய்லதிலேயே இன்று கால்கள் தவ்வகை முறையித்திருக்கன். இந்த முயற்சென் ‘காமராஷ் இட்டம்’ என நாமயுணம் பெறுகின்றது.

இதற்கிடையில் எப்போதோ ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இடக்கவசம் கூறியதும் நான் தோறும் நாட்புலப் பரிந்து வரும் ஏகாதிபத்திய ஆட்சியுடன் அதை இணைக்க முடியாது. கால்கிரில் கட்சியாளனுடைய தலங்குத் கோத்த ஒரு கோத்து என்று எண்ணுகிறது. கால்கிரில் கட்சி ஸ்ரீ ஜஸ்தாஸால் நேருமயக் கோத்தது. ஸ்ரீ நேருமே - அவர் எவ்வளவு மறுப்பினரோ - ஆதிகாலத்தால் பரிந்துவிடுகிறது கட்டிடங்களை மனமார எவ்வளவு ஆட்பட்டார் என்பதற்கு எதிராக. இவ்வாறு ஆட்சியில் தனி மனிதன் கடத்தியும் பெற்று விளங்கும்.

ஜனநாயகத்தைக் காண முடியாது. சோஷலிஸ்தின் வட்சியமான சம் விதி யோகத்தையும் காண முடியாது. 'காங்கிரஸின்' 'சோஷலிஸம்' பொருளாதாரக் கொள்கையே அவ்வ, அது கட்சிக் காரர்கள் மட்டும் முன்னேற உதவும்

அரசியல் கொள்கைதான். பேரரசு மாற்றி அமைப்பதால் உப்பு சேலியாதி விடாகு' என்விரர் ராஜாஜி. 'ஜனநாயக சோஷலிஸம்' என்ற தூதன் சித்தாந்தத்தையப் பற்றிக் காங்கிரஸ் கட்சியினர் பேசுவது புதியதொரு பித்தலாட்டமே யாகும்,

எரி. பி. அளிக்கும் சீரிய திட்டம்

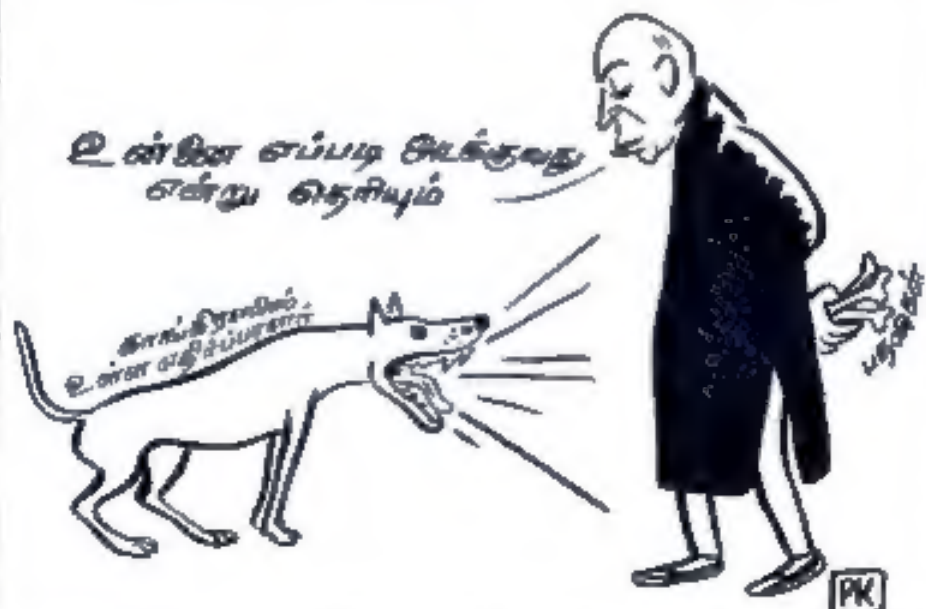
முன் காலத்தில் நம் நாட்டில் கல்வி என்பது ஆத்மிகத்தையத்தான் ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இப்போது நிலைமை அடியோடு மாறியிட்டுள்ளது. அறிவை விருத்தி செய்து கொள்ளவும், பொருளாதார முன்னேற்றம் பெறவும் கல்வி உதவுகிறதே யன்றி, தன்னேறி களையும், ஒப்புரவு உணர்ச்சியையும் ஊட்டத் தவறியிட்டுள்ளது. இதனால்தான் மக்களிடையே நிம்மதியையோ, திருப்தியையோ காண முடியவில்லை.

இந்த நிலைமையை மாற்ற வேண்டுமானால் மாணவர்களுக்கு ஆத்மிக உணர்வைப் புகட்ட வேண்டியது அவசியம். இவ்விஷயத்தில் அரசாங்கம் எதுவும் செய்யவில்லை. 'மதச் சார்பு அற்ற' என்ற கொள்கையை அது கட்டிக் காட்டி எந்த மதத்திற்குமே உதவாமல் நாட்டை நாஸ்திகத்தில் இழுத்துச் செல்கிறது. எனவே, தனி மனிதர்களும் ஸ்தாபனங்களும் நம் தேசத்து இளைஞர்களை ஆத்மிகப் பாசை

யில் இட்டுச் செல்வதில் முனைந்தால் தான் நமது நாட்டில் சாந்தியும், மன திறையும் ஏற்பட இடமுண்டு.

இவ்விதமான நன் முயற்சி ஒன்றில் கடுப்பட்டிருக்கிறார் அண்ணாமலை பல் கலைக் கழக உப அதிபர் டாக்டர் வி. பி. ராமஸ்வாமி அவர்கள். அவரவரும் தாம் பிறந்த சமயத்தில் பற்றுக் கொள்ளவும், பிற மதங்களைத் தாராள மனப்பான்மையுடன் மதிக்கவும் உதவுகிற திட்ட மொன்றை வகுத்திருக்கிறார். சமயம், தத்துவம், பண்பாடு இவற்றில் பரீட்சைகள் வைத்து அவற்றில் தேறும் அன்னாருமே பல்கலைக் கழக மாணவர்களுக்கு மாதம் தொறும் ஐம்பது ரூபாய் உபகாரச் சம்பளம் வழங்குவதற்கு எரி. பி. அவர்கள் உத்தேசித்திருக்கிறார். எரி. பி. அவர்களின் இந்தச் சிறந்த திட்டம் நாட்டில் உள்ள எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களிலும் அமுலாக வேண்டும் என்று விரும்புகிறோம்.

உன்னை எப்படி சித்திக்குவது என்று தெரியும்

சீருக்குறளைச் சென்று ஒதுமோம்

இம் மார்கழி மாதத்தில் திருப்பாவை - திருவெம்பாவைப் பாசுரங்களைக் குழந்தைகளுக்கு மனப்பாடம் செய்கிறோம். திருக்குறளில் கடவுள் வாழ்த்து அதிகாரத்திலுள்ள கீழ்க்காணும் பத்துக் குறள்களையும் மனப்பாடம் செய்கிக்க வேண்டுமெனும்.

அவ் முதல் எழுத்தெல்லாம் ஆதி பாவை முதற்றே உலகு

கற்றதனால் ஆய மயிலைக்கொல் லாநிலைகள் தற்றான் தொழுகர் எனின்.

மலர்மிகை ஏனென மாண்டி சேத்தவர் நிலமிசை நீதிவாழ வார்.

வேண்டிதல் வேண்டாம னென அடி சேத்தார்க்கு) யானும் இழிவாய் இடி.

இருள்சே இருமினயும் சேரா இறையன் பெருங்குசே புலுபுரித்தார் மாரீ.

பொதிலாவில் லுத்தமித்தான் பெய்தீர் ஓடிக்க தெறிதென்றார் நீதிவாழ வார்.

தளக்குவனம் இல்லாதான் தாங்கேத்தார்க்கு) அல்லால் மனக்கவலை மாற்றல் அரிது.

அறவாழி அத்தனான் தாங்கேத்தார்க்கு) அல்லால் பிறவாழி நீத்தல் அரிது.

கோலிடுல் பொதியின் குளம்பிலுவே எண்குளத்தான் தான் வளங்ககாத் தலை.

பிறையிப் பெருங்கடல் நீத்துவர் நீத்தார் இறையன் அடிசேரா தார்.

திருவெம்பாவை, திருப்பாவைப் பாசுரங்களை மனப்பாடம் செய்து ஒப்பிக்கும் குழந்தைகளுக்கு ஆங்காங்கு நடைபெறும் பாவை மனாநாடுகளின் பரிசளிப்பு விழாவில், காஞ்சி காமகொடி, சேடம், ஸ்ரீ சங்கராசாரிய கலாயி களின் ஆலிஷடம் காமாட்சி அம்மன் முதற்றை பொற்கு கப்பட்ட வென்சிக்காக பரிசாக வழங்கப்படும்.

சிரித்து மகிழ ஒரு சிறப்பு மலர்

இத்தத் தமிழன் இருக்கிறேன், இவன் சிரிக்கவே பிறந்தவன். ஆம், ஏதாவது 'கவனிக்கிடம்' தருவதாக நேர்ந்தாலும்கூட அவன் உடனே அழுது விடுவதில்லை. 'அழுவதா, சிரிப்பதா?' என்று கேட்பதே அவனது சிரித்தத்தோடு பிறந்த இயல்பு. தமிழனுக்கு அவனது மறைவைத் தந்த பொய்யா மொழிப் புலவரோ, 'அழுவதா, சிரிப்பதா?' என்று இரண்டும் கேட்டாலும்கேள்வி கேட்க வில்லை. 'இடுக்கண் வருங்கால் நஞ்சு' என்றே அனைத்து விட்டார். இன்று நம் தேசத்தின் மூன்றுள்ள பல் இடுக்கண்களை எடுத்துக் காட்டி மக்களைத் தட்டி எழுப்பிய 'கல்வி' அவற்றைக் கண்டு வாரும் மனம் கலங்கி விடாமல் நகைத்து மகிழ்வதற்கென்றே ஓர் அரிய மலரை இன்று வெளியிடுகிறது.

தலைமகன் நகைத்தே எரித்த நாயகன் நம் தெய்வம். மலர் வீண புலியும் மாவலன் நமது பரமாதாரியன். தூய்மை யத்தை நலரஸங்களில் ஒன்றுகப் போதறுவது நமது மரபு. விதாசக பரம்பரை யினரும், காள்மேளமும், திருலாபத்தா ளும், தெனுகிராமனும், பீர்பனும்

தகைக்கவைவைப் பொங்க விட்ட தாடு தம்முடையது. 'எனக்கு மட்டும் ஹால்ய உணர்ச்சி இல்லை' என்று நான் என்னு தற்கொடை செய்து கொண் டிருப்பேன்' என்று கூறிய காத்திரி தமது தேச பிதா, காத்திரியின் திரு மொழியால், 'தம்மைக் கண்டே செய ய்ப்படும் கேலையைக் கூட ரசிக்குமன வுக்கு ஹால்ய உணர்ச்சி பெற்றவர்' என்று பாராட்டப்பட்ட ராஜாஜி தமது தனிப் பெரும் தலைவர், நம் பத்திரிகையில் மதாபக ஆசிரியராகிய கல்வி அவர்களோ நகைக்கவைக்கே மறு பெயராக மறிக்கப்பட்டவர். எனவே இப்போது கல்விப் பத்திரிகை தனது இதழ் ஒன்றை நகைக்கவைக்காவே அளித்திருப்பது பொருத்தமல்லவா?

தமிழ் நாட்டின் பிரபல நகைக்கவை எழுத்தாளர்கள் ஒவ்வொரு ஆடியோரில் பணி இங்கு உங்களைச் சிரித்து மகிழ வைக்கிறார்கள். அதோடு பாரதத்தின் பிற பகுதிகளைச் சேர்ந்த சிரிப்புச் சித்திகளின் சித்தனைப் பணியாரன் களையும் இவ்விதழில் படைக்கிறோம். வயிறு புடைக்க உண்டு விடாப்புடைக்கச் சிரிப்பீர்களாக!

சென்னை யின் புதிய மேயர்

திரு சிவசங்கர மேதா

சென்னை நகரத்துக்குப் புதிய மேயரும், துணை மேயரும் வந்திருக்கிறார்கள். மகிழ்ச்சியூட்டும் வரவேற்பு இரண்டும். நகராண்மைக் கழகத் தேர்தலில் கூட இவ்வளவு கூட்டி மனப்பாக்கம் இருக்க வேண்டுமா, 'அதிகம்' முடிவுகள் ஏற்பட வேண்டுமா என்று நாம் எண்ணிப் பார்க்காமல் இருக்க முடியாவிடும்.

அந்த எண்ணம் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். மேயரையும், துணை மேயரையும் பொறுத்தவரையில் கூட்டி மனப்பாக்கம் எங்கு இனி இடமில்லை. திரு சிவசங்கர மேதா அவர்கள் காங்கிரஸ் கட்சிச் சார்பு மட்டுமே, திரு மணிவண்ணன் அவர்கள் தமிழ் தேசியக் கட்சி சார்பு சேர்த்தவர் என்ப

திரு மணிவண்ணன்

தும் அவர்கள் மேயராகவும் துணை மேயராகவும் தேர்வு பெற்றவரையாதான். இனி இவர்கள் பதவிக்காலத்தில் இருக்கும் வரை கட்சிகள் என்னுமல், சென்னை மாநகரின் வசதிகளை வளர்க்க வேண்டிய கடமைவினுள்ளவர்கள். அத்திவையில் அவர்கள் மூலம்வார்கள் என்று நம்புகிறோம். புது மேயர் தகரை அழகுபடுத்துவதில் விசேஷ ஈடுபாடு காட்டுவார் என்று அறிந்து மகிழ்கிறோம். அவரது நடவடிக்கைகள் வெற்றி பெறவேண்டுமென வாழ்த்துகிறோம்.

தி.பி. 2063-ம் ஆண்டில்...

பாரதி-
மேல்காட்டுக்
கலாசார
இணைப்பு.

மேல்காட்டுக்கு இத்தொண்டி-தொண்டி உதவியும் காப்பகம்
உள்ளகாட்டுச்சொத்துடனும் உரு
வான திட்டம்.

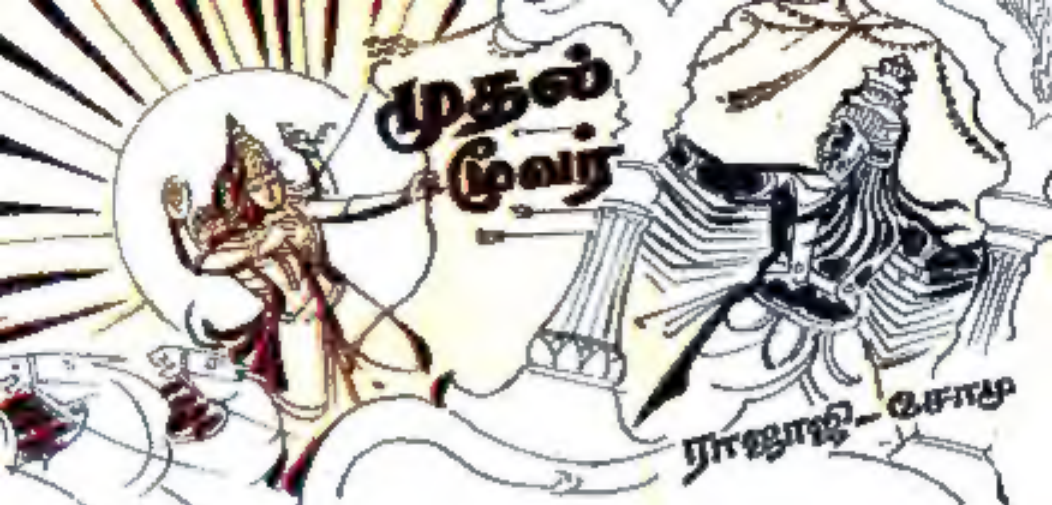

அங்கு
விசேஷத்தி
காய் வாங்கிப்
பணம் சுய
மாக மாற்றிக்
வசம்மம்
இருவர்.

'தேசிய இலாபம்மாட்டு
வாழ்வு' என்கிற கிந்தனை
'காண்க' கிந்தனை நினைத்துள்ளே' என்கிற

(தி.பி. 2063-ம் ஆண்டு)

மணிகள் இழைத்த தேரின் மேல்
எதி வந்து போர் செய்தான் பாணு
கான். அவனுக்கு ஆயிரம் கைகள்.
அந்த ஆயிரம் கைகளையும் அறுத்துத்
தள்ளி வெற்றி கொண்டான் எம்பெரு
மான்! பாணுகள் என்னுல் மக்கள்
மனத்தைக் கெடுக்கும் தீய என்
னங்கள். அந்த எண்ணங்களின்
பலத்தையும் மாயங்கனையும் காட்ட
ஆயிரம் கைகளும் அழகிய தேர்
முதலியனவையும் இந்தத் தீய எண்ணங்
களால் விழ்த்தி நம்மை உயிர்த்தருளிய
திருவடியிலே தமது மனம் ஆசை
கொண்டது என்மீது ஆழ்வார்:

நின்று எந்நாய
நிரமணித்தேர் வானவந்தோன்
ஒன்றிய ஈகாஞ்ஞாதுடன்
துணிய—

[நிரமணித்தேர் நின்று எந்நாய-மணிகள்
இழைத்த தெரிய நின்று எந்நின்று வந்த-
வானம்-பாணுனுடைய. பாணுகளுடைய.
தோன் ஒன்றிய ஈகாஞ்ஞாது-தொனியை
பொருத்திய ஆயிரம் கைகள்; பக்கம் ஒன்
றுக்கு ஈகாஞ்ஞாது ஆயிரம் கைகள். உடன்
துணிய - அந்த விழுடியை அறுப்பதற்கு.
துணிதல் - அறுதல்.]

—வென்று இவங்கும்
ஆர்ப்புறவான் கேமி
அரவணையான் செவடிக்கே
நேர்படுவான் தான்முயலும்
கெஞ்ச

[வென்றிவங்கும் - வென்று விளங்குமித.
ஆர்ப்பு - ஆரக் கால்களோடு கூடிய. வான்
தேமி - சிறப்பியுடிக் கக்கராயுதத்தைத்
தாங்கிய. அரவணையான் - அனந்தசயனான
வான் எம்பெருமானுடைய. செவடிக்கே - இரு
வடிக்களிலே. தேர்படுவான் - கூடி நிற்க.
தான் முயலும் - தானாகவே ஆசைப்பட்டு
முனைவிறது. கெஞ்ச - என் கெஞ்சம்.]

தானாகவே ஆசைப்படுவதற்குக்
காரணம் பகவானுடைய திருவருள்.
என் முயற்சியில்லை என்மீது ஆழ்
வார். எம்பெருமானுடைய திருவருட்
பெருஞ்செயலை எண்ணி மனமான்
அப்படியே அந்தத் திருவடிக்களிலே
கூடி நிற்க முனைவிறது என்மீது.
இதையனுடைய அனந்த கல்யாண
குணங்களைத் தியானிக்கத் தியானிக்க
மனம் அவன்பால் ஈடுபட்டு நிற்கிறது.
பகவானிடம் முற்றிலும் சரண
டைத்து, நமக்குப் பயமோ ஆபத்தோ
ஏதும் இனி இல்லை, பாணனும் மாய்ச்
தான். மற்ற எல்லா அரசர்களும்
மாய்ச் தார்கள் என்று உறுதிபெற்று
விடுவது மனம். இது பக்தியோகத்
தின் அனுபவம்.

நின்றுஎதி ராய
நிரமணித்தேர் வானவந்தோன்
ஒன்றிய ஈகாஞ்ஞாது
உடன்துணிய— வென்றிவங்கும்
ஆர்ப்புறவான் கேமி
அரவணையான் செவடிக்கே
நேர்படுவான் தான்முயலும்
கெஞ்ச

அடமுள்ள இரும்பை நிறுத்துகிறது

விக்ஸ் பார்முலா 44

9

மெய்யாகவே ஒரு நல்ல கோப்பை தேனிருக்கு - வாங்குங்கள்!

மூடிஸ் ராணி சுபீரியர் டஸ்ட் &
நறுமணத்துடன் கூடிய, கூடுதலான கோப்பைகள்
தேனர் கிடைக்கும் மூடிஸ் உயை அருந்துங்கள்—
பணத்தை மிச்சப்படுத்துங்கள்

குதிரியை, கட்டுக்கதை
கூட, இயந்திரப் பழக்கம்
பொருள் பொய்க் கதைகள்
என்று தங்குப்த் தெரிந்து
விடும். ஆனால், அவற்றைக்
கேட்கவும் படிக்கவும்
விருப்பமாய் வீருக்கும். "ஒரு
காட்டிய ஒரு சிவனும்
மூலமும் விடுவனாயிருத்
தன...." என்று ஆரம்பித்
தும்பொருள், இதுதான்
விஷயம் என்று குழந்தை
களுக்குக் கூடத் தெரிந்து
தான் இருக்கிறது. அந்
தும் நடத்தலாக வைத்துக்
கொண்டு கதை கேட்பதற்குத் தயாராய் வீருக்
கிருமுகமல்லவா?

இரண்டாயது. வேடிக்கைக் கதைகள்.
இயந்திர அமைதிகளையான கம்பளம் ஒன்
தும் வராது. ஆகுதும், நடக்கவையான,
மேலும் கற்பனையென்று தங்குத் தெரிந்து
வீருக்கும். அப்படித் தெரிந்தே, தயாராய்
கூட அத்தக் கதைகளைக் கேட்டு அதுபுகி
கிரும.

மூன்றாவது காவிய கதைகள் கதைகள்.
இவை மனித வாக்கத்தின் இருதய தத்துவத்
துக்கே சேர்ந்து, மீறல், போகல், காத்தல்,
தோல்வியும் மூதலிய தவறாக்களும் சேர்
தப்படுகின்றன. உருவத்தின் சிவனமையே
தவிர, சிறந்த காவியப் பகுதியாகக் கருதப்
பட்ட வேண்டியவை.

தொடர்வது கருத்து அமைத்த கதைகள்.
செங்க உத்தராளத்தையோ நோ மூன்றே
தந்தையோ உத்தேசித்து, பெரியோர்க்குத் தங்
களுடைய உயர் தொக்கங்களைப் பரப்புவதற்
காக எழுதும் கதைகள் இவை.

இருக்கிறும் செய்தி

இத்தகைய சிறுகதைகள் தமிழ் மொழி
யில் எந்த அளவில் இருக்கின்றன என்பதை
இப்போது கவனிக்கலாம். ஒவ்வொரு
உங்களை இருக்கிடச் செய்யப் போகிறோம்.
இந்தச் சிறுகதை இலக்கியம் என்பதே முதல்
முதலில் தொன்றியது தமது தமிழ் மொழி
யிலேதான். இது கதைப்பயன்; சிறுமான்
மொளையம்.

தமிழில் உண் பழைய நூல்களுக்குள்ளே
யிலையும் பழையமாய்ந்து தொங்காப்போன்
என்று கேட்டிருக்கிறோமல்லவா? இது தான்
முதலாவியம் வந்துகொண்டிருக்கிறது என்று
மனமும் உறுதிபுரிகின்றன. இது ஒரு இலக்கண
நூல், புற வகைப்பாட்டில் இலக்கியங்களுக்கும்
தொங்காப்போனதின் இலக்கணம் உருப்பட்
படுகின்றது. குதிரியை இலக்கியம் தொன்றிப்

பிறகு அத்தகு இலக்கணம் ஏற்
படுவதுதான் யார்பயவகமா? ஆகவே, தொங்காப்போனதின்
சிறுகதைக்கு இலக்கணம் கூறி
வீருக்கிறது என்ால், அத்தக்
காவத்துத் தமிழ் இலக்கியத்தின்
சிறுகதையும் வீரதானமாய் வீருத்

திறக்க வேண்டும்க் என்று
தீர்மானிக்கலாம்.

தொங்காப்போனதின் சிறு
கதை இலக்கணம் சொல்லி
வீருக்கிறதா? ஆகா!
சொல்லிவீருக்கிறது. உரை
தடை, அதாவது வகை
இலக்கியத்தைப் பற்றித்
கொள்ளப்போது சிறுகதை
இலக்கணம் வருகிறது.
கேளுங்கள்:-

"பாட்டி, கதைத்
குதிப்பதும்
பாதித் தெழுந்த
காவியமும்

கொருமொரு புணர்வுப் பொய்க்
பொழி யானும்
பொருளொரு புணர்ந்த கைப்பொழி
பாது பொய்க் (து)
உணர்வாக கையே காக்கெனமொழி"

இத்தத் தொங்காப்போன குதித்தித்தின்.
"பொருளொரு புணர்வுப் பொய்க் பொழி"
என்பதற்கு, பொருளிலும் கருவியும்
"ஒரு பாதிவியம் குதிவியம் தங்கும் தட்டாய்-
இன்னவாறு சேர்ந்த என்பது பொய்" என்று
உதாரணம் வருகிறது.

ஆகவே, அத்த தானிக் அதாவது மூலாய்
வீரக வகுக்கொருகு மூலாய் தமிழில் (Avarthi's
Polem) என்று சொல்லப்படுகின்ற கதைகளை
பொய்க் பிராணி வாக்கவியம் பற்றித்
சொல்லும் கட்டுக் கதைகள் இருத்தனவென்று
ஏற்படுகிறது. அது பொய்க்கை. "பொரு
ளொரு புணர்ந்த தகை மொழி" அதாவது
காழ்க்கையின் இயற்கையாக நடக்கும் எய்ய
வகையின் தகைக்கையையுடல் மீளப்படுத்தித்
கருவியும் கருத்தையும் இருத்தனவென்று ஏற்படு
கிறது. ஆகவே அத்தக் கதைகள், அத்த உரை
தடை, தங்கவகையாய் இப்போது என்மோ
கேளுக்கோ, காரணமாதற்கொதான் இரை
வாய் இருக்க வேண்டும்!

ஆகவே அந்நிலைமொழித் தமிழில்
பாடக்கவித உருவத்திலுள்ள சிறுகதைகள்
கையத்தாகக் கையாணுக்கு கையாணாய்க்
மிகப்பாத்தியாய் டாக்டர் எயிலாந்ஸன்
அவர்களைப் போன்ற தமிழ் பெயர்கள்கை
தங்குக் கையாணுக்கு கொடுத்திருக்கின்றன.
புரந்தாது. கவிதொகை முதலிய பழத்
தமிழ் நூல்களில் அந்நிலைமொழி, கருவியோன்
தம் காவிய நாய் பொருத்திய ஒரு சிறுகதை
பாக அமைத்திருக்கின்றன.

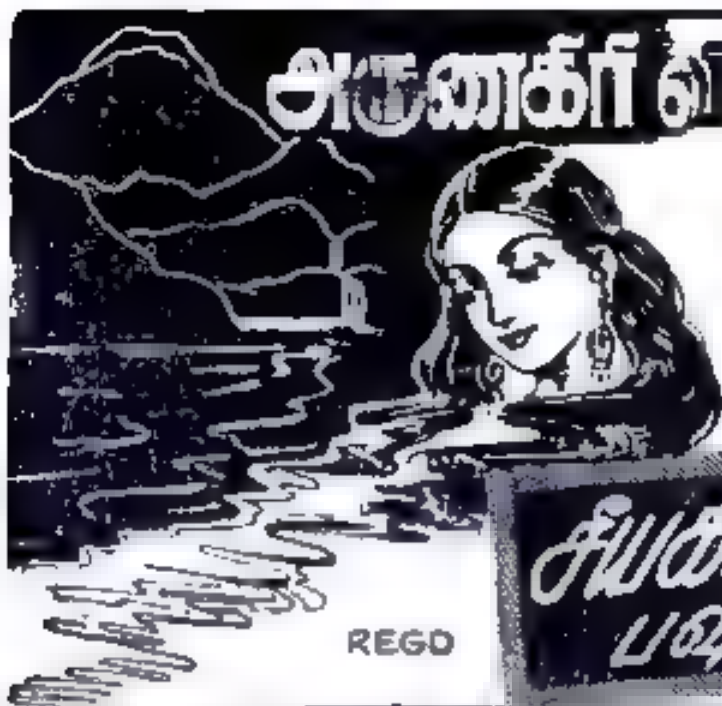
கவிதொகையின் கருவியும் கதை

தமிழில் காத்தல் முக்கிய விஷயமாய்க்
கொண்ட கதைவீரத்தது, கவிதா புருஷர்
களின் காத்தல் விஷயமாகக் கொண்ட ஒரு

கதைக்கும் போகோம். கவிதா
தொகையின் அத்தகைய கதை
ஒன்று காணப்படுகிறது. கதா
நாயகியை கதையாகக் கொள்
கிரும. இந்த தானிலும் சிறு
கதைகள் கதாபாத்திரங்களை
கொண்ட போன எழுதப்படு

அருணகிரி விலாஸ்

**சீயக்காய்
பவுடர்**

ARUNAGIRI VILAS SOAP NUT POWDER, KARAIKUDI

இதோ வந்துவிட்டது... முன்னிலைச் சக்தியில் சிறந்த

8177 9-7AM

நியோஸிட்

பவுடர்

புதிய பருவத்தில் வெளியாகிறது

உதாரணமாக
தயாரிப்பு

எல்லாவிதமான பூச்சிகளையும் அழிக்கிறது

பொதுப் பூச்சுக்கும் உபயோகக் கிதிரோகல் தரகன். ராவில் துறியை கிமிடெட்

இந்திய அரசாங்கம்
பிரீமியம்
பரிசுப் பத்திரங்கள்
1963

வாங்குவதற்குக் கடைசி சந்தர்ப்பம்

1963 டிசம்பர் 31-ல் தேதி வரைதான்
விற்பனை செய்யப்படும்

கவர்ச்சிகரமான பரிசுகளைப் பெற
1964-ல் இரண்டு குலுக்கல்கள்

இதர விவரங்கள் பின்வரும் இடங்களில் கிடைக்கும்

ரிஸர்வ் பாங்க் ஆப் இந்தியாவின் எல்லா காரியாலயங்கள்
ஸ்டேட் பாங்க் ஆப் இந்தியா மற்றும்
அதன் உப பாங்குகளின் கிளைகள்
எல்லா தலைமை தபால் நிலையங்கள்
இலாகா உப தபால் நிலையங்கள்

தேசிய சேமிப்பு நிறுவனம்

கொக்கரக்கோ...!

கொஞ்சன் கீதாஸம்

'கங்கராஸ்' ஆகிய பூ போதன் ஜோஸ்ய அவர்கள் அதன் உயிரினத்தில் எழுதியதும் 'கொஞ்சன்' (A Crowing) (Chanticleer) என்ற தலைப்பில் பத்திரிகைக்குரிய பொதுக்குறைவு அளிப்பதும்.

கி. வி. ராஜபதிந் விசேஷ நிபுணராவிய பிரதம மந்திரி அவர்கள் உழவர்களுக்குத் 'செய்கடி' கொடுத்திருக்கிறார் - மண்ணைக் கொண்டு பராமுய நான் கண்களையிடே! அவர்கள் உயிரினத்து வருவிருக்கள் என்பதற்காக, அடுத்த பொதுத் தேர்தல்களில் மாடு பூட்டிய எருக்குப் பதிலாக டிராக்டர்கள் கள்களில் சிவனமாக வந்துக் கொண்டுப் போகிறார்களாம்! அவை (நிபுணராய்) எட்டத்தின் விசுவாசம்! கைக்குட்டை, அவ்வுக்கு ஆவிப்பட்ட வயர்கள் வழியே பாய்ந்து செல்லுமாம்!

கி. மகாராஜபுரத்தில் காகவிரல்கள் அமோகமான வெற்றி பந்திச் செய்திகள் வந்திருக்கின்றன. ஜனங்கள் அபெட்சைகளில் பெருக்கி வாரிப் போட்டு விட்டார்களாம், எனவே அடுத்த தேர்தல்களில் காகவிரல்கள் சிவனம் அடைப்பாராததால் இருக்கவேண்டும்!

கி. சீனசைக்காரன் (கொடிமகரவிட்டம்):— உமக்கும் எனக்கும் அநியைத்தியாசம் ஒன்று இல்லை. நீர் இரண்டாவது கொடிமகராய் சேர்க்கைத் தொட்கி விருக்கிறீர்; நான் என் முதல் கொடிமகர சேர்க்கை ஆரம்பித்திருக்கிறேன்.

கி. மந்திரிமாரகன் ஒருவர்கட, இன்னதனால் மே இரண்டாந் தேதியன்று (1953) ராஜ்ய சபை அங்கியப்பட்டது. சௌநாயகராவிய டாக்டர் ராஜாருக்கான் இம்மாதிரி இனி நடக்காது எனத் தாம் தம்புததாகக் கூறினார். இந்நிலைத்து என்ன தெரிந்தது? பத்தொன்றே மத்திய மந்திரிகள் இருப்பது போதவே போதாது. மந்திரி சபையை இன்னும் கிங்கதரிசு வேண்டும் என்று ஆட்சியாளர்கள் கூறுவது எங்கனவு நிலையம் பார்த்தீர்களா?

கி. சூமாரி ஜோஸ்யம் அழகவகத்தான விட்டுச் சென்ற மனநிலைத்துக்கொள்ளு முன்பு அவ்வுக்குச் சபையாட்கள் சிவபுராரம் அளித்தார்கள், உத்திரகிப்பு வந்திருக்கும் ஒவ்வா அளவுக்குப் பரிசுளித்தார்கள். அளவகத்தின் கார்பிசு ஸூமார் பிசியின் பேசினார்:

"சூமாரிஜோஸ்யம் அவர்களே! உத்தரம் செய்கும் இந்நிலைக்கு எவ்வளவு ஏற்றக் கொள்ளுகள்.

தாய்கள் தங்களைப் பது இடம் உத்தியில் உத்த அழகவகையையும், சூப்பை உத்தியும் காணும்பொதெல்லாமைக்கான நிலைத்துக்கொள்ளீர்கள் என்று தம்புதிருமே."

கி. "தங்கையிடி உடைத்துப் போனும் அவரபின் பிரதிவாதிசின் தங்கையின் நீர் அடித்தது தவறில்லை!"

"தவறாதான் நிதிபதி அவர்களே! தங்கையிடி உடைத்து வேண்டும் என்று நான் உத்தேசித்தேனென்கிறேன்."

கி. ஆங்கா ருக்கிட, அவரது தாடமொன்றில் அரக்கித்தந்தத்துக்குப் பின் உத்தித்த தங்கா தாடகம் எப்படி நடத்தேற்றியது என்று விசைத்தார். "தாடகம் மத்ததான வேற்றி, ஆனால் ரகசியம் தான் மத்ததான தேர்தல்!" என்று ருக்கிட். பஞ்சாசிகம் கொள்ளு குறித்துத் இதே பொது வெற்றி முடிக்கம் செய்யலாம்.

கி. காமுட ருடோசியம் கண்கள்கள் பரிட்சை முடிவுகளைப் பொட்டிப் பத்திரிகைகளுக்கு நிலைய விளம்பரம் விட்டகிறது. துதியானது என்னுக் கொண்டு, 'தேசிக் வராமபிவ பொதிக் பெறலாம்' என்று விளம்பரம் செய்தது. மாணவர்கள் தேசிக் கத்துகொள் காமமே பரிட்சை எழுத பதிக் ஆட்டலும் தயாரிக்கக் கூடாதோ?

கி. 'சேர்க்கைப் பிசைமகரம் செய்திருக்கிறது! ஆனால் எங்கனவு சேர்க்கை பிசைக்கிறார்கள், பிசைக்கிறார்கள் என்பது தெரிவிக்கிறேன்' என்பதில் பிரதமர். சேர்க்கை தங்கக் கருத்துக் கூடல்கள்கள் சீட்டைக் கட்டிக் கொண்டு தாக்காளாவே பிடிபட்டாக் கைக்கொடுப்பதில் சிரமமே இராது.

பழைய சம்பவம் ஒன்று நினைவு வருகிறது. இன்னடாம் உமக வுத்தம் தொட்கிவிட்டோது ஆப்பிக்காக்கிறுத்த ஆக்கிவ ராஜ்யவ அநிக் ஒருகாருக்குப் பிசைவருமாறு மேலிடத்திலிருந்து கம்பியிசைக் செய்தி வந்தது: "வுத்தம் பிரகடமாயி விட்டது. உமது மாவட்டத்தில்க் உள்ள எங்கா அபிந்தாட்டு கிரோடுகையையும் கவதாக்குக."

உடன்க்குடல் ஆப்பிக்காக்கிறுத்த அநிக் இப்படிச் செய்தி அனுப்பினார்: "ஜெர்மனியர், பென்னியத்தினர், அமெரிக்கர் யாவரையும் கைது செய்துவிட்டேன். தவறு செய்த தாம் கார்டுக் வுத்தம் தொட்கி வுன்னோம் என்று தெரிவிக்கலாம்."

கி. "குறாதுப் பிடிப்பிச் சரிவாவதற்காக ஒரு கணவனையும் நீர் தாட்குக்கு

போதன் ஜோஸ்யம்
— நிதிநாயகம்: வாக

முன் உம்கையிடம் வாக்கி வேண்டவனா?"

"ஆமாம். குறாதுப் பிடிப்பு எப்படி இருக்கிறது?"

"அது சரிவாதி விட்டது. ஆனால் என்னமுதும் பிடித்துக் கொண்டு விட்டது. அது போவதற்கு ஏதேனும் மருந்து தாருக்கள்."

உங்கள் கேசம் உதிருகிறதா?

பொருது

இது சாதாரணமான உபாதை. இதை ஒரு நேரமும் அலட்சியம் செய்யக்கூடாது.

இந்த மாதிரி அபாயக் குறிகள் அதை அறிவிக்கின்றன.

கேசம் உதிருதல்

உங்கள் ரோமம் உதிருகிறது. ஏனெனில், ரோமக்காலகாலத்திற்குப் போதிய ஊட்டம் இல்லாததுதான்.

பொருது, ரோமம் உதிருதல் மற்றும் கேசம் குறைதல் முதலிய உபாதைகளால் நீங்கள் சிரமப்பட்டால் இன்றே ப்யூர் சில்விக்கீன் உபயோகிக்கத் தொடங்குங்கள்.

ப்யூர் சில்விக்கீனில் உங்கள் ரோமத்தின் வளர்ச்சிக்குத் தேவையான எல்லா பதனெடுத்து 'ஆயிளோ ஆர்டி'களும் தீவிரமான வகையிலிருக்கின்றன. தலையில் உள்ளது அழுத்தித் தேய்வதன் மூலம் ப்யூர் சில்விக்கீன் ரோமக்காலகாலத்தில் புகுந்து அவைகளுக்குத் தேவையான இயற்கையான ஊட்டத்தையளித்து, கேசத்தை மறுபடியும் ஆரோக்கியமாக இருக்கச் செய்கிறது.

'ஆல் எபென்ட் ஹேர்' (All About Hair) என்ற படங்கள் கொண்டு, இவ்வாறு புத்தகத்தை சீவன் பெற விரும்பினால் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விவரத்தைத் திரும்ப எழுதவும்: டயார்டிமென்ட் K-1 சில்விக்கீன் ஆட்வான்ஸி சர்வீஸ் தபால் பெ 10022, மம்பாய்-1

Silvikrin

சில்விக்கீன் - கேச ஆரோக்கியத்துக்கான வழி

இளமையில் கழிக்கக் இயலாத கீசம் அநேகமாகத் தவிர்ந்திருக்கலாம்.

ப்யூர் சில்விக்கீன்

கேசம் சம்பந்தமான உபாதைகளுக்கு இளமையில் கட்டுக்காய் பித்த தீவிரமான தபாபியு. ஒரு மாத கால காலத்திற்குப் பிறகு மீளும்.

சில்விக்கீன் ஹேர் டிரெஸிங்

உங்கள் கேசத்தை உயர் பூர்வதும் உயர் சில்விக்கீன் கவகித்து. பொருது ஏதாவதாவது பதனெடுத்துப் போதுமான ப்யூர் சில்விக்கீன் கவகித்து.

நகைச்சுவை வரலாறு

சுப்பாணசுந்தர் இகந்தாத்

மினிதனுக்குப் பரி, தாய் போல் செ
துவாதர உணர்ச்சியை உண்டு. அந்தமூலப்
போன்றதுதான் சிரிப்பும் என்று மிகுந்ததன்
ஆசிரியர்கள் கருவிராகம். இவற்றை நகை
தத்தான் மனிதனுடைய ஆசை, அறிவு
வழக்கம் உருவாகின்றன. மிகுந்தவர்கள் விளை
வாகத் தம் அன்பின்புடிக் காட்டிக் கொள்வது
போன்றதுதான் மனிதனின் சிரிப்பும் என்
னிராகம். விளைவாட்டு உணர்ச்சியின் குறுகிய
உணர்ச்சி தன்மைகள். சைதன்சு நுகம் வெளிப்
படுகிறது. சிரிப்பு சற்று உயர்ந்தமான வெளி
விரு-மனத்தின்பால் பட்டது அங்கவையதான்.

சிரிப்பின் சில மாறுபாடுகள் உண்டாம்.
குறுகிய சிரிக்க ஆரம்பித்தால் அடுத்தகவர
வும் அச்சிரிப்பு உணர்ச்சி தொடர்ந்துகொண்டு
சிரிக்க வைக்கிறது. உணர்ச்சியின் தோவையிலா
உடனில் வலியைப்போ மறைக்க ஒன்றுத
மாகச் சிரிப்பதற்கு. தந்தையுட்காகச் சிரித்து
மகிழ்வுற வைக்கவரும் மார்த்தி புகிறோம்.
நூலர் சற்றுப் எவிர்பாராக உபயத்திக.
அவர் கருத்தில்தான். இவையினம் 'மென்மெ'
நாட்டினம் சிரிக்கத் தொடங்குகிறது. அந்த
காலத்தில்தே தமக்கு தானே செவ்வியான
டால் சிரிப்பு வருவதற்கில், ஆகவே செவ்வியு
வரின் தொடர்பு ஏற்பட்டால் சிரிப்பு மூல
கிறது. இவ்விருந்து என்ன தெரிகிறது?
சிரிப்புக்கு ஓர் 'எதிர்பாராத தந்தையின்'
தெனவப்படுகிறது என்பது அங்கம்! இந்த
எதிர்பாராத தன்மை நுகக்கவகையகே வி
யில் அங்கவியல் என்றும் தெரிகிறது. எங்கவையு
கையவையு இங்கவையும் திரைத் தொடர்பு
எதிர்பாராமல் ஏற்படுகிறதோ, அங்கவையு
கையவையு நாம் அறிவோமாகச் சிரிக்கிறோம்.

ஏதாவது ஒரு விநோதப் பொருளைக் கண்ட
தேறும்பொழுது மனிதனுக்குத் தங்கியவும்
அதிலாமல் சிரிப்பு வருகிறது. மேற்படி
சிரிப்புக்கு அடிப்படையாக வரலாயம் என்பது
என்று ஆராய்ந்து தொகுப்போமானாலும்
அவன் சற்றுப் எதிர்பாராத ஒன்றைக்
கண்டதே என்பது புலனாகும். எதிர்பாராத
சம்பவத்தொரு செவ்வியுதற்கு உலகத்துட்கொண்டு
விட்டால் சிரிப்புக்கு தோடகவா வெண்டும்!

காதாரணமாக இயல்பான நிமித்தகரு
கும் புறம்பாக எது தாழ்த்தாதுய நமக்குச்
சிரிப்பு வந்து விடுகிறது. ஆனால் அது உயர்வுக்கு
அவாயம் உண்டாகும் நிமித்தகவாக மட்டுமே

இருந்தவிடப்படாத. பிறகுமேல்பிறகு
தோக்கிவிடக் கண்டு நாம் சிரிக்கிறோம்.
அந்த மாதிரி நம்முடைய நுகைப்பாடுகளையும்
என்று சிரித்துக் கொள்வோம்.

மனித நுகம் தோன்றிய தானிலிருந்து
எங்கு தானாக வந்ததென - தெரிய மாறு
பாடுகளுடன் - சிரித்து வந்திருக்கிறது. சில
காலம் வெளிக்காலமும் திருவிழாக்காலம் சில
காலம் இலக்கியங்களும் ராஜ்யவாஸிதாக்கள்
காலம் மனிதனுடைய அடிப்படை நுகைச்
காலம் உணர்ச்சியை தினைவு செய்வதற்காக
ஏற்படுத்தப்பட்டவையே.

காழ்க்கையின் எப்படியோ அப்படியே
தான் இலக்கியத்தின், பொருத்ததான எம்
பலங்களும். வேறுகையான பதச் சேர்க்கை
காலம், கோணங்கித்தனமான வேஷமடக்கூற
சிரிப்பு மூட்டுகின்றன. இந்த நுகைக்கவ
இலக்கியங்கள் பண்பாட்டின்புறம், நாடக
களில் புகுத்தப்படுகின்ற விதாக்கம் என்ற
பாத்திரம். பார்ப்பவர்களுக்குச் சிரிப்புக்கு
வந்திடுகின்ற ஏற்பட்டதெனவா?

நி. ந. நுக்தான் நுகவுகளில் கிரைக்க
நாகரிகள் மிகவும் சிலையில் இருந்தது.
காலம் தானாகச் சிரிக்க வாய் இலக்கிய
கிரைக்க எப்போது. அங்கவைய அக்கவைய
எக்கவ புகிறபொழுது எவ்வாறு தோடக
கிரைக்க என்று என்னவது அருதாரகமோ அய்
வனவையு அகிலமேயான எவ்விய நுகைச்
காலம் தோடககிரைப் பார்த்து விழுந்து
விழுந்து சிரித்தார்கள்.

தந்தையுத்க் தோடககளில் நுகைக்கவாக
எவ்வ பொருத்ததான எப்பலக்கிய நுகழிப்
தோடு. சிரிப்பு மூட்டும் பாத்திரங்களையும்
நுகழ்க்கிரைக்க. அதனாட்களில் அகிலமேயு
யுக் பிரத்தியேயமான பாத்திரயின்சிக் கோ
தோடகத்தை எழுதலாம்; தோடகம் தோ
கத்தை அதற்கென்று ஒரு பாத்திரயின்சிக்
எழுத முடியாத என்னார். ஆனால் இன்று
தோண தோடகத்தை அதற்கென்று பிரத்யே
பாத்திரயின்சிக் எழுதி விட்டோம். ஆனால்
கோ தோடகத்தை அப்படி எழுத முடியாத
என்ற கருத்து தங்கியுள்ளது. சம்பவத்தை
விட, பாத்திரம் என்னவது முக்கியமல்ல
என்னவோமான தோடகத்துக்கு.

தந்தையுக் கருக்கவையு வேகக்கவையு திற
பித்துக் காலம்பித்துவிட்டார். கோ தோடகம்,

மனித வாழ்வின் உள் போராட்டம் என்றே காட்டுகின்றது. ஆகவே கோட நாடகத் துக்கு வரம்பும் எல்லைகளும் உண்டு.

மேலும் கூறிக் குவர் காவத்திலிருந்தே ஹாண்ட் நாடகம் உருவாக வரம்பு ஒரு நிலை இருக்க வேண்டும். குவர் நாடகத்தில் கோட நாடகம் ஹாண்ட் நாடகத்துக்கு வந்தது என்று கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால் மக்களின் குளிர்ந்த இதயம் மாறிவிட்டது. கோட நாடகம் எழுதும் ஆசிரியருக்கு எதையும் சமமாகப் பார்க்கும் கோட நாடகத் தேவை என்றும், மக்கள் நாடகம் எழுதும் ஆசிரியருக்கு மனம் பன்புள்ள நாடகமாகத் தீர்ந்தும் திறமை தேவை என்று கருதுகிறார்கள் இன்று.

எந்தக் கிளையும் சிறப்பது, சிறப்புக் கித்தா, ரஸிகர்கள் ஆகிய இருவர்களின் உயிர் பங்கு பாடு, கிளைய ரஸிகரும் திறமை, அதிர்வு, ஆதரவு அளிப்பதையும் பொருத்தே இருக்கிறது. அதுதான் தன் ஹாண்ட் நாடகம் சிறக்க, ஆசிரியர் எவ்வளவு உயர்ந்த கிளையுடைய திறமையும் உக்கரவாக இருக்க வேண்டும்! ரஸிகர்கள் எவ்வளவு சிறந்த ரஸிகர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதைச் சொல்வது தேவை இல்லை.

நம் நாட்டில் கோட நாடகம் மிகுபதும், நம் புணர்ச்சியும் நாடகவியல்வையும் அந்த நாடகத்தையும் மக்களாலமாக முடித்துக் கொடுக்க. ஆனால் நகைச்சுவை கருதி விதிகைகளையும் படைத்து வந்தார்கள். இவர்கள் பெரும்பாலும் பெருந்தலைவர்களாகவோ, பொருத்தமற்ற செல்வர்களின் செல்வர்களாகவோதான் நடமொழி நாடகவியலர்கள் இருக்கிறார்கள். பிரதான கதைகளும் விதிகைகளின் பகுதிகளும்வா தொகு செய்வதேயிராது. இப்படிப்பட்ட விதிகைகளைத்திரும், பாமர மக்களை மதிப்பிடுவதற்காகச் இருக்கிறதார்களோ, என்னவோ!

இந்த வழிமுறைதான் விட்டு, விதிகைகளும் பிரதான நாடகம் பகுதியில் முக்கியம்

தான் பொருத்த விதிகைகளின் அந்தத் தன்மை உயர்ந்தது. மகாவிளக்கமான தாண்டிதான். மகாவிளக்கமில்லாததில், மக்களின் பட்ட மதிப்பிடுவதற்கெல்லாம் மகாவிளக்கம் சந்திக்க ஏற்பாடு செய்வது விதிகைகள் தான். மக்களையும் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் ஆய்வாளர்கள்

கூறி நடத்திச் செல்வதன் பார்வையில்தான் நாடகம் முடிவாகும். அந்த விதிகைகளையும் பொருத்தே பிழைக்கிறது என்று கோக்க வேண்டிய பிழைக்கிறது.

மேலும் கூறிக் குவர் 'விவர்' என்றும் நம் கோட நாடகத்தில் விதிகைகளையும் முக்கிய பணி பொருத்த சிப்யு அத்தன்மை உயர்ந்தது குறிசா அப்படி மகாவிளக்கம் மிதந்ததில் மகாவிளக்கத்தை உயர்ந்தி விட்டார்கள்.

நடமொழி நட்பை ஆசிரியர்கள், நகைச் சுவையுடைய முக்கியமான இடமில்லாதார்கள். கதைகளும் கிரந்தங்களும் இவை மான இடம் அளித்தார்கள்.

அக்காலம் நம் முன்னோர்கள் நகைச் சுவையையும் ஆரம்பமாகப் பிரித்தார்கள்.

கவிதம்: ஒருவரைச் சிப்யு, இதில் மனிதனின் உணர்வுகளின் பந்தொன்றும் மனிதனிடம் காணாமல்.

நாடகம்: இந்தச் சிப்யில் சிறிது பந்தம் கொள்ளுகிறது. - மேற்கூறிய இருவரைச் சிப்யுக்களும் மிக உயர்ந்தவர்களும்.

விதிகைகள்: தொண்டையிலிருந்து எங்கே தொண்டையிலிருந்து, உபநாசம்: இந்தச் சிப்யில் தலைவரும், இந்த இருவரைச் சிப்யுக்களும் மத்தியமம் என்று கருதப்படுகின்றன.

அபநாசம்: கதைகளின் கதைகளில் சிறிது பெரும்கைகளில் சிப்யுக்கள் சிப்யு.

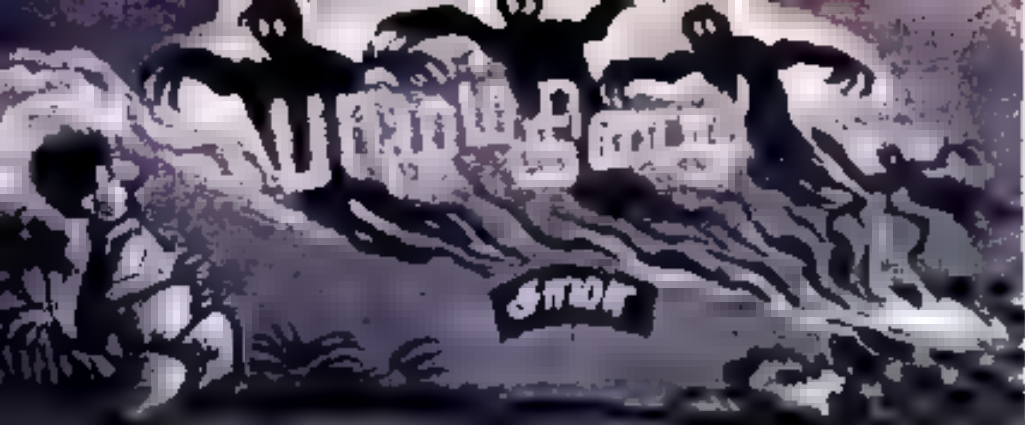
கவிதாசிரியர்: உடல் முழுதும் குறுக்கக் குறுக்கச் சிப்யுக்கள் சிப்யு, கவிதா இரண்டு வகைச் சிப்யுக்களும் மிக உயர்ந்தவர்கள் சிப்யுக்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

இப்படிச் சிப்யுக்கள் பகுத்துப் பார்த்தால் பதினாறுதே நடமொழி இவர்களை ஆசிரியர்கள் எப்படிச் சிப்யுக்கள் ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள் என்பது புணர்த்தும்.

ஆகவே, எவ்வளவோ பாடு பாட்டு எத்தனையோ மகத்தான காதலர்கள் புரிந்திருந்தாலும், மனிதன் என்ன ஒன்று? பொருத்தமானதும், நகைச் சுவையும் எவ்வளவுதான் தேவை என்று ஏற்படுவதென்ன?

மனிதன்: எவ்வளவு பங்கு பொருத்த பொருத்தம் என்பது திறமை ஆகியும் மனிதன்.

நா. தருணி: என்ன மாணிக்கம் இத்தனை நேரம் எங்கே புறப்பட்டாய்?
மாணிக்கம்: உறவினர்களால் பார்த்து விட்டுத் திரும்பினேன். ரொம்ப நேரமாகி விட்டது. விட்டுக்கூடப் போக இவரையும் ஒரு கைப் தட்டிக் கொண்டு. மாணிக்கம் போகாமென்றால் இவரேயே பக் கொடுத்தான். அகலாம்தான் எப்படியே போவது என்று சொல்கிறேன்.

நா. தருணி: ஒரு கைப் தூரத்தானே? போடி நகட்டியே போய்விட்டாயோ!
மாணிக்கம்: போய்விட்டாய்.... தானும் போய்க் கொண்டுதான் இருக்கிறான்....

நா. தருணி: என்னவா இருக்கிறா? **மாணிக்கம்:** இழுக்காமல் என்ன பக்கை வது! எப்பொழுதும் தானே நடத்தியேவிரை தான் வழக்கம். அந்த ராமராமிய் பயம் தான்.... ஒரு தான் எங்கெழு அந்த கைக் குப் பயம் காட்டி விட்டான் காரி!

நா. தருணி: பவமா! என்னவியா பக்கைப் பிளிக் மாநிலி பெறே? த் இவ்வளவு கோழையா! அப்படி அவன் என்னவியா சொல்லும்?...!

மாணிக்கம்: சொல்கிறேன்....அந்தச் சைவியோடு போய்ச் சாத்தாக்குளம் தாண்டுக

வுடனே ஒரு பெரிய பாடும் விவர இருக்கிறதே—ரொடு தூரமாக — அதைப் பார்த்திருக்கிறேரா?

நா. தருணி: பார்த்திருக்கிறேன் என்ன கேட்கிறேன்! தான் அந்தக் கிணத்திலுள்ள லியேயே ஓர் இரவு படுக்கிருக்கிறேன். போதுமா? ஆமாம், அதுக்கொண்டாகம்.

மாணிக்கம்: அங்கே ஒரு பெரும் குளியும் இருக்கிறதாய்க்காம். அகலாததே இவ் அந்தப் பக்கம் போகிற வர்களை விடு திரும்புவதே இக்கையாம்!

நா. தருணி: கணத்தெதெ... தான்... ஆமாம்! விவர வரையிலும் போகாமென்? என் பேசினேயேயும் குளி இருக்கே, அதைக் கண்டு த் பவப்பவப்பிக்கோ... அட போய்விட்டாய் தனிப்பவம்

போவதற்குத்தானே பவப்படுகிறாய்? தான் வருகிறேன். என் கூட வாய்லா.

(இரண்டு பேரும் நடந்து பாடும் விவரத்தை அடைகிறார்கள்)

நா. தருணி: இதானே ஐயா உங்க பாடும் விவரம் வருகிறேன் போய் எப்பிடிப் பார்த்து விட்டு வரலாம்....!

மாணிக்கம்: இப்ப வாய்லாங்க, இவ் குரு கையம் பார்த்துக் கொண்டுவரம்...

நா. தருணி: என்னவியா வருகிறேன் செத்திரா! பாடும் விவரத்தையும் தாண்டியாகி விட்டது. பவம் இப்பவாவது விட்டதா?

மாணிக்கம்: நீங்க கூட வருவீயோது என்னவாம் பவம்! உங்க மாநிலி கைரியலாவுப் பிறகுக்கு உபாசனமாகவும் இருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்ச தூரத்தான்.... என் விடு வந்து விட்டது.

நா. தருணி: பவத்தை விடுங்க. இது மாநிலி பவத்திலுள்ள திரும்பும் வார உபகம் கணத்தே வருவார்களே!

மாணிக்கம்: போய்ப் தள்ளுங்க. இதுதான் என் விடு. தான் இவ்விதம் உங்களை போய்க் கிறேன். நீங்க போய் வாருங்க. ரொம்ப நேரமாகி விட்டது. உங்களுக்கு ரொம்ப

தான். ஆனால் ஒரு விஷயம்! ஐயாவும் கவனத்துக் கொள்ள வேண்டும். அகலாத என் குரு துணைக்கு கந்ததா கய்டும் வாரிடமும் கொடு வாதிக்க. அப்படிதான் கவனக்கு ரொம்ப அமைதமானப் போகிறது.

நா. தருணி: எங்கே ஐயா போய் வருகிறேன்? தான் உங்க விட்டிருக்கிற பருத்து விட்டுக் காணியில் தான் போகப் போகிறேன். ஆனால் ஒரு விஷயம். நீங்க கேட்டுக் கொண்ட மாநிலி உங்களுக்குத் தான் வந்த வித்துவிட்டுத் தான் வந்த திரும்பிப் போகப் பவத்து கொண்டு உங்க விட்டிருக்கையே பருத்துக் கொண்டு விட்டேன் தான் எப்பவத மட்டும் நீங்கள் வாரிடமும் தவறுசெய்து கொடுக்கி விட்டேனாட்டாய்!

மிகச் சிறந்த பேரமாய்
அமைவை பினிகஸ் ஆனகம்

விநாயகம் 1977-78

பினிகஸ் மின்ஸ்

அரு ருபர கந்தரபகம்

இந்தியாவிலே நிகழ்ச்சிவை

நிறுத்து, நிறுத்து!

சீமங்குலேசு மொழிகளை 'மிகுந்தவகை' என்றும் நாடகம் மிகப் புதுப் பெற்றது. நவராசங்களும் தழும்பிய நாடகம். தங்கச் சுவரையுள் எழுப்பாகக் கவலாநம்பட்ட நாடகம். அநிகிருத்த ஒரு காட்சியின் கருக்கம் தான் சிறிக் காணும் கருத்துக் கொண்ட சம்பாஷனை.

நல்ல மனநு பெய்து ஓய்ந்த நேரம். அரசு நுழிப்பததைச் சொந்த சவரணுக்குப் பூங்கா லிக்கு போய் உலகி விட்டு வர வேண்டும் என்று ஆசை. அரசு நுழிப்பததுக்கென்ற இரட்டை மாரட்டு வண்டியில் பூங்காவைக் கொண்டு வர. பூங்காவின் அருகில் சென்றதும் வண்டிக் காரன் வண்டியை நிறுத்தி விடுகிறான்.

சகாரன்: ஓட்டு, ஓட்டு! உன்னை ஓட்டு! என் நிறுத்தி விட்டாய்?

வண்டிக்காரன்: இனிமேல் வண்டியை வேண்டுமென்று ஆபத்துக்கே!

சகாரன்: ஆபத்து? என்ன ஆபத்து? வண்டிக்காரன்: வண்டி மார்ட்டில் மாட்டியு விடுவோம்! இதைப்போன்ற நுகர்!

சகாரன்: அந்தக் கவலை

உலகத்து வேண்டாம். இந்த மாநில ஆயிரம் நோடி வாய்க் காண்குச் சகி இருக்கிறது. போகாமல் ஓட்டு!

வண்டிக்காரன்: வண்டி உரிசியே புதைத்து போயிரும்களே!

சகாரன்: போனும் போக! ஏன்! இந்த மாநிலி துயராயிரம் வண்டிகள் போகக் காண்கு ருடியும். ஓட்டு!

வண்டிக்காரன்: இந்த உரிசியே மார்ட்டில் மாட்டியு விடுவோம்! இதைப்போன்ற நுகர்!

சகாரன்: போனும் என்ன? உன்னைப்போல் பத்தாயிரம் பேர் காண்கு வேலைக்குக் கிடைப் பார்கள். கவலைப்படாமல் ஓட்டு!

வண்டிக்காரன்: மகாராஜாபே உரிசியே புதைத்து செத்து விடுவோம்களே!

சகாரன்: என்ன? தான் செத்து விடுவோ? அப்படியானால் நிறுத்து வண்டியை!

நஞ்சுக்கண்டி

பிரதமரின் கண்டத்த பொருது, எழுத்த விஷத்ததை சிவபெருமான் உண்டு 'நஞ்சுக்கண்டி' என்று பெயர் கொண்டாரே; அப்படிச் செய்தது, உண்மையின் அந்த விஷத்தின் பெயர்ப்படுத்தித்த உணவைக் காக்கலாம்!

"இக்கூ, இக்கூ!" எங்கிருள் ஒரு சம்பக் கெருக்க வளி.

சீமங்குலேசு மார்ட்டில் கெருக்க வளி. நுழிப்பததைச் சொந்த சவரணுக்குப் பூங்கா லிக்கு போய் உலகி விட்டு வர வேண்டும் என்று ஆசை. அரசு நுழிப்பததுக்கென்ற இரட்டை மாரட்டு வண்டியில் பூங்காவைக் கொண்டு வர. பூங்காவின் அருகில் சென்றதும் வண்டிக் காரன் வண்டியை நிறுத்தி விடுகிறான்.

சகாரன்: ஓட்டு, ஓட்டு! உன்னை ஓட்டு! என் நிறுத்தி விட்டாய்?

வண்டிக்காரன்: இனிமேல் வண்டியை வேண்டுமென்று ஆபத்துக்கே!

சகாரன்: ஆபத்து? என்ன ஆபத்து? வண்டிக்காரன்: வண்டி மார்ட்டில் மாட்டியு விடுவோம்! இதைப்போன்ற நுகர்!

சகாரன்: அந்தக் கவலை உலகத்து வேண்டாம். இந்த மாநில ஆயிரம் நோடி வாய்க் காண்குச் சகி இருக்கிறது. போகாமல் ஓட்டு!

வண்டிக்காரன்: வண்டி உரிசியே புதைத்து போயிரும்களே!

சகாரன்: போனும் போக! ஏன்! இந்த மாநிலி துயராயிரம் வண்டிகள் போகக் காண்கு ருடியும். ஓட்டு!

வண்டிக்காரன்: இந்த உரிசியே மார்ட்டில் மாட்டியு விடுவோம்! இதைப்போன்ற நுகர்!

சகாரன்: போனும் என்ன? உன்னைப்போல் பத்தாயிரம் பேர் காண்கு வேலைக்குக் கிடைப் பார்கள். கவலைப்படாமல் ஓட்டு!

வண்டிக்காரன்: மகாராஜாபே உரிசியே புதைத்து செத்து விடுவோம்களே!

சகாரன்: என்ன? தான் செத்து விடுவோ? அப்படியானால் நிறுத்து வண்டியை!

நஞ்சுக்கண்டி

பிரதமரின் கண்டத்த பொருது, எழுத்த விஷத்ததை சிவபெருமான் உண்டு 'நஞ்சுக்கண்டி' என்று பெயர் கொண்டாரே; அப்படிச் செய்தது, உண்மையின் அந்த விஷத்தின் பெயர்ப்படுத்தித்த உணவைக் காக்கலாம்!

சகாரன்: ஓட்டு, ஓட்டு! உன்னை ஓட்டு! என் நிறுத்தி விட்டாய்?

வண்டிக்காரன்: இனிமேல் வண்டியை வேண்டுமென்று ஆபத்துக்கே!

சகாரன்: ஆபத்து? என்ன ஆபத்து? வண்டிக்காரன்: வண்டி மார்ட்டில் மாட்டியு விடுவோம்! இதைப்போன்ற நுகர்!

சகாரன்: அந்தக் கவலை உலகத்து வேண்டாம். இந்த மாநில ஆயிரம் நோடி வாய்க் காண்குச் சகி இருக்கிறது. போகாமல் ஓட்டு!

வண்டிக்காரன்: வண்டி உரிசியே புதைத்து போயிரும்களே!

சகாரன்: போனும் போக! ஏன்! இந்த மாநிலி துயராயிரம் வண்டிகள் போகக் காண்கு ருடியும். ஓட்டு!

வண்டிக்காரன்: இந்த உரிசியே மார்ட்டில் மாட்டியு விடுவோம்! இதைப்போன்ற நுகர்!

மாமனா வீடு

சீரமந்த இந்த உலகத்தில் 'சம' என்றும் இருக்கவே செய் திருது என்விலுர்கள் தெரிய வரின். சமசாரத்தில் நிற்பது வீடு. அதாவது மாமனா வீடு மக்களுக்குச் சொந்தத் துக்குச் சமானமாகும் என்

தெறு வடமொழிக் கவோகம் ஒன்று. அது மட்டுமா? அதற்கு எடுத்துக்காட்டாக அர ளும் அரீவும் கூட இருக்கிலுர்கள்.

பரிசுத ராஜன் புத்திரிபொன பாரங்குகுடிப் பிறந்த வீடு ஊமானகம் அங்கமா? பரிசு லிவன் மாமனா வீட்டைத் தம் குழந்தை மானகமொன்று விட்டார். கவகாத்தின் அளர் வாராதிருள்.

அடுத்த பொருள் கடவரகன் மகன் அங்கமா மானகம்பி? பாரகடகித் தம் இருப்பி- மானக் கொண்டு மகா வித்துவையும் 'மாமனா' வீட்டில் பெருமையை உணர்த்துவிருந்தார். மாய்பிசுவிசுக்குது! மாமனா வீட்டு மாய் பிசுவிசுவாசிக் சாரமந்த இந்த உலகத்தில் சமசாரத்தொரு வாயு உபிதமிக்கிலுர்களாம். சீரமந்த வித்துவரும்.

ஒரு ரூபாய் எருமை! - ஊதிப்

இந்தக் கதை பாடலிசுரத்தில் நடந்தது. அப்போது ஒரு எருமை இருக்காது. அவ லிட்டம் ஒரு ஒரு எருமை இருந்தது. அது மெய்க்க ஒரு ஒரு ஆசிரியர் போட்டான். அந்த ஆசிரியர் மெய்க்காதுக்கு எருமையை ஒப்படைப்புகிறான். அவன் ஒரு ஒரு விஷ யத்தைத் தெரிவிப்புகிறான். அது ஒரு ஒரு சிபந்தி. அது என்வெனில், எருமை களையும் கொண்டு விட்டோ சொல்லிட்டு - அந்த சிபந்தியை அதற்குண்டான இரண்டாறு ஒத்தது ரூபாயை என்ன விவத்தினி. வேண்டும் என்பதே.

அந்த ஆன் அகர்ந்த சமமதித்து எரு மையை மெய்க்க ஒட்டிக்கொண்டு போனான். ஒரு நாள் அப்போது மரத்தடி நீரில் அவன் உட்கொத்து ஆனந்தமாக ஒரு ஒரு பாட்டை ஒன்று ஒன்றுக்குக் கொண்டுந் தான். எருமையும் ஒரு ஒரு தூக்கத்தில் படுத்து அது போட்டுக் கொண்டு நுத்தது.

அவனுக்கு அப்போது ஒரு ஒரு போகை தொன்றியது. 'ஒத்தது ரூபாய் கொடுத்தான் இந்த எருமையை தங்குச் சொத்தமாகக் கொண்டு விட்டாரே!' என்று எண்ணினான். ஆனால் ஒத்தது ரூபாய்க்கு என்வென போகது? தீவிர போகைக்குப் பின் அவ னுக்கு தங்கத்தொரு போகை தொன்றியது.

மறுநாள் காலை எருமையை மெய்க்க ஒட்டி வருகிறபொழுது அதன் கழுப்பு உடலில் இரு புறத்திலும் மெய்க்க கொடுத்த கட்டியிலும் கொட்டை கொட்டையான எருத்துக்களில் பரிசென்று வருகிறான்.

"ஒரு ரூபாயில் இந்த ஒரு எருமையைப் பெறலாம்."

வழியில் ஒவ்வொரு ரூபாய் உப்பெற்றுக்கொண்டுபோனது. ரூபாய் கொடுப்பவர்களின் பெயரையும், விவகாரத்தையும் குறித்துக்கொண்டும் போனது. மானியக் பணம் கொடுத்த வர்களின் பெயர்களுக்குச் சீட்

ருக் குறுக்கில் போட்டான். ஒரு ஒரு மெய்க்க நுத்தகையை விட்டு ஒரு ஒரு சிபந்தைமட்டும் எடுக்கச் சொன்னான். சீட்டு ஒர் ஏழைக்கு நூ லானகம் பெறுக்கு விடுத்தது. அவனுக்கு அந்த எருமையைச் சொன்னபடி அவன் கொடுத்த ஒரு ரூபாய்க்கே கொடுத்த விட்டான்.

எருமையின் சொத்தக்காரனிடம் சென்று எருமை கொட்டுவிட்டது என்று சொல்லி அதே நேரம் சிபந்தியைப் பிரகாரம் ஒத்தது ரூபாயை என்ன விவத்தான். சீத்து தன் சபையைத் திறந்து எண்ணில் பார்த்தான். ஆர்த்து நானாது ரூபாய் இருந்தது. ஒரு ரூபாய் எருமை தங்குந் ஆர்த்து நானாது ரூபாய் தந்ததைச் சென்று மயிற்றதான்!

கேத்திக்கு வயி - குறாக்கி

முதல் கதை

முதல்வர்: அடுத்த நடவடிக்கை என்வென மன் தக் கூட்டத்தில் தங்கக் கொற்பொழிவுக்கு வருவோ செய்வப் பெரிதும் விருப்பமுள்ளது.

இரண்டாம்வர்: பணம் என்ன? மக்கள் காது கொற்பொழிவு மேடக் வருகிறே விக்கிறே!

முதல்வர்: அடுத்தபடியும் இக்கி. இந்தத் நடவடிக்கை பாட்டு, அந்த எண்ணில் எவ்வுத்து அமரக்கொண்டுவிருக்கிறேன். பொதுமக்கள் கட்ட லானம் வருவார்களே.

இரண்டாம்வர்: ஆசிரியும் என்னுள் ஒத் தான் மனக்கு முன்னால் வர முடியாதே!

முதல்வர்: பரவாயில்லை. அதுவரையில் இன்னிலைக் கச்சேரிக்கு எதிராக சேவது மக்களை மயிற்றித்தது திறத்தி வைக்க முயல் கிறேன். (இருவரும் போகிலுர்கள்)

இரண்டாம்வர் கதை

முதல்வர்: அப்போதென். தீக்கன் வராமல் இருந்து விட்டம்கினை கொற்பொழிவுக்கு? தீக்கன் வருகிறீர்களென்று இரவு ஏழு மணி அளவில் இவர்க் கச்சேரியை தீயுக்கக்கூடச் சேர்த்தோம். என் வருகிறீர்கள்?

இரண்டாம்வர்: நான் எப் படி வருகது? கூட்டம்தான் வராமலாகக் கூடியிருக்கிறீர்! என்வென நுமழை என்வென வயி கொடுத்தார்களே?

முதல்வர்: அப்படியானால் கூட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்தக் கொற்பொழிவுக்கினைக் கூட்டியும் இன்னிலைதான் திறத்ததுவிதி என்று சொல்லுக!

(இருவரும் போகிலுர்கள். நாடகமும் இனிது முடிவுறுகிறது).

வினா: ஓடித்தது யார்? - பஞ்சாபி

கேரளத்திலும், வத்தியை இலங்கை, கட்டுவது
கூட இலங்கை. இது உண்மையானது துடத்
தது. என் குணங்கள் கூறியது. தம்பியின்
தம்பிகள், தம்பியின் தம்பிகள் போலும்)

[illegible]

“ஒரு சிறு பள்ளியின் குழந்தைகளையே மாற்றியமைக்கும் சான்றிதழும் எனக்கு ஒன்றைப் பற்றி வருவதில்லை. அப்படிப்பட்ட சான்றிதழைப் போதித்து நடைபயணம் ஆகவேண்டுமா? மாற்றியமைக்கும் சான்றிதழைப் போதித்து நடைபயணம் ஆகவேண்டுமா? மாற்றியமைக்கும் சான்றிதழைப் போதித்து நடைபயணம் ஆகவேண்டுமா?”

வருகின்ற. கருத்துக்களால் அந்
தரங் களானவற்றில் வாத
களை அங்கு இயற்றாத உத்தமன்
இருக்க வேண்டாம் என
கருதுகின்ற. அவரது மனத்தில்
நாட்டிய அமைதியைத் தெரிந்து
கொண்டிருக்கின்ற.

முதல் தரம் முதல் பீதி
எனில் புதிதாக எட்டாவது
வீடுக்கு ஒரு பதா வது
வரப்படுத்த தெறிப்போ
மூக்கும் மாணவர்களுக்கு
வரவாறு போதிலும்
பொதுப்புற வசதிகள்
சுரிகைப்பட்டு

வகுப்பு அமைக்கும் துணைத்துறை ஒரு
முறை கமிட்டிமாக மாணவர்களைப் பார்க்க
தார். தொண்டைப்பகுதி கிடைக்கும் போது
தார். இதே வகுப்புத் தோறலில் இடத்
புறத்துப் பெருகியும் ஒருமாக அமைத்
திருந்த மாணவன் ஒருவன் ஆங்காட்டி
விவரம் கட்டித் காட்டி, உயர்த்தியவன்
கற்றுக்கே உரிய பிறிதொரு குறியில், "தூண்கள்
விளைய நடித்தது என்ற" என்ற தெட்டார்.

புது கனடாத்தியாயாள் எந்த பயன்பாடு புறம், வேட வேடகாள் துணிர் ஒரு புறம். இரண்டு கைகளையும் மேலேதேய் வளர்ந்த கொண்டு இருந்தாயாள் எழுந்த தீய்வுகள் வளர்ந்த. எனக்குள் அடட வென்று தத்த வென்று கொண்டு இருந்தாய்.

“காசு, காய்ச்சல் நான் இந்திய மரம்”
எப்படியோ சொல்லி மூடித்தான் கப்பலில்
பிரிதம் சொற்களை.

வினாக்கள் கேட்ட துறியினருக்குப்
பிரதிபதனம் போன்றிட்டது. மேலும்
செயல்திட்ட கொடுக்கவேண்டும் என்று கேள்வி
கேட்ட அமைச்சர் துறியினர் எதிர்ப்புக்

எட்டெட்டு வறுப்பை விட்டு வெளியே
 ளுர். உபாத்தியாயர்கள் அனாதைத் தென்று
 ஒன்பதாவது வறுப்புக்கு வரவாறு போநி
 தம் பழைய உபாத்தியாயசாலாப் பார்ந்தார்.
 "சார், இன்று உங்கள் ஒன்பதாவது வறுப்
 புக்கு வரவாறு செங்கல் தெரு செங்கல்
 யோசனை. வறுப்புத் தோழிகள் இது
 புத்தம் பெருசில் ஏறமாக உபாசாதிடுவர்
 பாரீர். ஒரு கூபன், ஊதேசாராள் என்று
 அங்கே "தூசை விட்டு ஒருத்தது வாரி"
 என்று கேட்டேன். உருகிக் கொண்டே
 "தான் இங்கு வர்" என்று. பிறிதிக்
 கேட்டு என்ன விவரம் விடுத்தது" என்று.
 "சார், ஊதேசாராள் இரண்டாம் நல்ல கூபன்.
 போல் கொஞ்சம் மட்டமாக" என்று
 வறுப்புப் பழைய ஆசிரியர்.

இதைச் சேட்டுப் புதிய உபாத்தியாயங்களை மேலும் பெரிதாக்கியும் போட்டிட்டது. சென்னை அப்படியே தஞ்சை திருத்தப்பட்டதில்லையென்ப உபாத்தியாயமும் சென்றது.

“என்ன?” என்று கேட்டும் தோரணமாகத் தலைவரைய அப்படித் தலைமை ஆளிக் கொள்வார்.

"தற்போதைய வரம்புக்குப் போனால், நான் சாணவந்திடம் 'தூதர்' விடிக் நடத்தினது

யார்? என்று கேட்டான்.
 'தான் இங்கே' என்றான்.
 'மனிதன்' என்று சொன்னான்.
 'தான்' என்று சொன்னான்.
 'தான்' என்று சொன்னான்.
 'தான்' என்று சொன்னான்.
 'தான்' என்று சொன்னான்.
 'தான்' என்று சொன்னான்.

உதவி செய்து கொடுத்தால், அது
செய்யும். அது தான் உண்மை.
இந்த உண்மையை, அந்த உண்மையை
அந்த உண்மையை, அந்த உண்மையை
அந்த உண்மையை, அந்த உண்மையை

பேதமது, அங்கு வந்து மக அங்கரப்பி
பாங்கு முகத்து மீது மடந்த ஓங்குது
பிரபாகு எடுத்துக் கொண்டது. "என்
காபாலுமோ, என் வாத்தியாளரோ!
என்னை, ஏன் பொய்யாக்க! அது உறுதி
பெயர் அங்குள் தங்கியுட உறு பாய். உன்
சென்றது உன்மையுடன்தான் போகும்!
இந்த ஒரு தொழில் உன்மையுடன்த
வைக்கிறது. பாருங்கள்!" என்ற கருத்தினை

“உயர் அங்கு?” என்று தலைமையாளியின் கேட்பதற்குக்கானமே, புது உபாத்தியாயம் பள்ளிக்கூடத்தை விட்டு வேலூர்நிதி விட்டார். அவர் என் “பட்டன்” என்று அடித் துக் கொண்டது.

தேருவிக்குறியினவர் தேரே மாவட்ட
கல்வி அதிகாரியின் அனுமதிக்காத அளவுத்
துரர். 'என்ன சார், என்ன விசேஷம்?'
என்று புறமுதுவாயில் கல்வி அதிகாரி
அவரை அங்கேத்து உட்கார்ச் சொன்னார்.

“ ௧௭/௧/௭௩ ” தான் உயர்மன்ற எதிர்ப்புகளின் கிண்டலால் உயர்நீதிபாலராக அமர்ந்திருக்கிறேன். ஒன்பதாவது வகுப்பிற்கு ‘சுரமர’

[illegible]

“நீங்கள் எதற்காக இங்கு வந்தீர்கள்? படுகிறீர்கள், உலாட்டு போது போது விட்டது. சுருத்தப்பட்டிருப்பவன் ஏன்? புது வருஷத்துப் பண்டிதரெல்லாம் புதிதாக ஒன்று செய்கிறார்கள்! நீங்கள் கவனிப்பாரா? உங்கள் சொந்தத்தைப் பாருங்கள்!” - என்று அமெரிக்காவின் மொன்னை நகரத்தில் அவர் ஸ்பீச்சரைக் குறைக்கும் பாஸ்கின்ஸ் பேசினார்.

கனியம் மாட்டில்லாத கனம் மந்திரி
சித்திராம்பெரும்திருவாரூர் சித்திரா
மங்கலம் எங்கே? - மங்கலம்

உதயசுந்தரி பத்தாங்கோலுக்கு ஏன்
தெய்வம்.

அவ்வளவேதான் ஸ்டேஷனில் வண்டியை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். என்னை விடையே ஒரு பிரதானம் இருந்தார். அவர் களையில் இரு பெரும் புத்தகம் இருந்தது. பெரிய நூல்தான் அது. பேச்சுவாக்கின், சமீபத்திலாக அப்பர் வேறு நூல் 47 பக்கங்களில் மேலும் எப்பது தெரிந்தது. என் வண்டி வரவும் ஸ்டேஷன் மணி நேரம் இருந்தது.

“க.நகர் எனப் புத்தகத்தை ஒரு முறை
பார்த்தாயா?” என்று கேட்டான் தாய்.

“தாராளமாக!” என்று அவர்.

தமிழ் கொடை வெவ்வேறு, தமிழ் பகல்
நேரம், விடுதலை காலமோ தனித்தனம்
தான், அவர்களை கவனித்தோம் படுத்தது.

அதை வெவ்வேறான பிராந்தியங்களில்
நாள் அளவு வரவில்லை என்று சொன்னார்.

அறிவுகமான நாவல் பிரமாதயன்
நாவல் இது வரை இம்மாதிரியான நாவல்
தான் படித்ததே வில்லை. எனவே, புத்தகத்
தில் தான் என்னை மறந்து விட்டேன்.

திரைத் துறையில் புகழ் பெற்ற நடிகர் சிவசுவாமி

புத்தரத்தின் கொத்தத்தாரர் அருங்கு
தர்த்தின் காத அட்டத்தாரர் புத்தர்
புத்தர் பார்த்துக் கொண் புத்தரார்
"உலகம் அன்பு அரும் தெய்வமெய்தது"
கரு-கு.

அவர் பெரிசாக தான் காதிற் றாங்கித்
தொண்டி விட்டான். இரண்டு மூன்று மூன்று
மூன்று தலைத் தா மீண்டும் தலைவாழ்த்தினார்.

தான் அனுபவித்திருக்கிற கஷ்டங்களைப் பற்றி, கேள்வி, வற்புறுத்தல்கள் எழுந்தன.

புத்தகம் மூடிய விலகி, என்ன சொல்வது? சொல்கிறேன். "சரி, அந்தக் கண்டிப்பே

பேரறிஞன், புத்தகத்தை முடிக்காமல் பேசுக
மாயம் வரவில்லை" என்று.

புத்தத்தலைச் சேர்த்துக்கொள்வர் என்னை
எனக்கு இதைச் சொல்லவில்லை.

கனம் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

-ஆயுதம் தாள் புத்தகத்தை முழுதாசு எழுதினாள். பாயபலிதீசை, ஏனென்தி, கடைகிப் பத

உயர்நீதிமன்றம் உத்தரவிட்டிருந்தது.

“கருப்பி! கடைசியில் பரமசிவனாய் இந்
நிலையுடையவாய் நோக்கி”

[illegible]

பத்தாண்டுகளுக்கும் மேல்
முதலில் பத்தாண்டுகள் எனக்
கொண்டும் நினைந்தது, என்
கொள்கையில் பத்தாண்டுகள்
தான். ஆகவே, அப்போது பத்தா
ண்டுகள் கொண்டு விட்ட
பத்தாண்டுகள் தான்.

சுதந்திரப் போராட்டத்தின் போது தான் ஊராட்சித் திட்டம் செயல்படுத்தியது. ஆயினும் அதன் புகழ்ச்சித்தரம் மிகவும் குறைவில் தான் விட்டேன்.

தான் பதக்கத்தை கைப்பிடிக்க வாய்ப்பைப்
மீண்டும் பதக்கம் ஆவாரம் காட்டவில்லை. நமது
பதக்கத்தைப் பின்பும் ஒரு பளையிட்டு
விடுவது என்று நமது மூக்கட்கள் உட்கொடுத்து
விட்டன.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் நினைவுகூர்தல்.
புத்தகத்தை ஒரு முறை ஆகியோடு அந்த
மாவட்டப் பள்ளிகளில், அந்த புத்தகத்தால்

இன்னும் சில பக்கங்கள் பாத்தீதென், ஆறாந்
இதென்? தயிலகாள் இவியேல் என்ருது!
யின்ருது பாக்கி ஸ்ரவன்தொன். ஸ்ரவயசுது,
தெயிலகாள் ஸ்ரவயசுது. தெயிலகாள் ஸ்ரவயசுது.

அனல்சோல் ஸ்டேஷனில் கொளுத்தும்
கோலையில் நெய்த்தில் புகைகேள் நல்லாள்

கடன், அதை பத்தகந்தாரு இவர்?

மூத்தவர் குடும்பமாகிய இந்த மூத்தவர்
எழுத முடியுமா? இதை முடிந்தவரை படிப்பது
சாத்தியமாகாது.

பதனாண்டுக்குத் தான் ஈரன் மீதுத் திரும்பி வந்த வாதங்கள் எப்போதாவது என்

[illegible]

இடைத்தரகம் - முடிபெயர் - புத்தகம்
இடைத்தரகம் - முடிபெயர் - புத்தகம்
இடைத்தரகம் - முடிபெயர் - புத்தகம்

தொகுத்தவர்: நா. வி.

சுலேகா

ஸ்பெஷல்

பவுண்டன் பேரு

இங்கு

4

விரகதரமான்
கவர்களில்

இடைக்கும்

- புது பீனாக் •
- சாயல் புது •
- கருப்பு •
- பிரஷன் •

சுலேகா ஓர்கஸ் லிட்

கல்கத்தா

டிசம்பர் 13-ந் தேதியுடன்
ஸ்ரீமதி சுத்தரம்மாள் மறைந்து
ஆண்டுடன் ஸ்ரீமதி மறைந்து
சுத்தரம் ஆண்டுக்கொன்று
என்ன? உனம் திறந்த ஆன்
பின் திறவுகள் ஸ்ரீமதி மறைந்து
மாண்டுவிடுமா? இன்று ஸ்ரீமதி
சுத்தரம் மாளின் பிரியக்
கணவர் திரு வி. பிரகாசராமன்
(ஸ்ரீமதி 'அபிஷேகம்' அஸ்-
னாவி') அவர்களும் அவரது
குடும்பத்தினரும் சுத்தரம்மா
ளின் நம்பிக்கையுடன் திறந்து
திறந்து தங்கவின் நீங்காத
தேவத்தை அவரது ஆன்மா
வுக்கு அளிப்பினார்கள்.

கீதலனே வருக!

எப்பிட்டு எரிஜம்
பொலி..."

"அவன் திகை
தைக் கூடா உன்
கண்ணும் வலிதும் ஏன்
பத்தியா எரிப்பதோ?"

"அப்போ... அப்போ எம் மச்சான்
உங்கறதைப் பார்த்து எம் மனசு பறி
கட்டியா குளித்து பழையம்..."

"தெய்வமாவா?"

"உத் தலை மேல ஆனவா...?" என்று
அவன் உச்சியைத் தொட்டார், அவன்
உள்ளம் குளிர்ந்து போனது, எதிரியின்
இருகல் மூலாதத்தைத் தொட்டு விட்ட
யும், வலித்துக் கொள்ளும் வலியிலே,
"தம்பியராய் போட்டுப் போகிற நேரம்
ஒன்றோட தானே?" என்று கேட்டார்.

"போகட்டுமே... உங்க பாததாளி பட்
டாது நம்மளுக்கு வரட்டுமே..."

"தாய்க்கே அவனுமே முன்னுக்கு வர
வேண்டிய நல்ல காலம் வந்திருக்குது.
நான் சொந்ததைக் கேட்டு ஒரு அஞ்சு நிமிசம்
மெகையா இருந்து யோசிச்சப் பதிலைச்
சொத்து.... அழகம்மே பொல எதிர்ப்
பாணதே..."

"சொத்துக்க..."

"அவனுக்கு ஆட்டுக்கடா திருதா இருக்
குது..."

"சொகா இருக்குது..."

"எனப்போ பரிவன் கட்டம் கட்டமா
போட்டிருக்கான்..."

"...காது!"

சகிசுப்பிமணிபன்-

சீத்தாப்பத்தை தழுவ விட உபத
என்பவர்கள் புத்திரான்கள்; சீத்தாப்பத்தை
ஒற்படுத்தியவர்கள் மெதையன், மாரீழத்து
மேலதயின் இனத்ததைச் சேர்ந்தவராய்மலாக்
மச்சான் வரையைப் பழன்படுத்த எண்ணினார்.
அவர் யோசனைக்கு எதிரிலின் செயல்க் கடிவ
பெருமையு கட்டிய மலையி பவனத்தம்மா
அக்கள் இருந்தது தனது தம்பிக்குக் காரி
ஆகாரம் படைத்து வெளியே அனுப்பிக்
கொண்டிருந்தான்.

காரிய ஆகாரமாக அரைமறு காய்ப்புடல்
கூத்து இட்டிடை. தாது இடிமாய்ப்பம், மூன்று
மகாவா தோனா, இரண்டு வடை, ஒரு கப்
கட்டியுமா என்று ஒரு மனதாக இதற்கு வரிசை
விடுவென இவ்வளவையும் மூத்ததுக் கொண்டு
விரயலன் புறப்பட்டு விட்டான்.

"தம்பியா பண்ண வெளியே புறப்பட்டுப்
போனாகு போலா!" என்று வெத்திலைக் காணிப்
பல் வெளியே தெயிலச் சித்தினார்.

"நீய்களும் வாங்க, உண்டான கடலியப்
பத்திக்கொள்ளு!"

"உன் தம்பி அஞ்சாறு வருஷம் எப்பிட்டுத்
எப்பிட்டு அளவ அஞ்சாறு தானிய

"தூக்கி கொட்டியை 'என்' கட்டாகக்
கட்டியிருக்குது..."

"த...!"

"தம்பியே, எட்டி நிகுது.... இவ்வள
வுப் ஒத்து எத்திட்டி... தம்பி இருக்கிற
வடிக அடைக்க உன் தம்பியைப் பவன்
செய்யணும்....."

"அவன் எங்கே போவான் குயாவிக்கு?"

"என்கேயும் போக வேண்டாம். வந்தாக்
போதும். தம்பி வீட்டுக்கு தடு ராணியே
வரணும் - நீ சொன்னும் அவன் கேட்டான்,
தடு ராணியே வரணும்..."

"எதுக்கு?"

"சொம்பறன்.... அவன் வந்து உடா
குயாணு பாதிரம் பண்டக்கினை கருட்டு
கான். 'திருடன் திருட்டுப் பவன்' இப்படித்
கத்தியெ.... 'சுரு கண்ணம்... ஐயோ...
குயாணக் குயாணக்கன்' து ஒன்றோட சேர்ந்து
தான் கத்தியென். .. அட... என்ன உன்
கண்ணியே குளிச்சி போய்க் கோபம் பிறக்
குது.....?"

"ஒன் அவன் தம்பி வீட்டிலேயே திருட
ணும்?"

"பின்னே அடுத்த வீட்டின் சொந்த திருமுனா கம்மா விடுவார்களா....? காசிய மாத்தரன் சொல்றான். அவன் திருவிட்டு ஓடின மாதிரி ஒரு போக்குக் காட்டி வீட்டால் போனான்... அக்கம் பக்கம் என்ன தினம் பார்க்க?" பாவம், பாவத்தையே ஐயுடனே விட்டு நடந்து போக, போக பணம் என்று கருவாங்க.... 'பாத்திரம் பண்டம் பறிபோனதானே சொடுத்த கடனாக கேட்கப் பட்டது' என்று இரக்கம் காட்டிச் சும்மா இருத் திருவாங்க...."

"அப்படியே சும்மா இருத்திருவார்களா... இப்பே அதுக்கும் மேலே நாம் பறிக்கொடுத்த பணம் - துணிவணி பாத்திரம் பண்டத்துக்கு அந்தவந்து அதும உதவியும் செல்லார்களா?" என்று வலிக்காமல் பங்கம் கஷ்டத்துக் கொண்டு கேட்டான்.

"செய்தால் போதுமே! கடன்போய் காபம் பணமும் வருது.... இவ்வளவுக்கும் உன் தம்பி தங்க தெரியுமாம்.... நாம் கடன் போடணும்...."

"இருக்க.... நாம் போடற கடன். அக்கம் பக்கத்தார் வருவாங்க.... வந்து, ஓடற எத் தம்பியைப் புடிப்பாடுகளா.... இப்போ, புடிச்சிட்டா என்ன ஆகும்?"

"உத்தம்பியை வாரானே ஓடிப் புடிக்க முடியும்? த் தரத்தி ஓடப் போததெனில்..

ஓட்டத்திலே உத் தம்பி எய்க், எவன் கைவிலேயும் அப்படி, மாட்டான். அப்பிட்டாய்ந்து, அவன் திருடனே, திருமுனா ஆக் காகத்து ஓடிப் போய் வீட் டாகத்து நாம் ரெண்டு பேரும் காப்பாத்தி விடுவோம்..... ரொம்ப சவரம், த் போகிறப் பதிலுக் கொடுத்து.... நானும் ஒரு கோழித் தூக்கம் போட வேன்."

"உக்க போகனே அப்போ போகனே..."

"எது, கோழித் தூக்கம் போடறதா....?"

"அட, நீங்க ஓய்ந்து.... நானுசொன்னுக் கான் தம்பி சம்பந்திக்க வேணுமே...."

"அவன் சம்பந்திச்சிட்டான்....! உன் ஜெட சம்பந்தத்தைச் சொத்து.... இல் லீக்கே நடத்திப் போடலாம்."

"தம்பியை ஒரு வார்த்தை கேட்டு விடு வோம்...."

"கேட்டுக்கோ... வீட்டினே சொதும்பி களையறம் செய்வதது எப்படித்து நான் சொல்லித் தர வேண்டிய இவனை காக்க.... இருந்திராதும சொல்றேன்.... துணிவணி களைப் பரத்திப் போட்டாயும், பண்ட பாத் திரங்கள் இறங்குக் கிடக்க வேணும்...."

"ஐயம்.."

"பெட்டிகள் அமையகித் கதவுகள் அங் கெய்வ கவியோவமாகத் திறந்து கிடக்கணும். கருவாளாகச் சொன்னுக் குப்பை மேட்டிச் கோழியும் குஞ்சுமாய் புடித்த மாதிரி செய் யணும்...."

மாசிலத்து வாய் மூடக்கிட, வீரங் கனின் காசிய வெள்கக் கேட்டது.

அப்போம் திட்டம் கருவாக்கி கேட் பானோம்?

பின்னே போய் இரவு வந்தது. திருடர்களுக் குத்தேனாகத் தித்திக்கும் இரவின் உச்சிப் போது.

வீட்டுக்குள் நுழைந்த வீரவயனுக்கு ஆரத்தி கத்திக் கேட்டாத தொஷம்.

"கத்திடுவா?" என்று ரகசியமாகக் கேட்டார் மாதிலத்து.

"இப்படித் கத்திடு எவன் காதினே விழும்? 'த' வேனக் கத்தணும்.' - திருட வந்தவனே சொக்கிக் கொடுத்தான்.

"பின் வானக் கதவை மெடினா திறந்து கைவிடுக்கத் தம்பி....." என்று உட்க் பிறத்தலைச் சொத்தாக் சொக்கி ஓடித்தான், வீரவயன் இடுப்பிலிருந்து கத்தியைக் குவித்துக்.

"ரொம்பத் தத்துமமா வத்திருக்கானே!" எனக் கூறி மறித்த மாதிலத்து கத்துவதற்கு வாயைத் திறந்த போது, "மேய் மச்சான்! கத்தாதே.... உம்.... பணம் எநிலே இருக்க....! இருக்கிற எடத்தைத் சொல்லு"

என்று பவந்துதினக் வீரவயன், கத்தி பவபாத்தது. வீரவயன் கண் களிலே கோயப் பிறத்தது. மீனெ தளீத்த தமீத்தது.

"சொத்து.... இப்பே ஒரே குத்து.... குடக் சேலக் விழும்."

இது வினையாட்டும் ஒத்தினையும் இப்பே... உண்மையானமே திருட வந்து விட்டதை உணர்ந்த மாதிலத்துக்கு வியர்த்தது. வீரங் கன் கத்தியும் கவையாக அமையகிவ் மேல்

தாக்கத்தினை அங்குதலாகப் பணம்
முடியுமா? இதுகூறியது?

"ஆ... இதுடன் திருடன்... என்னைத்த
தொடங்கியது? மறு கையம் உயிரைப்
பொதித்த துணிப் பத்து ஒன்று அவர் கையில்
தான் புதைத்தது. அமரகிணைத் து. கிணை
வீரல்கள், வானம் உதிர்ந்த உயிரை மென்
டர் மாறிழைத்து.

"ஐயோ... ஐயோ... திருடன்" என்று
கத்தியது பணத்தையோ. தம்பி சொன்னது
ஒன்று, இப்போது சொன்னது மற்றொன்று
என்பதைக் கண்டு அவன் கத்தியது, கத்தி
யது... கத்திக் கத்தியும் போட்டான்.

அவ்வாறு பக்கத்து வீட்டுக்காரர்கள் எழுந்து
உதவிக்கு ஓடி வந்தனர்.

பொருத்த கத்தி வந்த பொய்க்காரர்கள்
உள்ளே ஒரு வழியே ஓடி வந்தார்கள். பின்
கைய வாரியாக, பின் வீட்டுக்காரர்கள் தான்
வாடிக்கை விட்டார்கள், புத்திரன் போல்
மனிதர்கள் வந்து குனிந்தார்கள்.

வீரல்களையே வெகு காமரத்தியமாக. "இப்
பொருதம் ஓடினது. திருடன்... அந்த
தம்பி பக்கத்து ஓடினது" என்று காமரத்தியம்
கொண்டான், அக்கம்பக்கத்தார் வந்த வீட்
டுக்குள் காமரத்தியம் துணி மனிதன் பரத்தித்
கிடந்த அலையாவதற்குப் பார்த்துப் பின்
காமரத்தியம் கொண்டார். பணத்தையோ
தான் மாறிழைத்து. "என்னு சொன்னது
தான்?" என்று தம்பியை வானம் தடுத்திக்
கொண்டிருந்தார்கள்.

"அவன் திருடனாகியே... வானம் ஒருத்
தன் திருடன் வந்தான் என்று சொன்னுமோ..."
அப்படியே சொன்னார்கள்.

"அந்தப் பண துணிப் பணத்தினை தீவிர
காரண... திருடன் கத்திக் கத்தி விட்டான்."

"உயிரைக் கத்தி... என்னுடன் பின்
வார்த்தை அந்த வீடு கொண்டது" அவன்
தங்கி இருந்த காடத்தைய தம்பியை வெல்
விட்டான்... அவனைக் காட்டிக் கொடுக்க
கூடாது...."

"தீவிரம் முத்தியை கத்தியே...."

"தீவிரம் வார்த்தை கத்தியே கத்தியே
மாறிவிட்டோம்...."

"என்னைக் கத்தி வந்தாயே. கத்தியே
இருக்கிறது...."

"புத்திரன் இருக்கப் போகிறான்?"

"என்வா... மாறிழைத்து... இவன் வானம்"
என்று கேட்டார் அந்த வந்த பொய்க்காரர்.

"என் காமரத்தியத்தினை தம்பி...." என்
டர் மாறிழைத்து.

"இந்த ஆக எத்தனை வானம் இவன்
இந்த வீட்டிலே இருக்கிறான்...."

"ஒரு வானம் ஆக இவன் வந்து...."

"அந்த வானத்துக்கு அப்போது இப்போ
தான் வந்திருக்கிறான் என் கம்பி. அவன்
திருடன் இவன்...." என்று கத்தி
மக்கள் கொஞ்சம் பணம்மா.

"இவன் (1) டைக்கினை பணம் கொடு...
பணம்மா... (2) இவன்... இவன் தான்! இவ
னைத் தொழுகிறது கொண்டு இவன்
வீடுக்கு என்னைக்கு வந்தான் சென்றி கத்தியு
கூது.... இவன் பெரு...."

"வீரல்கள்" என்னும், பிடிபட்டுப் பிடி
கொள் வீரல்கள்.

"ஏல், கெட்கடி.... உன்னைக் கண்டு
பிடித்திருக்கிறது ரெண்டாயிரம் ரூபாய்
கண்ணாம்பு கொடுக்கப்படும் என்று சர்க்கார்
கிணையம் செய்திருக்கிறது. இப்போ திருடி
விடுவோ இவர்களை.... கத்தியே வெகு கெட்கடி...."

"ஏல் பாகி... அக்க... உன் புத்திரன்
தங்கிக்கத் திரோகம் செய்திட்டு. வானம்...
பெரு.... மாறிழைத்து...." என் கத்தியது.

"கத்தியே... சார்... உன் பெரு,
கிணையம் கத்தியே?"

"ஏன் சார், கெட்கடிக்க?"

"புத்திரனை வெகு கெட்கடி தங்கி புத்திரனை,
உன்னைக்கு வானம் வெண்டிய சம்பாந்தித்
தொண்டிய சர்க்கார் அனுப்புவதற்கு உன்னை
முன்னி வைக்காமா? சொன்னார்கள்" என்
தான் பொய்க்காரர்கள்.

பிணத்தையோ தாடும் பாடத் தொடங்
கினார்.

"அட, நீ என் அந்திர... உத்தம்பி
இந்த பொய்க்காரை கண்ணாம்பு நீ கண்
டைய, தான் கெட்கடி?"

"என்னு ஒரு கத்தியை செய்து கண்ணா
ம்பு...."

"கத்தியே?"

"உன்னைக்கு ரெண்டாயிரம் ரூபாய் ஒரு
மக்கள்...."

"கொண்டுகள், கத்தியினது...."

"அந்த கத்தியை நீங்கள் கத்தியினது...."

"கத்தியே?"

"அவன் தம்பி வீட்டிலே திருடனென்று
தான் கத்திக்காட்டப் போகிறான்...."

"கத்திக்காட்டார்?"

"ஆமா... அந்தக் கத்தியை பின் வெண்
டாயா? அந்த தீவிர கத்தியைப் போகிற சம்ப
மாந்தி தொண்டியே இருந்து கொடுத்த
திருக்க...."

"ஆல் பாகி...."

"அடியாவது. பாகியாவது.... கத்தியை
தான் கத்தியாவது தான் கத்தியை வீட்டுக்குப்
போகிறது."

"ஐயோ!"

அமரகிணைப் பத்திரமாகப் பத்திரி வைத்த
பணம் கிணைத்த தாரப் பெட்டி எங்கு
கிடக்கிறதென்று பணத்தையோ பார்த்தான்.

"ஏன் கத்தியே...."

"கத்தியே அது வானம் பணம் கொடுக்க
கொண்டாயா? கத்தியே மருகாததாயா
என் பிணை... கத்தியே...."

"கத்தியே?"

"கத்தியே?"

"கத்தியே.... கத்தியே. என் கத்தியை
திருடனே திருடன் இவ்வியோ.... என்
கத்தியே திருட வானென்று கத்தியே. கத்தி
கத்தியே கத்தியே ரெண்டாயிரம் பின் தரித
தாய் கொண்டு ஆயிரம் ரூபாய் அடக்கங்கள்
கொடுக்கிறது...."

"கொடுத்தித் தொண்டியே...."

பிணைகொண்டியே தீவிர மாறிழைத்துக்குத்
சர்க்கார் இவன் கிணைத்தது. மாறிழைத்துக்
கத்தியே அவன் திருடினது இவ்வியோ என்று
"அப்பி" கத்தியே தத்து கொண்டிருக்கிறது.

அறிவுக் கனாலை, அருட்புனாலை!

45

"இன்று மகிழ்ச்சி வாரம். இரவு அம் பிணைபட்டம் சென்று நீயே யரம் கேள்; அவன் அதுக்கிரகிப்பான்" என்ற சொற் களை நூற் றாறு பாற் எவ்வளவு உணர்ச்சிச் செறிவுடன் கூறியிருப்பாரோ? அவர் கூறிய ஏன் வெளகு வார்த்தைகளையும் தரேன் நம்பினார். இரவுக்காக ஆவலுடன் காத்திருந்தார்.

ஒன்பது மணி கவாருக்கும் இரு நாதிர் அவரை ஆவலத்துக்குப் போகு மாறு பாணித்தார். தரேத்திர நாதிர் புறப்பட்டார். செவ்வாய்போதே ஏதோ ஒரு தெய்விக போதை அவரும் சினைத் தது. கால்கள் தடுமாறின. "உயிருள்ள தெய்விக தாளையப் பார்க்கப்போகிறேன்; அவன் பெரிசு கேட்கப் போகிறேன்" என்று ஆனந்தத்தில் ஈழக்கட்டியே அவரது இதயம் துள்ளிற்று. அங்கு எண்ணத்தெய்வே நிரம்பிய மாணா, இங்கு எழுத்தெய்வே எவிராகக் கூறிவிட லாம். நூறுல் வாஸ்தவத்தில் தெய்விக தாளின் பிரதிபலிப்பு தரிசனத்தை எதிர் நோக்கி அவனிடம் வரம் பெற ஓர் உணர்ச்சி மிக்க வாலிபர் சென்ற ரெவியில் அவரது மனநிலை எப்படி இருத் திருக்கும்?

ஆவலத்தை அடைந்தார் வீரத்திரி; 1917-ஆவின் மீது பாசுவையைச் செலுத்தினார். இந்தக் கவிதைத் தில் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டிலும் அதியமம் திகழ்ந்தது. பாரண, இது தாராளங்கள் கூறும் திகழ்ச்சி இன் னாற்றக்கு என்பதாண்டுக்கு முன் நடந்தது! பாரண, இவ்வாண்டுகள் நம்பாத ஓர் இளைஞரின் போருட்டே திகழ்ந்தது. சர்வேகவகி எது எதற்கு எப்போதெப்போது வேகை வைத்திருந்

திரன் என்பவதை நாம்

அறிய முடியுமா?

பவநாமினியின் பிர திமை மீது தரேத்திரர் பா ர் ன வ ளை க்

செலுத்தவில்லை. சாட்சாத் தெய்வே உயிரோடும், உணர்வுகளோடும் வினங் குவதைக் கண்டார்.

இனி விவேகாதத்தின் வாக்குகையே கேட்போம்: "தெய்விக ஆய்வி வந்

ருத ண்ருக அவனைக் கண்டேன். பத்தியும் அன்பும் பூரித்தெழ அந்த அமைவில் கிருண்டேன். ஆனந்த பர வசத்தில் தூய் மீண்டும் மீண்டும் அவன் முன் தண்டலிட்டு எழுந்ததன். "நாமே, எனக்கு விவேகத்தைக் கொடு; உமே எனக்கு நுகவது புத்தியைக் கொடு. உமே, பனகூட பூர்வகதையும் பத்தியையும் கொடு. உய்விவ ஒரு போதும் இடைவரமில் தரிசிக்கும் பாக்கி யத்தை எனக்கு அருள்வாய்!" என்று பிரார்த்தித்துக் கொண்டேன்.

"தூய்மைவாசனதொகு காத்தி என் ஆதமாவை ஆட்கொண்டது. உலகம் அப்போடு மறந்து போயிற்று. துண் மாதா ட்டுமென் என் இதயத்தில் பிர காத்திரான்.

"குருநாதரிடம் இரு ம் 1908-ல், வெளிகுக் தலைவன் பூரித்தியாவதற்கு ஆய்வினைபிடம் வேண்டிக் கொள்ளுமாறு என்று அவர் என்னைக் கேட்டார். எனக் குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது. 'மறரா வம், அதெல்லாம் மறந்தே போய்விட் டேன். இப்போது என்ன பரிசாரம் செய்ய இருக்கிறது?' என்று வின வினேன். 'என்? மறுபடியும் போய் அவனிடம் குறைகளை முறைவிடேன்' என்றார் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர்.

"மீண்டும் நான் மந்திரித்துக்குச் சென்றேன். ஆனால் அவ்வளவக் கண்ட டுடன் நான் எதற்காகச் சென்றேனோ அந்தக் காரியத்தை மறந்து விட் டேன். பவநாமை அவனை வணங்கிவிட்டு பத்தி யையும் நூரணத்தையே நல்குமாறு வேண்டிக் கொண்டேன். 'என்ன, இரண் டாம் கடவையாவது செய்ய வேண் டானதைச் செய்தாயா?' என்று விசா

ரா.கணபதி

ரித்தார் குருநாதர். நான் நடந்ததைச் சொன்னேன். 'என்ன அசட்டுத்தனம்! ஒரு விவ வார்த்தைகளில்

உன் கஷ்டத்தைச் சொல்லிக் கொள்ளும் அற்பப்போதுக்குக்கடவா உன்னை நீ கட் டுப்படுத்திக் கொன்ன முடியாது? இன் னும் ஒரு முறை மூவந்து பார். வேண்டி வதை அவனிடம் கேள்." என்றார் அவர்.

"நீங்கள் எல்லாம் வரப்போதிகங்கள் ஆவருக்கு என் கவலையெனவே கேளிய கவலையெனப் போட்டுவிட்டீர்கள். அவரும் உங்களை எல்லாம் பார்த்துவிட்டுத் துடிச்சுவிட்டான்!"

"மூன்றுவது முறை புறப்பட்டேன். சத்திரியிய பிரவேசிக்கும்போது அந்த மான ஓர் அடிமாத உணர்ச்சி என்னைப் பற்றிக் கொண்டது. 'அப்போது யிடம் எத்தனையதோர் அப்ப விஷயமாகப் பிரார்த்திக்க வந்திருக்கிறேன்! என்ன வாழ்த்த ஒரு மாயன்ஸ்சிடம் வாழைக்காயும், வெண்கடக்காயும் போப்பது போல் அல்லவா இருக்கிறது! நான் எப்போத்ப்பட்ட முட்டாள்!' என்று எண்ணினேன். வெட்கத்தினாலும், வெதனையுடனும் மிகவும் பணிவாக அவனைக் கும்பிட்டேன். 'அம்மா, ஞானத்தையும், பக்தியையும் தவிர எனக்கு வேறெதுவும் வேண்டாம்' என்று பிரார்த்தித்தேன்.

"கோவிந்துக்கு வெளியே வந்தவுடன் எல்லாம் புரிந்து விட்டது. இத்தனைக்கும் காரணம் குருநாதரின் சித்தம்தான்! இல்லாவிடில் ஒரு முறை மயங்கி, இரு முறைமயங்கி, மூன்று முறைமயங்கி என் வட்சியத்திய நான் தோற்றிருப்பேனா? அவரிடம் சென்று 'மஹா சய, நீங்கள்நான் என் மனசின் மீது மாயா ஜாலம் செய்து என் தேவையை நான் மறக்கச் செய்திருக்கிறீர்கள். அதனால் இப்போது நீங்கள்னை வரம் தாருங்கள். என் விட்டிலுள்ளோர் வறுமையில் பிடுங்கலிலிருந்து விடுபட வேண்டுமென வரம் தாருங்கள்' என்றேன்.

"அவர் சொன்னார்: 'என்னுடைய காலிலிருந்து அப்படிப்பட்ட வார்த்தைகள் வரவே முடியாது. உனக்காக உன்னைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்ளச் சொன்னேன். உன்னால் முடியவில்லை, உனக்குப் பங்களுக்கு நீ பிறக்கவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. நல்லது, இதற்கு நான் என்ன அப்போது, செய்வது?' என்றார். அதுமே நான் அவரை வெளியே விட்டுவிட்டேன். அவர் என் வேண்டுகோளை நிறைவேற்றித் தந்ததெனக் கேள்விமீது எனப் பிடிவாதம் பிடித்தேன். கடைசியில் 'ரொம்ப சரி, வயிற்றுக்கு எல்லாவுக்கும் சாதாரணக் கந்தைக்கும் கஷ்டமில்லாமல் உன் குடும்பத்தினர் இருப்பார்கள், போ!' என்றார் அவர்."

இந்த நிலைமையை நிரேந்திரரின் காலமொழியிலேயே படிக்கும்போது கட்டல் புலங்கித்தெரது; உன்னை மிமிக்கிறது. பரமஹம்ஸரின் மாயத்தையும், மாயத்தை மறைக்கும் மாயத்தையும், அப்படி மாயம் செய்யும்போது அவர் என்னும், கட்டல் இல்லாமல் இருந்ததையும் என்னும் என்ன உன்னை உவமை கொள்கிறது. இரீ சம்பவத்தைப் படிக்கும்போது குரு மஹராஜ், கல்லாமிஷ் இருவரும் எத்தனைய குழந்தையுள்ளம் படைத்திருந்தார்கள் என்பதும் தெரிகிறது. குழந்தையினுத்தானே அந்த நிலை அன்பைப் பெற முடியும்!

பீட்டிலியில் வாயு, மழையில் திகழும் மயக்கமுற்ற நிரேந்திர நாதர் இப்ப துன்பங்களின் உண்மை இவர்களைக் கண்டுக்கொண்டார். 'இப்ப துன்பம் சமாதானமாக உறுவதெப்படி' என்பதையும் கண்டுக்கொண்டு விட்டார். பிற்பாடு ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் "நீ உலக இன்பங்களுக்காகப் பிறக்கவில்லை போகிருக்கிறது" என்று கூறிவந்ததையும் அப்போதே அறித்துவிட்டார் நிரேந்திரர். உறுவகளை விளக்கித் துறவு புனைவும் தீர்மானித்தது விட்டார். எப்போது எஞ்சுகிறும் மின்சார அலைகளாக் கிரகங்களுக்கும் வானொலியிப் பெட்டியோடு நிரேந்திரரின் இந்த எண்ணங்கள் வாயத்தையும் எப்படியோ கிரகித்துவிட்டார் தட்சிணேசுவர முனிவர். 'பரிவிராஜனுக்கு உலகை விட்டு வரும் சேன்று துறவறம் அநுஷ்டிக்க நிரேந்திரர் பிறக்கவில்லை. உயவிலிருந்து கொண்டு அவர் துறவறம் அநுஷ்டிக்க வேண்டும்" என்று கூறிவிட்டார். "கத்திரியின் முனையில் நீ தடக்கவேண்டும்" என்று கிஷ்குக்கு அன்புக் கட்டிவிட்டு விட்டார். "நான் உவமை

அவரும் தீ இவ்வெ' என்று அப் போதைக்குக் கூறினார். ஆனால் தாம் மறைந்த பின்பே நரேந்திரருக்கு உணவு உத்தரவுகள் என்ற மாயேனும் பணியை விட்டுச் சென்றவிட்டார். மகிசன் குகை உயர்வானதும் என்ற பெருங் கருகை காரணமாகத் தமது அருகிற் சீடரின் அவையிவான் ஆண்டி வார்த்துக்குத் தாமே குறுக்கே நின்றுார்.

'நுறவிவாகப் போக நினைத்த நரேந்திரர் உடனே ஏன் குடும்பக் கஷ்டத்தைப் பற்றி எண்ணினார்? அத்தக் குறை திரப் பரமதூய்மையில் பிரார்த்தித்துக் கொண்டார்?' என்ற கேள்வி எழலாம். நுறவிவாகச் செல்ல எண்ணி னுரேயன்றி, அவர் அய்வாறு செயல் விட்டான். அவர் அய்வாறு செய்து குறு அறுமுகிகளிடம், எவ்வே விட்டுக்குத் திரும்பி விட்டார் நரேந்திரர். விட்டி குக்குமளவுக்கு, அதனைச் செய்வ வாக நடத்த வேண்டும் என்பதுதான் ியவாயமாகும்?

நரேந்திரர் தமக்கெனப் பரமதூய் மைப் பிரார்த்திக்கச் செல்ல வோது மாயம் புரியலானார் மாறாவி வர். தெய்வத்தின் திரு முடிபு இத்த உலகம் எவ்வளவு தூசும் என்பதைத் தமது வாய் வார்த்தையாகக் கூற மல், நரேந்திரே அறுமுகித்துப் பார்க்கு மானு செய்வதான் இத்த மாயம். அந்த மாயத்தின் பயனாக மாயையும், மாயையை மாய்க்கும் ஞானமுமாயிவ பரதேவதையின் திவ்ய தரிசனம்

நரேந்திரருக்குக் கிடைத்தது. கடவுளைக் கண்டவருண்டா என்று கேட்டு வந்த வர் தாமே கடவுளைக் கண்டுவிட்டார், மாறுபாட்டைக் காண்பதை விட அபரித மூறையில் தெய்வத்தைக் காண முடியும் என்று பரமதூய்மையிற் கூறியது எவ்வளவு உண்மை என்பதைக் கண்டதுக்கு மெய்வாகக் கண்டுகொண்டார். "தான் கடவுளைக் கண்டிருக்கிறேன். உனக்கும் காட்டுகிறேன் குழந்தாய்" என்று கூறி அதை மெய்ப்பித்து காட்டிவிட்டார் ராமகிருஷ்ணர்.

எனவேகவரின் தரிசனம் கிட்டியவுடன் உலகம் எப்படி மறைந்துவிடு விறது என்பதைத் தெரிந்து கொண்டார் நரேந்திரர். கூறினதைப் பாய்பென்று தவறாக எண்ணலாம். அய்வது கூறினதே உண்மை. தெரிந்து கொண்ட னாம். ஆனால் ஒரே சமயத்தில் அதுமெய் கூறி, பாய்பு இரண்டும் என்ற எண்ணத் தைப் பெற முடியாதல்லவா? அதேபோல உலகத்தை மெய்யென நம்பி ஏமாற லாம். அய்வது அது அம்பிகையில் மாயை என்று தெரிந்து கொண்டலாம். ஆனால் ஒரே சமயத்தில் அது மெய் யென்றும் மாயை என்றும் எப்படி எண்ண முடியும்? அம்பிகையில் முன்பு உலகம் மாயை என்பது தன்னால் தெளிவாகும்போது, அது உண்மை என்றும் எண்ணி கொளையதமான நன்மைகளை எப்படிப் பிரார்த்திக்க முடியும்? இதனைய்தான் குடும்பக் கஷ்டம் தீரவேண்டும் என்று நரேந்திரரால் வேண்டிக் கொண்ட முடியவில்லை.

சிறு வயதிலேயே புகட்டுங்கள்...
சிறந்த முறையில் புகட்டுங்கள்...

காணியில் முதல் வேலையாக ஒரு முறை
இறுதியாக இரவில் ஒரு முறை
வாய்கொப்பளிக்க

லிஸ்டரின்!

—வாழ்தான் முழுதும்
அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு!

முதலில் சுகந்தநீர் வாங்காத இளைஞர் பருவம்! லிஸ்டரின் உபயோகிக்கும் ஆரோக்கிய நற் பழக்கத்தைப் புகட்டுவதற்கு இதைவிட வாயப்பாசை சமையல் உபயோகம் அகற்றும் அதிகாரம் ஒரு நடவடிக்கை இல்லாது. நடவடிக்கை லிஸ்டரின் கொண்டு வாய கொப்பளித நாம் கிருமிகளினின்றும் வாய முழுதும் காத்தல்வேண்டும். பட்டை காத்திரத்தினால் கிருமிகளை கொன்ற ஓர்சிறிய சூனியம் தவிர வேறுபாடு லிஸ்டரின் ஆகவே வேண்டுமே (சுகந்தநீர் பருகித்).

நிதநாடம் முகவரானவரை கவனவேண்டுகரை! தினம் இரண்டு லிஸ்டரின் உபயோகிக்கும் ஆரோக்கிய நற் பழக்கத்தை பின்போடு நடவடிக்கை!

வாய் நிறைந்த சுகந்த நாடும் வாய்மறைக்கு வழி. லிஸ்டரின்! இன்றும் என்றும் உங்களை நுகரீம்!

வாங்குங்கள் - கடைப்பிடி பார்க்குங்கள்! உங்களை கற்பனையால் (வாய் நிறைந்த நாடும் வாய்மறைக்கு வழி) இன்றும் என்றும் உங்களை நுகரீம்!

"கிட்டிக்கு சொன்னால் குளத்தையும்!
இந்த மாசத்திலிருந்து என்மயங்காரனை
நிறுத்திவிட்டு நானே என்மயம் சொல்லப்
போடுறேன்....!"
"அது சரி! அப்பறம் டாக்டர் 'பீக்'
அறிவாளிடுமே....!"

என்டாதுதான் தாமதம். குருமறையாதி
கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அலரை நேருக்
கிறார். அலரை அணுமி பிசையும் நேருக்க
மாக அமர்ந்து கொண்டு தங்கமையும்
நரேத்திரனையும் மாத்திரி மாத்திரி கட்டிக்
காட்டியவாரே. "தங்கவது; என்னை
இதாசையும் காண்கிறேன்; அதாசையும்
காண்கிறேன். வாய்தவமாக என்செய்
பெதரமே தெரிபயிச்சேன். உன்மயவியல்
மிதந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு கழி
அதனை இரண்டாகப் பிரிப்பது போலத்
தொன்றியதுவும் உன்மய உன்மயமாயின்
ஒன்றுதானே? அபே போனத்தான்....
என்ன, நான் சொல்வது புரிகிறதா?
ஆமாம், அம்பினையைத் தவிர வேறு
என்ன இருக்கிறது? ம், என்ன சொல்
கிறாய்?" என்று கேட்டார்.

கிட்டிக்கு உண்டாக்ருபவனாகவும்,
சம்மாரிப்பவனாகவும், நன் மனத்த
வருக்கு அன்பு உருவாகவும், நிய மனத்
தவருக்குப் பயங்கரிகளாகவும் இருக்கும்
காளியங்களை பரம்பொருளின் உருவமே
என்று தெளிந்து விட்டார் நரேத்திரர்.

தம் அச்சினயின் மயுயில் இந்த
மத உணர்ச்சியை இவன்பாகப் பெற்ற
வா. பிற்பாடு புத்தி வரதங்கனிலும்
அங்க இழந்து இன்று மீண்டும் அக
னைப் பெற்று உலக அச்சினயின் அடி
களுக்குத் தம்மை அர்ப்பணித்துக்
கொண்டார்.

பா அக்டோபருக்குப் பிசி விவேகா
தந்த கங்காமி அமெரிக்க மாநகராருத்
திக்கு எழுதினார்: "எனது வயிப்பாடு
என்மயமே உயிர்வாழ்மான எப்பத்தியம்"
என்று.

தத்துவ ரீதியில் பரம்பொருளின்
கிரகிதம் என்னவிய நரேத்திரனார இதய
பூர்வமாகப் பரம்பொருளின் கிரகித்
தும் பக்தராகவிவிட்டார் பரமததம்
னார். இது குறித்து கங்காமி விவே
காதந்தர் சொல்வார்: "ஸ்ரீ ராம
கிருஷ்ணர் வேளிப் பார்வைக்குப்
பத்தி மயமாக இருந்தார். ஆனால்
உன்மயக்குள் அவர் ஞான மயமாக
இருந்தவர். நான் வேளிப் பார்
வைக்கு ஞானியாக இருந்தததும் என்
இதயம் ஞானததும் திரம்பிக் கிடப்பது
பக்திதான்."

தூக்கக்கிடக்கி அழகான ஆபரணமாகி
தொனிக்க வேண்டுமென்றும் எவ்வளவு
இன்னுக்கு ஆளாக வேண்டி யிருக்
கிறது? சம்மட்டியாக எத்தனை அடி
வாய் தெறு? தீயில் எவ்வளவு கால்
தெறு? ஆகமா நிகரவு பெறுவதற்கும்
இவ்வளவு சோதனைகளுக்கு ஆளாக
வேண்டியிருக்கிறது. நரேத்திரர் ஞயங்
கனாகப் பட்ட அடிசையும், வறுமையின்
காலத்த கால்களையும் கைநிலையில் பர
னனித்து விட்டன. செம்பொன்னுதப்
பரிணமித்து விட்டாரவர்.

நரேத்திரர் பூரணமாக மாறிவிட்
டார். சந்தேகமும் குழப்பமும் இருத்
தவர் பக்தரானார். ஆதம் ஞானியா
னார்; தந்திரனானார். இப்படித் தாம் மறு
பிறப்பெடுக்கக் காரணமாக இருந்த பரம
ததம்னரைத் தமது ஒரு என்ன பரிபூரண
மாகப் போற்றி மறக்கலானார்.

நரேத்திரர் ஏதெனோ தத்துவத் திட்
டுக்கனில் அடைந்து தமது இல்லமாயிவ
வேதாத்த மதத்தை வத்தடைத்த
அத்தக் காலம் ஆனந்த மயமானது
தமது உன்மயத்தின் இயக்கத்தை மெய்ம
மெய்ம அடைந்து வத்த அவர் அபே
போதில் கைத்ததாலிருத்த தமது
இயக்கத்தைத் திறக்கத் திறக்க துறத்து.
தட்சிணேசுவரத்திரிசெயே பெரும்பா தும்
வாழ்மானார்.

"ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணருடன் இருப்பதே
தனம்; அவருடன் இருப்பதே சாத்திர"
என்று இத்தக் கட்டகத்தை வகுணிக்
வும் விவேகாதந்தர் சீடர்கள் கூறு
கிறார்கள். அத்தத் தவந்ததையும்,
சாத்திரமாயினர் புரித்த இவ் விஷயர்
கனிக்-குறும்பந்தர்களும், பிரம்மச்சாரி
களும் அடங்கிய சிஷ்யர்களில் - நரேத்
திரரும் ஒருவரானார். (தொடரும்)

வும். மாணியை வேறாகும் காரணங்களின் மனத்தில் அப்போது இடத்தைப் பிரித்துக் கொண்டு விட்டன.

அடுத்த வாரம் பத்திரிகையில் நாளிசைவத்தினால் பூரி மாதம் பாகவதரின் காலத்தோடு 'மேட்டிங்' படம். பாகவதர் கையில் சப்ளாக் கட்டையுடன் விண்டு கொண்டு ஆவாக்குகிறார். பாணியின் அவரது உபரமாவை உடனில் மெய்யாகிவைப்பதற்கு உத்தேசிக்கொண்டு. அவரோடையே பார்த்து விழாவுகளை எடுத்துக் கொள்கிற 'கொண்டிருக்கிறார். பின்னால் மெண்டியில் சிவனார்

பாகவதர்

ருக்காரர் பார்த்திருந்த தயாராகக் காத்திருக்கொண்டிருக்கிறார்.

எதிர்ப் பக்கத்தில் கையாடலாளர்கள். ஆம், திரு. டி.பி.சி., சந்திர ரவிசுந்தரன் டாக்டர் சிவசுந்தரன் ராமன், சந்திர விஜய் கணபதி காரியதரிசி திரு. கையாடலாளர் சந்திர காரன், மனநிலை மனம். நபர்கள் எங்கெங்கும் எங்கெங்கு 'தகவல்' என்று கொள்வார்களோ அது போன்று கா' சிவசுந்தரன். மாணியும், அவர்களை உத்தேசிப்பதற்குப் பாணியின் காலகாலம் உத்தேசிப்பதற்கு உட்கார்த்து கொண்டு விட்டனர்.

ஆனால் அவரோடையே சித்திரங்களுக்கு ஆட்பெயர் எழுத்தது. சந்திர உத்தேசிப்பதற்குத் தோற்றங்கள் அந்த ரவிசுந்தரன். மாணியும் எத்தன்கூட வேலை சித்திர உத்தேசிப்பது போன்றவையா? தங்களைப் போல வேலை தந்தால் இத்தகைய படங்கள் எழுதப்படுகின்றன. வேலைவிட்டிருக்கின்றன என்று நினைத்தார்கள்.

அவர்களுடைய இத்தகைய சித்திரங்களைப் பயன்படுத்த வேறு சில அங்கங்களும் சித்திர கொடுத்தன. முதலில் அரிவகுப்பில் படத்தைப் போட்டிருக்கப்போது 'சந்திர' அவரது கச்சேரியையும் விடாமல் சேலிடுகிறார். அன்று வித்துவான் பாச, தானம் பங்கிட்டுக் காப்போது ராகத்தை எடுத்துக் கொண்டு.

பாகவதரின்

'திருவிசை' என்ற. என்ன... புறங்கிட்டு சேலிடுகிறார்'

என்ற சாதித்திருந்தது பங்கிட்டு வரும் பாணியும். அந்த அளவு 'என்ன', 'என்ன' என்று வார்த்தைகளைத் திருப்பத் திருப்பத் கொள்வதைக் குறிப்பிட்டுப்போது "என்ன என்ன?" வெள்ளி ரெட்டி திருர் என்று ரவிசுந்தரன் வினைத் தருகின்றன என்று கந்திரவன் வேறுகொண்டிருக்கிறார். மாணியின் படத்தில் அவர் கையை நீட்டிக் கொண்டிருந்த நிலம் 'என்ன' என்று கேட்டது போலவே இருந்தது. உண்மையில்

அது வித்துவான் மதங்கடாலில் ஆவாய்க்கும் வெள்ளம் போது கையை நீட்டிக் கற்றுப் போனது. இது வித்துவான் மதங்கடாலில் போனது போல காட்டி விருத்திற்று என்று சிலர் புறம் செய்தார்கள். பாகவதரின் பணி இப்போது வேறுகின்ற தாது உட்கார்த்துப் பாகவதர் மதங்கடாலில் நீட்டி வித்துவான் பாகவதர் கொண்டு அவரது தானத்துக்கெடப் விருத்தகத்தைத் தட்டும் ஓர் இடத்தை மாணியின் சித்திரத்திற்குத் தார்த்து வந்த அவர்களை வேண்டியெடுத்து விட்டோமோ எழுதிவிடுகிறார் என்று ஒரு சிலர் மொழி செய்தார்கள்.

மொத்தத்தில் சந்திர வித்துவான்கள் தாங்கள் இப்போது சித்திரங்களைத் திருப்புகிறார். இது சம்பந்தமாக வழக்குத் தொடுக்க வேண்டுமென்ற பேச்சுக்கட எழுந்தது. இதைப் கேட்டபோது எங்களுக்கு அந்தரம் சித்திர என்று மதங்கடாலில் விட்டார். வழக்கம் போல சித்திரங்களைத் தாண்டி வேறுகொண்டிருக்கிறார். ஆனால் சந்திர வித்துவான்கள் தானம் அரிவகுப்பைத் தீக்கி விருத்தி, சந்திர வித்துவான் படங்கள் போடுவதைப் பற்றிக் சந்திரவன் எழுதினார்:

"இதற்குக் கையாடலு சந்திர வித்துவான்கள் கருத்தும் தெரிவித்துக் கொள்வதென்னவென்று, சந்திர சந்திர வித்துவான்களுக்கும் சந்திர சில தோற்றங்களும், சோரணியும் இருக்கிறார்கள் வெளியும். பெரும்பாலும் அவர்கள் அங்குள்ள தனிப்பட்ட திறமை வேண்டியும் போது உட்கார்த்து தோன்றும் வேண்டுகோள் விருத்தும், சந்திர ரவிசுந்தரன் அந்தத் தோற்றங்களையும், சோரணியையும் பெரிதும் விருத்தி அனுபவிக்கிறார் தானம்

வித்துவான் உத்தேசிப்பதற்குத் தானம் இத்தகைய படங்களைப் போடுகிறேன் என்று அவர் கண்டிருக்கிறார். தந்திர அங்கு என்ன கையாடலு என்று கருத்துக் கொண்டு கொள்வார் கண்டி"

சந்திர உத்தேசிப்பதற்குத் தானம் இத்தகைய படங்களைப் போடுகிறேன் என்று அவர் கண்டிருக்கிறார்

செய்யும்

உடனே அவரது இடத்தை இடப் பக்கப் பக்கம் உண் சிறிய நோட்டை எடுத்தும், எவது கை போன்றிரு எடுத்தும் கொள்ளும். தன், தன்மட, நோய்ப்பட்ட இயந்திரம் குறிக்கும் சை போடு களை இழுப்பார். அவ்வாறு தான். அப்போது அங்கே வேலை நீர்த்துவிட்டது. இதற்கு விட்டுக் குப் போய் மிதநிலை தன் பூரித்த செங்கு கொக்கார.

அன்புக்கு

கனகமோட்டி எங்களுக்கு முதல்நாளை வேட்டைக்களமாக அமைந்தது. இன்னும் சிலநாளில் ஆறு அறு, ஒன்பதறு கட்டை களைப் போய் உட்கார்த்துவிட்டு வருவதற்கு. எங்கேதான் கட்டுக்கடம், நாட்டை கட்டுக்கடம், நாட்டைக்கடம் முதலியவை கட்டாமை மார்த தான் வேண்டிய அம்சங்களைப் போய் விட்டன.

இரண்டு மூன்று வருஷ வாசத்தின் மானி யின் சித்திர நோட்டுக்களில் ஆயிரக் கணக்கானவர்கள் மாட்டிக் கொண்டு விட் டிருந்தார்கள்.

ஸ்ரீமதி டி. சே. பட்டமங்கலம், அவரது தந்தைஇருவரின் ப. க. கையிலிருந்து பெரிய வருக்கு 'அப்பா' என்று மாட்டி குட்டியிருத் தது மானியின் புகழைப் பங்கிட்டுக் கதி கெடிக் செவ்வாவிட்டது.

நிலை உட்கார்த்திருக்கல், அப்போது உலக நாட்டிலிருக்கல் இவர்கள் பார்க்கத்தின் எப்படி விருந்தார்கள் என்பதைக் காண்போம். தனக்கு இப்போது பழைய போட்டோப் படங்களைத் தேடிப் போனாகி எடுத்துப் போடு கிறார்கள். மானி, கற்பனை செவ்வே பார்க்கப் போய்மங்குலங்கள் சித்திரித்திருந்தார். இரண்டு யின் மூலம் கடை உட்டு, தனியாக நீங்கலம், காணிக் காப்பு முதலியவற்றுடன்.

மானி எங்கே ரெயர். அத்துடன் அந்தக் கையின் குறுக்கேகளை உணர்ந்தார். கானிர் தீரப் போகத்தவருடன் கைகளை மெட்டுக் கொட்டு அவர் எது உலர்ந்த கைத் உணர்ச்சி யுள்ளதாயிருந்தது. விதவாக்களில் காசித் திய கடைப்பிடித் தவறுகளை எடுத்துக் காட்டு வார். "ரமணிமாமா மெவரோ", "நீய் திய என ராதா" எந்தெங்கோம் பாட்டப்பட்டு வந்ததை எடுத்துக் கூறி அதன் பற்றி எழு தச் செய்தார்.

கனகமோட்டி மார்த்துப் படமெழுதலின் இத்திராவிடுமே இளைவந்த சித்திர போன ராவிவிட்டார். படத்தைச் சை சிவியுக்களை எழுதி கிறார்கள். ரப்பர் எப்போது அந்தமோ உட்கார்த்திருக்கல். அப்போது மானி எங்கே வருவதன் அது நட்குறையுத்தின் மானி குக்கு எழுதவாரது. "காணிக்மே" என்று சொல்லி விடுவார், தொட்குத்து எழுதிப் பார்த்த மாட்டார்.

குறையுப்பாங்கடி, குதவன், குதத்தி, குதகாட்டி, மான் மாட்டி, பெருமான் மாட்டுக் காரன் போய்மங்குலங்கள் அன குக்கும் 'பிரதம' அதிகம். அவர்களை விட்டுக்குத் தருவித்த

அவர்களை ஒரு கைத் போலி அவர் களைப் படம் எழுதவார். என், அவரே ஒரு குரங்குக் குட்டியை வரைத்து வந்தார். குறுமுறை காசிபாவத்தின் உணர்வர்கள் எந்தோரும் கைக்குக்கு உணர்வா வாத்திரை சொந்தமோது அவர் அதைத் தம்மோன்றிது கைத்துக் கொண்டு வந்தார்.

நாளைக்கி அவருக்கும் புகழ் படம் கைத்தியம் சேத்தது:

காசிராமனது நோயின் மாட்டிக் கொண்டு வேலைச் செல்லப்படு பெருமையுடைந்தார். இதற்கு விதமாய் உணர்வாக்களில் சித்திரை கொண்டு தனிமாமா உத்திரிப்பிப் புகுத்தினார்.

மானி ஒரு பெரியகாப்பி குடிநாரர், கப்பன் காப்பி காக்கிக் கொண்டு வந்து வைய்பாள். உட்காரவே, 'காண்டா சித்திரையி' போய் இன் னோடு கப் காக்கிக் கொண்டு கா' என்று விட்டுவார். சிலர் கிடாமல் சிவிரெட்டி சேய் பதை 'செயின் கிடாமத்திக்' எங்கிலையும், மானி செவ்வது 'செயின் காப்பி யுக்கிடுக்கி', அதன் பழைய அவர் என் அரித்துப் போய் விட்டது. அதைத் தொட்குத்து வேறு பன் நோய்க்கும் அவரைத் குழத்தன. இதை எழுதவே கை தருக்குவிறது.

கேவிக் சித்திரம்: அப்படி என்னும் ஒரு காத வருவது அங்கது தனிப் பானி, அங்கது அகாது மூக்கியமான குறுநிலையம் இடிக் ஒன்றையோ அங்கது எல்லாவற்றையுமோ மிகைப்படுத்திக் கா. ப. எழுதப்படுகல் அவரது வருவப்படியாகும். இப்படி இருப்பதற்கு உயிர்தவையான கேவிக் சித்திரம். அங்கு மானியுடைவது இக் கைவகை.

போட்டோ காசிரா ஒரு தபாரப் படம் சேத்தது காட்டி விடுவிறது. அந்த போல் அவரது போலிதான் உணர்ச் கொடுவார்கள் படம் சேத்தது எழுதித்து, தபாரக் கருவம், 'தருவம்', 'சாட்டா' 'தாத்துக்கு துற அப்படியே' எந்தெங்கோம் காணிக்மேய்படி கா. இருக்கும், என்னாவற்றுக்கும் போனா அது தியக் தீவரத்து அந்த தபாரக் குக்கிய மான குறுநிலையத்தின் காபினை இயைக்கக் காட்டிக் கொண்டிருக்கும். எந்த ஓர் அம் சத்தையும் மிகைப்படுத்துத்காட்டும் உத்தியை மானி கையாணிக்மே. என்னுத் தெரிந்த ஓர் விடுவிக்மே, ஒரு சமயம் பாண்காட்டு பணியை முதல் முதல் எழுதும்போது அவர் உடனும் வருத்தம் காப்பர் வருவம் போய் தியக்குப்பாதக் காண்பித்தாரும்.

கடை தமது எழுத்தாகத் தமிழ் கைத் தமிழ் படிக்கும்படியும் தலைக்கையவை அனுப்பிக்கும் உணர்ச்சி உணர்வாக்களும் செய் தார். அந்த சமயத்தின் மானி காது 'பெயம் பாட்டை'என்ற கையினை ஒவ்விக் கை ராண உணர்வாக்கல் செய்தார்.

[இந்தக் கட்டுரையின் வெளி வாழ்வை மானியின் புகழ்ப்பட லுக் கேவிக் சித்திரங்கள் எழுத் தியுடன் உதவியவை.]

**நான் எப்பொழுதும் சிறத்தனையே
உபயோகிக்கிறேன்
நான் தேர்ந்தெடுப்பது எவரெஸ்ட்**

- எளிதான, நம்பமான உகந்திரம்
- நியமமான விலை
- யூரவும் உத்தரவாதமுள்ளது
- எடுப்பான நேற்றமுள்ளது
- விற்பனைக்குப் பிறகு உடனடிக்குடும்ப
பாதுகாப்பு கிடைக்கிறது.

எவரெஸ்ட் தையல் மெஷின்

தமிழகத்தில்: சார்தா மெஷினரி கார்ப்பொரேஷன்

தலைமை ஆபீஸ்: 11, புலவர் கோடு, புதுமலை-5.

அங்கு: எதிர் முகப்பு கோடு, குடிசை-15, கரையூர்.

உமாபதி

மேனா

வெளிக் கணைக்காள்

“பின்பு பால் எடுக்க...”
“அதோ! இவருக்குப் பொருத்தமான
‘பால்’ இருப்பதைப் பார்ப்போம். அந்தப்
சொல்பதும், பழங்கல் குழாயைக் கண்ட
பால் தண்ணீர் குடிக்க நின்றுட்டார்...”

“பெட்டிச் சாமராவிற்கும் உடை
மும் இடைபொழுது தகராறாயிற்று”
“உடை உடைக்கொன்றும் பாத
செட்டை உடைக்கவும் வைக்கொண்டிருக்க
றீர்கள் பிழைப்பு நடக்குமா?”

★
பின்பு: தெருவில் போகிறபோ
துவும் மட்டுத்தெரியாத பொருட்க
டால் சாஸக்கு எப்படி இருக்கும்
என்று இந்த ‘காப்பி கேட்ட’ கட்டார்

சத்தியா

சைத்திரிகர்கள்

அழகர்நாதன்

வெள்ளம்

“கப்பிட்மகிஷா ஸார்?”
“ஆமாம்! பெயர் கட்டி இருக்கிறேன்!”

இந்தவன் எம்மளும் பார்த்துக் கொண்டு
நிபந்தித்தே?

சொல்லாத கிட்டிப் பெருமையாத
தக்கோக்கும் கிட்டிப் பெருமையாத
மார் என்னை கிட்டிப் பெருமையாத
பெரிதெரிதான இருக்கும்!

“ஹிப், ஸார்! உங்களுக்கு கண்ணா
மாடம், சூன் ஹி...?”
“இதோ... இவ்வளவு...!”

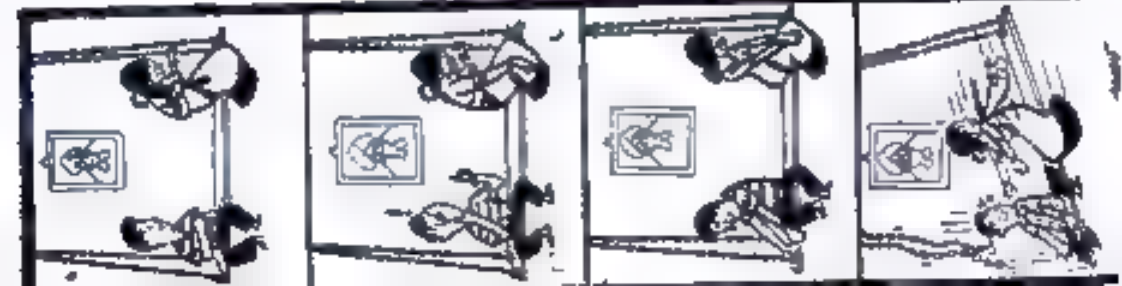
காத்தி: இப்படி இருந்துகொண்ட
காத்திக்கு சூன் பெருமையாத
கிட்டிப் பெருமையாத கிட்டிப்
காத்திக்கு: இவ்வளவு கிட்டிப்
காத்தி: இது “கூடுகூடு” தட்டை!

மாமா

மார்

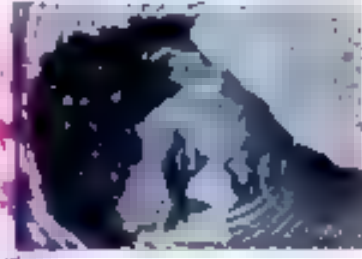

> ஸர் சுவாமிநாதர்: ஸர் சுவாமிநாதர் என்
யார் சுவாமிநாதர்?

★

சுவாமி: இந்த சுவாமி சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்

சுவாமி, சுவாமி, சுவாமி, சுவாமி, சுவாமி.

> "சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்"

★

"சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்
சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர் சுவாமிநாதர்"

காட்பரீஸ்

டிரிங்கிங் சாக்கலேட்

குடாகவோ, அல்லது குளிக்கத்தாகவோ—
மிக குசியாளது
ஒரே நொடியில் தயார்.

SUBPLANTATA TANA

மாணவன் இவ்வாறு ராஜாக்களிடமிருந்து வெளி யாகிய நோவிலும் ராணிகளையுரை செய்வது அந்நேரம் ஆகா தவர்கள் வலுமே இவ்வாறு எவ்வாறும், உல கத்தின் எந்த பாகத்தின் வெளிவான எந்தப் புத் தகயானதும் அதன் முதல் விருத்தியை அவர் பார்க்கத் தவறு க திவ்வாறு. முதிர்ந்த அந் தும், உலகத்தைப் பர கோணங்களில் இருந்து பார்க்கும் திறமையும் இருக்க மிடத்தின்கால் துரன்வாய் மிகிர்ந்து வின்ற உலகமெல்ல மொழிகளில் எழுத்து களையும் எழுத்துக் காட்டுகிறது.

தோன்ற விகிதமே என்று எங்கும் பெரு மைக் கிடும் கேவிச் சித்திரக் கா ர்கள் பற்றி.

ராஜாஜி வாக் திவ்வாறு இவ்வா றிட்டாலும் அவர் கம் நெருப்போது பட்டி வலுத்து காட்டவும். பின் வாங்க மாட்டார். சித்திர எம்மல் அவ த்கே காட்டின் கருத்துக்கள் தோன் றும், அதன் எம் வங்களில் அவ்வாறே எனையும் பட்டி வலுத்து காட்டு வார். முழுக் க முழுக்க ஒரு கேவிச் சித்திரக் கா ர்கள் மனோபாயமே அமை யப்பெற்ற ராஜாஜி வாக் வந்திரிகர வாக் கிரகமயக் போகது கித்தந தாம்.

கெயெய்யாமல் திரி புரத்தைக் கெய்யிடு

கெய்ய அழித்ததாகச் சொல்வக் கெய்யுக் கெய்யும்; கெய்யுக்கெய்யும். ஆனால் அராஜகம், அகாலம், அகிரகம், அடக்குறற்றம், ஆட் சிக் கொடுமை முதலானவற்றை ராஜாஜி சித்திர எழிக்க முயல்வதைக் கண்டிடாமல் காண்கிறோம். 'பஞ்ச' பத்திரிகையாகத் தொடங்கிய படித்து சித்திரவர் ராஜாஜி. காட்டுகிற முயற்சிகள் பலமுடைய சித்திர சித்திரங்கள் அவர் மறக்கவில்லை. சிறந்த காட்டுகின்றவர்கள் சிறந்தவர்கள் எனையும் ராஜாஜி வாக் கித்தந தவறுவதில்லை. தியுபார்க் கட்டிக்க வரலா காறும் அழிக்கம் காட்டின் விருத்ததைக் கண்டு கெய்யுக்கெய்யும். அந்நேரம் துரன்வாயும் ஒரே துரன்வாய்தின் இரு பக் கங்கள் என்பதற்கு எடுத்துக்காட்டு ராஜாஜி.

கெய்ய அந்நேரம், துள்ளுத கைக்கம், கெய்யுக் கெய்யும், கெய்யும் முக்கு இத்திவையும் கெய்த் தாம் அது ராஜாஜியாகும்.

கேவிச் சித்திரம் பெருபெருக்கெய்க்கு இவ்வா றுலகத்து எம்மல் பாதாம் அவ்வா காட்டிடு கது மாதிரி, அம்மல் பி.காமல் ராஜாஜிக்குக் கேவிச் சித்திரங்களில் பார்ப்பது எம்மல் குடாந கையி் சரியிடுவது மாதிரி.

ராஜாஜி ஸ்ரீ அரவிக் காலியாய் பரிண மிக்காயல் திருத்தாய் ஸ்ரீ கேவிச் சித்திரக் காறாகத் திவ்வாறு பரிண வந்தவரோ அவ்வாறு மொகம் அவர்க்குக் கேவிச் சித் திரங்கள் மீது. உலகத்தின் எந்த விதமான அபிமானங்களோ அவர் துறந்தாலும் தகவ காட்டுகின்றவர்கள் பார்த்து எழிற் ராஜாஜியிட தம் ஆயிரம் திருக்குய்யு கேவ்யுக் கெய்க் வார். துரட்டில் உள்ள கே கேவிச் சித்திரக் காறர்க்கெய்க்கு அவ்வாறாகெய்யு-11 சூதப் பிட்ட சிவ சித்திரங்கள் பற்றி ராஜாஜியிட மிருந்து பாராட்டுக் கருத்தின் பாவ துண்டி. ராஜாஜியின் கருத்துக் குவியல் கெய்க், உலகமே உலகமெல்லாம் தங்கும்

விசேஷக் கட்டுரைகள்
 * சித்திரவா காண்க்கேயும்
 * இயே ஒரு புரமை சிர்
 * கண் வளர்க்கும் வேல்கள் - காலடக் கந்தை மந்திவ கெய்க்
 * கீழை குயிர் - சித்திரக் கதை

53

நகைச்சுவை எழுத்தாளர்கள்

தம் தமிழ் மன்றத்தின் நகைச்சுவை ஒரு கலையாக கிட. எழுத்தாளர்கள் மட்டுமின்றித் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் அறிவி தெரிந்தவர்கள்; அனாதப் போற்றி வளர்த்தவர்கள். எல்லா நகைச்சுவை எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளும் பிரசுரித்து வாசகர்களின் மனத்திற் போடு பலரு கொள்ள வென்றும் எப்படிதான் எங்கள் ஆகம். ஆனால் எல்லாருக்கும் இன்ன படைப்புகள் மூலம் அறிமுகப்படுத்தப் பத்திரிகைகளின் பக்கங்கள் இடமளிக்கவில்லை. எனவே இதோ இவ் நகைச்சுவை எழுத்தாளர்களை மட்டும் காண்போம்:

1. எதிர் 2. கோத்தமங்கலம் கம்பு 3. கோகு கலாபிரதானம் 4. சாவி
5. கவிமயராமன் 6. சுந்தர 7. கபுரி 8. காரி 9. தாமரை மணுஷன்

10. துயில்வர் 11. சேனாபதிநாயகர் மகாநாதரது 12. துயில்வர் 13. துயில்வரின் ஆர்.சே.
14. பத்தாநாயகர் ஆர். ஏ. 15. பத்தாநாயகர் 16. பத்தாநாயகர் மகாநாதரது
17. பத்தாநாயகர் 18. பத்தாநாயகர்

ஹீசாகுமரிக்கும் சூதுவாய்ப்புத்துணர்ச்சியை அனுபவிக்க
தினமும் கால்கேட் மென்தூலேபிட் ஷேவிங்
கீமினல் கஷ்வரம் செய்துகொள்ளுங்கள்!

வாழ்க்கை ஏதே விமர்சனமாகக் காண்கிற போக்கது : - நாளும்
வந்துவாடி போதாக்கும் புரண்டி போக்கது !
கேட்கக் கேட்க அத்தனையும் கேலிவாக்கது : - அத்தக்
கேலிக்கே நாம் ஆனாவதும் ஜோலி வாக்கது !

கனக்கமாக இருந்த போதும் 'ஆனம்' என்கிறார் : - கொஞ்சம்
அதிகம் பேசு மறந்த போதும் 'கனம்' என்கிறார் !
நம்பிய செல்லக் கேலிஞானம் 'கனவாடி' என்கிறார் : - 'போதும்
நம்பிவாடி கனவாவது மூடி' என்கிறார் !

கொய்யில்லா திருத்தவரும் 'கோசுழ' என்கிறார் : - நல்ல
சூனம் பொருளும் காத்தவரும் 'கோசுழ' என்கிறார் !
பாய்க்கவி குமுறினதும் 'பாடி' என்கிறார் : - 'ஏதே
பயப்படும் : பயக்கொஞ்சம் மூன் கொடி' என்கிறார் !

கணக்குப் போட்டு வாழ்த்துக்கூடக் 'கஞ்சன்' என்கிறார் : - கணக்கு
கவையுக்கே செத்தவாக்கூடப் 'பஞ்சன்' என்கிறார் !
தனக்கில்லாமல் வாழ்க்கைவாழும் 'டம்பன்' என்கிறார் : - இத்தத்
தருதன்கள் வாழ்க்கை வாடிய 'ஜம்பன்' என்கிறார் !

ஆலக்கன்கு நடப்போனவரும் 'காக்காய்' என்கிறார் : - 'காக்காய்'
'ஜா'காக்கத் திரிவோனவரும் 'ஜோக்கர்' என்கிறார் !
காழிஞா எனினானதும் கவித் குத்தின்கிறார் : - நல்ல
காழும் கவி தெரிவனென்னு பேசுத் குத்தினார் !

ஞானகிரியோ ஞானம்விட மரட்டென் என்கிறார் : - 'சொல்ல
காக்கிறதும் துறைய கெளரீக் காட்டென்!' என்கிறார் !
பஞ்சகிரியே தீர்னானதும் காட்டிப் சொல்கிறார் : - கல்ல
பாறையையும் அப்படியே புரட்டிச் சொல்கிறார் !

வாழ்க்கை ஏதே விமர்சனமாகக் காண்கிற போக்கது : - ஆக
வந்துவாடி போதாக்கும் புரண்டி போக்கது !
கேட்கக் கேட்க அத்தனையும் கேலி வாக்கது : - அனதவும்
கேட்டுக் கொஞ்சம் ஏடுப்பதேதும் ஜோலி வாக்கது !

ஆதலால் எவ்வெவரும், கைத்தா ஊட்டாரும், அந்த மாப்பிள்ளை யும் ஒரே பக்கமில் ஒரே வகுப்பில், பல வருஷ காலம் போந்ததன்போல் படித்தவரானாம். (இரண்டு பேருக்கும் பள்ளி அனுபவம் ஒரே மாநில இரக்கக் கொண்டுதான் இருந்த இரண்டு பேரும் தொழிற்நிலையானாம் மாநில வட்டக் கைக்கில் சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்) அதோடு அந்த மாப்பிள்ளை பள்ளிவாசல் வருஷங்களுக்கு முன்னர் எவ்வளவு தெளிவாகியிருந்தது, அப்போதுதான் அந்த வயதான இரக்கம் என் பெண் அது எவ்வளவு மாந்தாராம், அதோடு, அதுவும், அருகாமையிலுள்ள வயதில் பெண் ஒருத்தியும் போத்து விவையாடினார்களாம். ஆகவே, இந்த ஞாயிற்றுக்கிழமை எவ்வளவுக் கொண்டு, கைத்தா மாப்பிள்ளை, பம்பாயிலிருந்து தம் வாய்க்குத்து, "தாங்கள் இப்போது வந்து தங்கள் அனுப்பிவிட்டார்.

மாப்பிள்ளை சொன்னதற்குப் வேதவாக்கு வந்து வந்தது வரப் போகிற சம்பந்தி கொண்டிருந்ததாம் (இந்த மாநிலம் என் நாய்க்கும் இருக்கக் கூடாது) என் பெண்ணைத் தம் பிள்ளைக்குப் போனார் என்று ஒப்புக் கொண்டார்.

ஆனால் பெண்ணும், பிள்ளையும் கத்தித்துச் சம்பந்தம் தெரிவிக்க வேண்டுமே! ஆனால் அந்தரும் வாய்க்கும் இன்னும் சில கைக்கிலேயே என்று தான் திருப்பித் திருப்பிப் பதிலளித்து கொண்டிருந்தது. சில எடுத்துக் கொண்டு சென்றே வருவதற்குப் வயதான அந்தவன் தீவிரமாக இருந்ததாகவும் தெரியவில்லை. ஒரு வேளை எத்தனையோருக்கும் தாமதம் ஆகிறதோ, அந்தவர்க்கு எத்தனை வரதட்சிணைத் தொகை உவரும் என்று எதிர்பார்த்தாராயினோ, எவ்வளவு?

ஆனால் அந்த ஊட்டகாரியப் படைத்த தான் இதற்கெல்லாம் கவலைப் படுவோம்! அப்போதில் தலைமை காரியாலயம் பக்கமில் இருக்கிறது என்று தெரிந்ததும் என் பக்கி ஊட்டகாரி ஒரு தந்தை அந்தவர்க்கு, அந்தத் தாயை அவர் தலைமைக் காரியாலயத்துக்குச் சென்று, வாய்க்க, சென்றிருந்து ஆயில் காரியாலயம் அனுப்பி வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்.

ஆகவே வயதான சென்றிருந்து வந்ததால் நீர் வேண்டும் என்று தலைமை ஏற்படவே, பெற்றிருக்கிற வந்தார்கள், எவ்வளவு போத்து பெண்ணைப் பார்த்தார்கள்: கைக்கென்று கொண்டார்கள்.

ஆனால் காரியாலயத்துக்கு இருக்கிற தடை இருந்தது, தாம் கேட்டதை வயதான தான் கொடுப்பேன் என்று கத்திதான் என் சம்பந்திக்கு வந்து விட்டது.

அந்தவர்க்குள் அவர் கேட்டதற்கெல்லாம் இப்போது பெற்று கொடுக்க மாட்டேன் என்று, கைக்கென்று தான் கொடுக்கேன், அப்படி தான் கொண்டு

தந்தை காரியம், "மாங்காக்கி நெருங்கி பள்ளிவாசல் இப்போது" என்று பழமொழி என்னுக்குத் தெரிந்திருந்ததுதான். எவ்வளவு ஒரே பெண்ணும் இருப்பதால் வேறு ஒருவரும் அங்குக்குப் போட்டி பிள்ளை இருப்பதால், இப்போதுதான் எவ்வளவுக்குக் கொடுத்துவிடுவது, பிள்ளை இப்போது பெற்று கைக்கித்து விட்டால் போடுவது என்று இருந்தது.

அதோடு சேர்ந்து அந்தவர்க்குள் அவர் கேட்டதற்கு மேலேயே கொடுப்பதால் கொடுக்கேன், உதாரணம், கூட்டும், வேறு காரியம் ஒத்திய காரியங்கள் காட்டவந்தது. 1343 மேலும் என்று சொன்னார். அவர் மிகவும் கைக்கெடுத்ததால், எவ்வளவுதான் என் கூட்டும் பார்த்தது. 1343 என்று சொன்னார். அந்தத் தான், "ஆயிரத்து முத்துத்து தாங்குவதற்கு வந்த கைக்கி, ஆயிரத்துத் தாங்கு கைக்கி கொண்டுவிடுவோம்!" என்று.

ஆனால் இந்த எவ்வளவுதான் "தாராளம் எவ்வளவுதான்" எவ்வளவு ஆயிரத்துப் போய்விட்டது, எவ்வளவு

சம்பந்தியாக வர இருந்தவர். கணக்காகப் போட்டு, கணக்காக வாங்கி, கணக்காகக் கொடுத்துப் பழகியவராதலால், நான் எல்லாவற்றிற்கும் சரி என்று சொன்னதும், என அபிப்பிராயத்தில் அநுகமாயிவ கொடுக்கிறேன் என்றதையும் நான் ஏதோ "தயார்" பண்ணுகிறேன் என்றும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

அந்தச் சமயம் எவ்வுதரன் என் உதவிக்கு வந்து சென்றான் என் பங்களுக்கு அட்டை. அவர் இவருக்கு மேல் கணக்குப் போடலாம். ஆகவே அவர் எனக்கு சம்பந்தியாக வர இருந்தவரைச் சந்தித்து, ஒவ்வொரு அம்சமாக விவரித்து, "அவர் எப்படி இதற்கு ஒப்புக் கொண்டார்! அவருக்கு இன்னும் நுழைந்ததே பிறக்காது என்று எழுதிக்கொடுத்திருக்கிறதா!" என்று என்னைத் திட்டி ஒவ்வொரு அம்சத்திற்கும், "இதற்கு எதற்காக இத்தனை செட்டியாகள். அதற்கு எதற்காக அத்தனை செட்டியாகள்" என்று என்னைப் போட்டு, "இதன் விளை இதுதான், அதன் விளை அதுதான்" என்று சொன்னேன்.

பின்னால்தான் தப்புவதற்கு என் பங்களுக்கு அட்டைகளை மிகவும் பிடித்து விட்டது. நல்ல வேளைதான் பங்களுக்கு அட்டைகளைப் பெண்ணுக்கு எழுதுவதுதான் ஆகிறதோ, நான் பிழைத்தேனோ! இவ்வாறு விடக் கூடியதற்கு ஏற்பட்ட சந்தேகத்தின், தன் பின்புறத்தில் என் பெண் வேண்டாம் என்று நிர்மாணித்துப் பங்களுக்கு அட்டைகளைப் பெண்ணைப் பண்ணிக் கொண்டிருப்பார்.

ஆக, என் பெண் அனுபவத்து, சங்கடத்தில் காயம் கலியாணம் நுகர்ந்ததற்கே என் ஐந்து அட்டைகளுக்கும் காரணம். அதனால்தான் சொன்னேன், "மாமனுர் யாழ்ச்சி" என்று.

ஆனால் இந்த ரகசியத்தை என்டா வெளிப்படுத்தியும் என்னைக்குறித்து. ஏனெனில், என் மாப்பிள்ளைக்கு நான் ஒரு அட்டைக்குக் கூட ஏதாவது செலவழிப்பேன். ஆகவே, நான்கு ரூபாய்தான் பெண்ணுக்குக் கலியாணம் செலவு வேண்டிய நிர்ணயத்தை வரும் போது இதே மாதிரி என்னை வாழ்த்துவாரா என்பது சந்தேகத்தோடு!

இப்ப நிலம்

இணடியன் ஆயில் முன்னேற்றத்தைக் குறிக்கிறது.

இந்திய பவதுளாநிலத்தில் துரிதமாக முன்னேற்றமும் தாடாகும். இணடியன் ஆயில் கம்பெனி இந்த முன்னேற்றத்திற்கும் குறிப்பிடத்தக்கவாறு செயலாற்றியிருக்கிறது. ஜோதி போர்ட்டு மண்ணெண்ணெய், உதாரணமாக நடைபெறும் கிளக்கேற்றவும், சமையல் வேலைக்கும் உபயோகிக்கப்படுகிறது. நடைபெட்கிலுள்ள கிளியோலெந்திகன் மூலம் தொலை தூரங்களிலுள்ள குகவிராமங்களிலும் அது கிடைக்கிறது. இணடியன் ஆயில் கம்பெனி நடைபெட்கிலும் பெட்ரோலியம் தயாரிப்புகளை கிளியோலெந்திகிறது. இணடியனரால் இந்தநாட்டில் உலகப் புகழ்பெற்ற உயர்வுமான மெரில் இண்டஸ்ட்ரியல், ஆடோ மோடர்ன் மற்றும் மகான் துரித கண்டக்டர்களுக்கு ஏற்போக கிளியோலெந்திகன்:

இணடியனரால் கம். விட்., தலைமை ஆரண் கிளக்கே ரேடு, மதராஸ்க்குமி. பம்பாய்-34, செந்நெருகினை "ரெய்ன்" கரிமம் கெல் ரேடு, பம்பாய்-25, W. B. ஸ்டீக்கெத்தியகினை "ஜிவன்விதார்" 3, பாரிசெமன்ட் ஸ்டீட், திருவுகிலி-1, கிழக்கத்திய கினை P. 64, கத்தரிமொறன் அவன்யு, கல்கத்தா-14, செந்நெருகினை "கிவ் ரெத் மென்யுன்", 150, சி-மென்ட் ரேடு, மதராஸ்-1.

www.indiaoil.com

சிரிச்சுப் பேசலாச்சு!

காலம் மாறும் போதும் . நம்ம
கூத்துடன் மாறும் போதும்
செத்தானத் தந்தும் என்றும்
சிரிச்சுப் பேசலாச்சு (காலம்)

வாழ்குபுத் தேரு இழத்த
காலம் மாறும் போதும்
ஆறுமுகன் இதுக்கும் விடவும்
எழு கட்டு ஆச்சு (காலம்)

செட்டெட்டை கண்ணம் போட்டுச்
செட்டை காலம் போதும்
தொடர் கூட்டைக் கண்ணம் போட்டுச்
செட்டை காலம் போதும் (காலம்)

காட்டுக்குப் போய் கோட்டையாபுத்
தின்ற காலம் போதும்
நாடி செப்டி கோட்டையாபு
நாத்துக் காலம் ஆச்சு (காலம்)

அபிதாந மலிவ் கட்டிகிட்ட
அத்தக் காலம் போதும்
அதிசய் பணத்தை பாக்குறும்
அதிதான் மனம் ஆச்சு (காலம்)

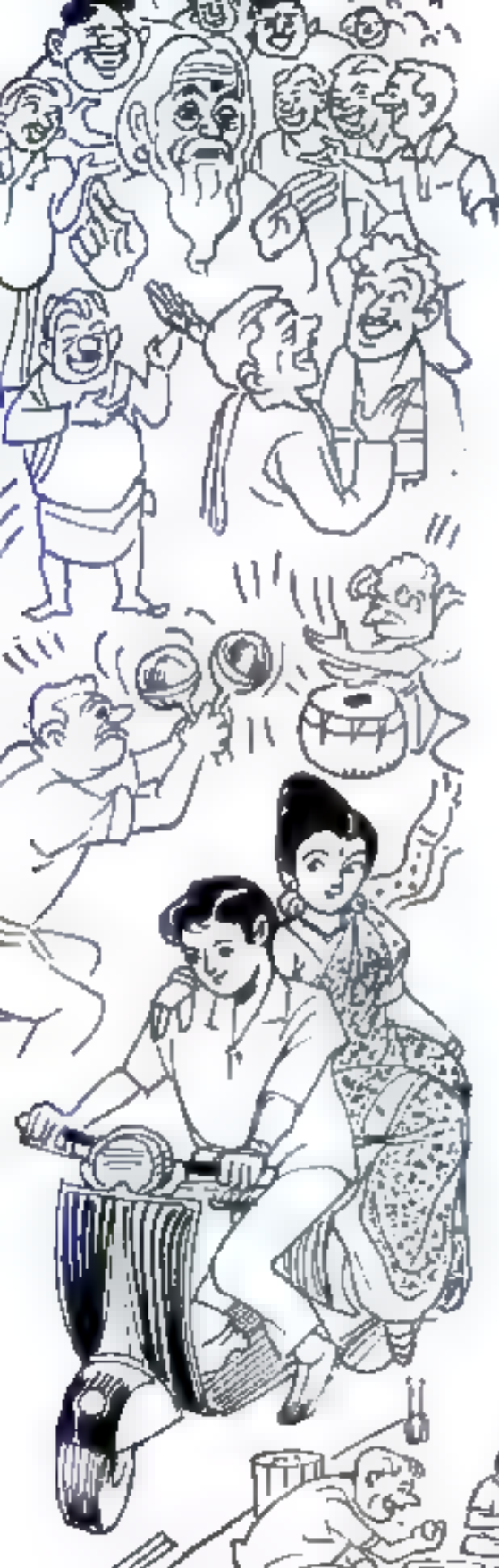
சிறிதிறதில் மாராஞ்சு மாநி
திரிசில் மாரம் போதும்
செய்யாமைகம் பாத்து அதுவும்
காலம் பாடுகலாச்சு (காலம்)

நீதிசைதகன் காலம் கதைக்கு
நீதில் மாரம் போதும்
நீத்து நீத்துக் கோதும் செதிர்
நீத்தும் மாராச்சு (காலம்)

மாத்ரதா புழுக்கி புத்திமெள்ள
மாரம் க் காலம் போதும்
நா துதையிலே மாத்ரதா மார்த்தும்
நள்ள காலம் ஆச்சு (காலம்)

குளம்புமகடகத் தெரிஞ்சு பொன்னிலைக்
கொண்ட காலம் போதும் - இது
கூட்டுகிலே கூட்டித் துத்த
கூட்டுத் தொ ளாச்சு (காலம்)

மட்டுமேன் விளக்கு மாரிவன்
மனம் போனாச்சு - அதுதத்
தொடர்மார்த்து அது மாராச்சு
துளியைக் கூட்டலாச்சு (காலம்)

கொஞ்சுமாங்கலம் சுப்பு

தந்தி வாதம் நந்திமுழுவு
தந்தி கேட்டுப் போக
சந்தம் போகச் சந்தமெல்லாம்
கவிதம் என்றுதான் (காண்)

சுனகமொரு கேட்டுப் பாட்டு
கேட்ட காண் போக - இப்ப
ஒருசார்போறும் என்று சொல்லி
உட்காந்திருக்க வரக்க (காண்)

சுனகமொரு பாட்டு மனசின்
இனிக் காண் போக
சுனகமொரு பாட்டு மனசின்
இனிக் காண் போக (காண்)

சுனகமொரு பாட்டு மனசின்
இனிக் காண் போக - இப்ப
ஒருசார்போறும் என்று சொல்லி
உட்காந்திருக்க வரக்க (காண்)

சுனகமொரு பாட்டு மனசின்
இனிக் காண் போக - இப்ப
ஒருசார்போறும் என்று சொல்லி
உட்காந்திருக்க வரக்க (காண்)

சுனகமொரு பாட்டு மனசின்
இனிக் காண் போக - இப்ப
ஒருசார்போறும் என்று சொல்லி
உட்காந்திருக்க வரக்க (காண்)

சுனகமொரு பாட்டு மனசின்
இனிக் காண் போக - இப்ப
ஒருசார்போறும் என்று சொல்லி
உட்காந்திருக்க வரக்க (காண்)

சுனகமொரு பாட்டு மனசின்
இனிக் காண் போக - இப்ப
ஒருசார்போறும் என்று சொல்லி
உட்காந்திருக்க வரக்க (காண்)

சுனகமொரு பாட்டு மனசின்
இனிக் காண் போக - இப்ப
ஒருசார்போறும் என்று சொல்லி
உட்காந்திருக்க வரக்க (காண்)

சுனகமொரு பாட்டு மனசின்
இனிக் காண் போக - இப்ப
ஒருசார்போறும் என்று சொல்லி
உட்காந்திருக்க வரக்க (காண்)

சுனகமொரு பாட்டு மனசின்

கொடும்பு மொன் கைபே!

★

வாத்தியன்: அப்போ மாதம்
கொடுத்தால், சகிப்பான் படி
யிலா?...இப்போ, படிக்கப்பெண்ணு
மொம் கொடுத்துவிலா?

அப்பனின் அப்பா: அந்தெய்யம்
அவனுக்கு ஒண்ணும் தெரியலை
தெரியாதுங்க! நீங்கதான் பாத்த
துச் சொக்கிக் கொடுக்கணும்!

★

மப்பாத்து வாழ்க்கையிலே
பலதேவைக் கிடமுண்டே.
பல வசூலை காண்கிட்டால்
பாணுக்கும் பஞ்சமுண்டே.
பாணில் பால் வந்தாலும்
பதற்கு குறைவுண்டே.

விதி நிகரத்திற்குதான்
விட்டிப் பஞ்சமுண்டே.
விடக்கிடாய் காடகத்தை
வேண்டிடுவோர் பாலுண்டே.
விதியை எண்ணாதி
வித்ததற்குப்போர் சிலருண்டே.

நிகரப்படத்து நாயகின்
"பீக"காகச் சொட்டுவிதம்
"திக்க"காள் கெடுகொண்டேயார்
தெருகச் சொட்டிக்குறும்
தெருவக்குப் போதாது.
தெரித்த விஷயம்தான்.

குழந்தைக்கும் கார்பீக்கும்
கொட்டிதும் பாலுமழையே!
குழந்தைக்கும் விதேக்கும்
குழியிதும் நுகர்ப்புறத்தே!
கங்கைகாரன் நீட்டிந்தேன்
கொட்டாதே காரணமழையே!

மகழுவெண்டா மதியலென்று
மாறுபடிக் கொள்ளாதி!
மாநகரின் எலியெயிலே
மாறு கொட்டிதும்! கொட்டிதும்!
மயங்கிடுகோரும் எக்மோரும்
மதிப்பாகப் பிழைக்காதிதும்!

கோமதி ஸ்வாமிநாதன்

அள்ளிக் கொடுத்தான் கரிசான்.
அரும்பொடிக்குத் தேனாக
கொடுத்தான் பாசி - இன்று
அள்ளித் தொக்கிட்டுப் போனது - அவர்
ஆயத்தான பூரணப்பொட்டி ஒட்டி.
அள்ளிக் குடுத்தது குரவையே போனதும்
பெயர்ந்த அள்ளியை விதிமுடிந்து
போய்விடுது!

பூந்தமல்லிச் சாலைமீறே
பூம்போல் நடத்தாலும்
பூம்போட்டி, பூதாசனமாகப்
போகுதப்பா அரைவேட்டி!
பூச்சியிட்ட அரணானால்
பூதாசனம் பெற்றிடுது.

பரந்திருக்கும் சாலைமீறே
பூக்கி நடத்தாலும்
பாய்த்துடிக்கும் மனநீராய்
'பாண்டி'யே பாய்க்கிட்டுர்.
பார்த்திருக்கும் ஸாண்டியைப்
பரவையே அடைகிட்டுர்!

கருநீல வெங்கடாள்!
காட்டுக்கள் உயர்ந்த வரிசை.
குட்டைதூள் பரப்பினே
கொட்டுக்கள் உயர்ந்தவை.
குழம்பித்தரும் வயர்வெய்வியில்
குடிபாய் இறங்குகின்ற.

பட்டினத்து எல்லாக்குள்
பாய்ந்துவந்து கொட்டாதி
பாவனையில் எங்கெங்கே
பரிதாபப் படுத்தாதி!
பாண்டி வேட்டியைப் பண்பாக்கும்

எட்டைக்கோ

பாழாம்பொருளால் பண்புடனே

வாதிடுதி!

★

"எவ்வப்பா, காலை நேரத்திலே
எங்கே இப்படிப் பறப்பாட்டுடே!"
"ஒவ்வாழியிலே, அவரமாம
ஆயிரம் பவுள் தேவைப்படுது..."
"...ஆயிரம் பவுள்? அதற்கு
எடு உங்கிட்டே இருக்கா?"
"ஆமா! இந்த பாண்டியை வச்சித்
கிட்டுக் கடன் கொடுக்கோன்!"

★

மொதல்மே பாத்ரென்; அய்யா, தான் சிவச் சைதயம் பார்க்குங்கிட்டே, மொதல்மேயோடு போறாரு. உம்? என்மையென்றுமே என் லாகிச் சாங்கச் சத்திலுந்து ஆளு.....

அயி: ஐயோ, அவரைப் போய் ஒரு ஆவா நீங்க கணக்குவே போச்சுத்துக்கிட்டே.....

சங்: அதுக்கிடையே அயிவாண்டம், அந்த அசட்டு ஆணையும் ஒரு ஆவா மதிச்ச தாங் சிவச்சங் போய் அவரைப்போட்டுக்கிடையே விடறதை நெருக்கி அத்திரம் வராத? ஒங் மொரு வேளைச் சாப்பாட்டுக்குப் எங்கிட்டே வந்து செஞ்சித் கூத்தாடின ஆளுக்கு இப்ப எங்கே வந்திடுங்கிறீர்கள், புது வேளையம்!

அயி: எடுத்ததுதான் 'மேய்யா', 'அயிவாண்டம், அயிவாண்டம்'னு நச்சிக்கிற ஆளு. இப்ப எங்கைக் கண்டாக் கூட வேற பக்கம் போகத் தைத் திருப்பிக்கிட்டே போறாரு....

சங்: அட, எஞ்சுகிறே! இந்த மனசுனுக்கு என்ன வந்திருக்க இப்ப?

அயி: உங்கயாணம் கட்டி மாதக் கணக்குக் கெட்டிச் சொது தின்ன பீத்பாடு எம்மாத் தையவு இப்ப ஒரு செண்டு மாதமா உத்தி போகம் பாக்கிறாருமே?

சங்: ஆமாம்...ஆமாம்...அதான் காரணம்.

[இந்தமையம் உங் அதை ஒன்றில் பரம சிவம் பிங்கியும், அவர் மனசில் சங்க மும் அத்தரங்கமாகப் பேசிக்கொண் டிருக்கிறார்கள் — மாப்பிச்சைகையப்- பறித்ததால்]

பரம: ஏன் சங்கம், தான் 'காம்பி' போயிருத்தபோது இங்கே என்னமாவது நடத்தினா?

சங்கம்: ஒன்னும் நடக்கையோ! ஏன்?

பரம: ஏதோ நடத்திருக்கு. இங்காத் போனா இப்பியே மாறிப்போறதுக்குக் கார ணம் இவையோ!

சங்கம்: என்ன கொல்திங்க நீங்க?... எது மாறிப் போச்சுக்கறிக?

பரம: மாப்பிச்சை இப்படி நிரிந்துமாறிப் போயிட்டாரே. அதுக்கு என்ன காரணமனு தெரியையோ!

சங்கம் (விஸ்பட்டம்): ஏன், ஒங்கிட்ட அவர்க.....

பரம: இத்தனைதான் கழிச்சதான் 'காம்பி' வேருத்து திருப்பி வந்து கீட்டுக்குள்ளே நெருங்கியதன், அப்போ மாப்பிச்சை மாடிப் படிவிலிருந்து ஏறக்கி அவருபாட்டுக்குப் பத்தடி தூரத்திலே போனாரு. எங்கெங் டைத்து 'காம்பி'ன்னு ஒரு கார்த்தகருடச் கொள்வையே.

சங்கம்: நெசமாவையே ஒங்கைப் பாத்ராக் கணா, ஒருவேளை வெளிக்கையோ என்னமோ?

பரம: வாரு சொன்னது? நேரடியாய் பாத்ரவருதான் ஒரு வார்த்தைகூடப் போகாது போனாரு. அதனுலே தான் 'காம்பி' போயிருத்தபோது இங்கே ஏதோ நடத்திருக் குது. நீசெயம் ஏதோ...

சங்கம்: இது பாருங்க, இப்போ நீசெனே பேச்சு எடுத்திட்டதுனுமே சொல்றேன். மாப் பிச்சை மாறிப்போனது ஒன்னுதான் நீங்க வெளியுப் போயிருத்தபோது நடந்த வீசெயம்.

பரம (நிடுக்கிட்டு): ஆ! அப்பிடிக்கு.

"யங் கடுக்கெட்டுக்கெண்டாம் ஏதம் மேதிறாமே!"
"யங் ஏருக்க இருந்தா சங்கம்!"

அய்யா இப்பியே மாறிப்போனது ஒங்கு ஏற் கணமே தெரியுமா?

சங்கம்: தெரியுமா என்ன? அந்தப் பத்தி நெருக்க நெருக்க தான் கொணப்பிவிடுக்கிற கொணப்பா கொஞ்சமா, நல்லமா? காரு கெட்டியும் கொணாந் தான் மனசுக்குள் எங்க கூசக் கருகிப்போட்டு, கடைசியே அயிவாண்டம் கிட்ட மட்டும் கெட்டேன். அவர் எதாவது செய்து அங்கக் கொல்திங்க் கொண்பிட்டாரென்று....

பரம:

சங்கம்: அதுக்கு அவன், "மாப்பிச்சைகூட தான் பேச்சு திறத்திப் பத தானாயிச்சு, அவரும் எங்கைச் சட்டை செய்வதற்கு, தானும் செய்வதற்கே" என்று பதில் குடுத்தான்.

பரம: அப்பிடிமா?

சங்கம்: இப்ப நீங்க கார்த்துக்கு நானுஞ் தான் ஒன்றை பாப்பாத்தியோ வந்து சொல் லும்தான் என் மனசு ரொம்ப விண்டு போச்சு.

பரம: பாப்பாத்தியோ? (நிதிதுடம்) என்ன சொன்னு... அங்கையும....

சங்கம்: அவரை அங்கக் கச்சியெம் பண்ண திச்சையாம். சரியாய் பேசறதுகூட இல்லை யாம். அவர்க் இருக்கிற பக்கம் இவ போனாக்க் கூட அங்கக் கணக்கிறெதிச்சையாம். ஒத்தி பேசுறாய் மேதெத்த அசட்டுத்தனம் இருத் தாதாம் பாப்பாத்தியைப் பாக்கிறப்போ மாப்பிச்சைக்கு காவெல்லாம் பரிசாகிரும். இப்ப சிக்கிறதே விச்சையாம்.

பரம: சங்கம், பாப்பாத்திமாதிரி ஒரு பொண்ணு கெடக்குமா இருக்கு? இவ்வளவு அருமைபான பொண்ணை இவருக்குக் கட்டிக் குடுத்து வேறையும் காங்கிக் கொடுத்ததுக்கு...

சங்கம்: நான் சொன்னுக் கொண்பிங்க... என்னென்னமோ நீங்க அங்குக்கு வேற காரங்கிக்கு குடுத்த பெருதிரான் இந்த் மொறையு வத்திருக்குன்னு சொன்னது. அதுவும் மொத மாதச் செயலாம் காரங்கி

விரும்பினால்
மட்டும்
போதாது —

— நீங்கள் உழைத்துச் சம்பாதிக்க வேண்டும்

ஒவ்வொரு மனிதனும் கனியமாக நல்வாழ்வு வாழத்தான் ஆசைப்படுவான் ; ஆடம்பரப் பொருள்கள் வேண்டுமென்பதில்லை. விளம்பரம் செய்பவரும் அநேக உபயோகப் பொருள்களை இன்றி தம்பதிகள் ஆசையோடு நோக்குவதை யார் குறைகூறமுடியும்? ஆனால், தற்போது அநேக ஏழாங்கயில் வீடு வீடாகவும், கோட்டாக்களில் அமைதி வாய்ந்த முடியும்.

நிட்டமிட்டு சேமிக்க வேண்டும். உங்கள் வருமானத்தைச் செலவழிக்கும் முன்னரே, ஒரு பகுதியைச் சேமிப்புக்கென்றே தவறாமல் ஒதுக்க வேண்டும். இவ்வாறியே சேமிப்பதற்கு எதுவும் மிகுசாமல் போக நேரிடும்.

தி பாங்க் ஆப் இந்தியா லிமிடெட்

T.D. கன்ஸ்டரக்டர், குளையம் மாளிகை

தாய்க். தான் இவ்விரி போட்டு முடிஞ்ச ஒடைய அங்குலபாட்டுக்கு தாக்காளியை ஒக்காந்தவாக்கிலேயே தண்ணீரைக் கொப்புளிச்சுக் கொட்டினீங்க அங்ஙனவு துணிமேயையும் துப்பித் திட்டிடாங்க... எங்ஙனம் வினாவிப்போச்சு.

பரம: ஐயையோ, நீ தடுக்கிறதுக்கென்ன?

பாப்: (முடிபடிவம் வீதிட்டறது கொண்டு) தான் ஏன் தடுக்கிறது? தான் தான அடி தள்ளி நின்று பார்த்துக்கிட்டிருக்கும் போதே, வேணும்னுதான் சொந்தாருங்க... என் முகம்

போத போக்கைப் பார்த்துக்கூட சிறத்தியே. கூசாத நெண்ணி எங்காத்தையும் இப்படிக்கொப்புளிச்சே துப்பிவிடுக்காங்க.

பரம: பாப்பா, எங்குமே இனி தாய்க் முடிவாது..... தான் இப்பவே மெய்மேயோலி.....

பாப்: ஐயையோ, வேண்டாம்மா..... எவ்வம் வேண்டாம்.

பரம: எவ்வம் வரட்டும், பரவாங்கிங்க.

[இதற்குள் மாடியில் நடமாடும் ஒருவரை சித்த விழை சத்தம் கேட்கிறது. கூடவே, பரமசிவத்தின் குமாரர்கள் கோபாது. சத்தினம் இருவருடைய கண்ணம் காணும் பிணக்கிறது. கூடத்திலிருக்கும் கூட்டம் பூராவும் பதறிவெத்துக்கொண்டு மாடிக்கு ஓடுகிறது....]

மாடியில் நடு நாளில், தாடிக்காரன் புலவையாக ஆன பெரிய புத்தக அடிமாரி சிறு விழுத்து விட்கிறது. புத்தகங்கள் சிறுத்தி விட்கின்றன. பெரிய மை பாட்டின் ஒன்று சிறு விழுத்து கூடகத்து, புத்தகங்களின் மேகெங்காயம் மைவைக் கவிப் பதற் பண்ணிக் கொண்டு வருகிறது. கூடத்துக் கூட்டத்தைக் கண்டதும் இருவரும் துக்கம் தாண்டி அடி ஆரம்பிக்கிறார்கள்.]

சத்தினம்: தாய்க் அடுத்த வச்ச புத்தகத்தை வேண்டாம் அடிமாரியோடு சிறு தன் விட்டுப் போயிட்டாங்கய்யமா...

பரம, சங்கம், பாப்(புரியாமல்): வாகு தன்னிசை?

கோபாது: அத்தாந்தாய்.....

[எப்போதும் 'ஆ' வேண்டி அறவிருக்கள்.]

சத்தினம்: அடிமாரியை நடு ரும்மே வச்ச கையாப் போகத்தானையும் அடுக்கி வைக்கட்டிடாய்யமா..... அப்ப அத்தான் எட்டைபை மாட்டிக்கிட்டு வெளியே விளம்பி வந்தாங்க....

வாப்ப: திடுப்பிட்டு குடித்தாய் போய்க்கொடி வழுக்கைத் தட்டி ஆரம்பி ஆரம்பி) கண்ணம் வையாது திடுத்தயோது மேகம் துக் கேட்டது. இவந்தாய் வேக வேகம் வந்து...]

கோபாது: வேணும் எந்தே அடிமாரியைப் பார்த்து வந்தாங்க.

பரம: இப்போ அங்கு எங்கே தானே செக்கத் தான் போறேன்.

கோபாது: அங்கு தான் வேனியே போயிட்டாங்கய்யமா..... அடுத்தா பார்த்து.

[மாப்பிண்டி சிவகாரம் கர்ப்பவந்துக்கு வெளி வீக் காட்சி அளிக்கிறது.]

பரம: ஆறு, தான் அங்கு வந்த டிடமே செக் காம விடப் போறதிலே இதை ரெண்டுமேலும் இத்தாணும் இன்னிக்கி. சங்கம்: கொள்கைக் கிட்ட கூடமா இப்படி...

[இதற்குள் சிறு, "காட்சி" எங்கு காணொ கம்பிதும் குரல் கேட்டவே, நூது போரும் தாட்டவென்று படிவிறக்கி சிறு வருகிறதுக்கள்.

சிறு சிவகாரத்தின் ஆயின் மாரியைச் செஷிவி சித்திரை, அகர் நகத்திலும், கவரம் காணும் படுகிறது.]

பரம [காட்சி மணிப் பெருக்கும்] பின் சங்கத் தைப்படுத்தது: கேட்டியாடா சங்கு, இவர்க ஆயிடுமையும் தகராறும்.

கிட்டத்திட்ட ஒரு மாசமான யானையும் அடிமாரியை தெரியாததுமாதிரி நடத்துக்கிட்ட குரம்.... வேணும்மே பை சாமாங்கிளாத் தட்டி விட்டுவருறாம். தெத்து வாய் சேஷிவிசைப் பார்த்து மரியாவத்திரு எழுத்திலிக்கக் கூட விக்கியாம். "நங்க மொகத்துக்கோ, அகரோட தருத்துக் கூடப் பாரிக்காம வேலை போட்டுக் குடுத்துமே. இதுதானா எங்கு மரியாதை" என்று சேஷிவிச் செக்கிறது. தீயே படுகி கொத்து, தீயும் கொத்து பாப் மத்தி.

சங்கம் (அடிமாரியை தாக்காமல்): இங்கே தம் விட்டு என்னென்ன நடத்துக்கிட்டிருக்க குவிறைதையும் கொல்கிருக்க அங்குக்குத், அப்போ புதிர்க்குலகாங்க.

பரம: கொவ்வியாச்சு..., கொவ்வியம் திடுப்பிணு..., கொவ்வியோ செஷிவி' போட கொழப்பந்தான் ஜாங்கியாவிருக்குது. [திடீரென்று செஷிவி(டிம்) காட்சி, தீயக் கூடைய அகரை வேகிலிருத்து "டிஸ்பின்" பண்ணிருங்க. என்னும் ஒக்களுக்கு எதக்குத் தொக்கி?]

சேஷிவி: சரியாப் போச்சு போங்கொ, ஒக்க அங்குத் தானும் கவையப்பட்டு, ஒக்க குடும்பத்துலே ஒரு 'மெம்பர்' மாதிரி சொல்லு வந்தேனே ஒழிய, அப்படி எட்டுது டிஸ்பின் பண்ணிடுவோ? எதுக்கும் தான் தம்மம் மனதோப் திணை அணங்குநிலைக் காலங்களும் அனுப்பிறேன். அகர் கொவ்வையத் பார்த்து.

"ஓரு கோடி ரூப ரெஜிஸ்டரேஷன் கம்பை திருப்பிக்கொ... யரு கண்டீர...?"

"கோடிகம்பை திருப்பென்...!"

வெளியேதான் கொப்பளிச்சத் துப்பியேன். சிலையில் துப்பியெயிலும்,

பாப்: நான் இப்ப எடுத்து வந்து வாய்க் கட்டா?

கோபாது (திடுக்கிட்டு): ஏன் அத்தான். வேணும்னுதானே எங்க அம்மாக்கையத் தள்ளி விட்டீங்க?

சிவ்: கெடையெ கெடையாது. அது இருந்ததையே நான் வளக்கிங்க....

புரம் (அண்ணாஜிராமிடம்): கேட்டீங்கா ஷார், பேச்சு எப்படிப் போகுதுன்னு....

அண்ணாஜி (நிமிசிரென்று கைவிடுக்க சொடுக்கி): தானிதான் ஷார். நீங்க இப்பேய் மாப்பிள்ளை ஷாறாய்க் கட்டிங்கு எங்கட அரமுடியுமா? ஒரு லக்கியமான 'டெக்ட்..'

[மாப்பிள்ளைகளைக் தானா பண்ணி அழகுத்துக் கொண்டு அண்ணாஜி ராஜம், பரமசிவராம் கிளப்பி விடுகிறார்கள். அவர்களை வறியாழப்பி வீட்டு எல்லைக்கும் மறைத்துப் போய் நிதிபெருக்கன்.]

3

[மாலை ஒரு மணிவாசி விட்டது. கூடத் திக் வாசனுக்கு எதிர்த்தாற் போல் ரங்கம், மாப்பாத்தி, கோபாது. ரத்தினம் தாது பேரும் ஆறுக்கு ஒரு தாற்காலியில் உட்காந்த் திருத்தி ளார்கள். அடுத்தாற் போல் ஒரு தூணுக்கருகில் அவிவாண்டியும், சல் ஸ்ரேயம் நின்று கொண்டிருக்கிறார்கள். நேரமாக ஆக எப்பிளைக்கும் கச வரம் ஜாந்தியாவிறது.

நிமிசிரென்று கோபாது ஷாசனைப் பார்த்து, "அதா வந்துட்டாங்க அப்பா" என்று கத்துகிறான். என் போரும் துள்ளி எழுந்து வாகைப் பக்கம் விரைகிறார்கள்.

மாப்பாடிங்ட் கதையைத் திறத்த கொண்டு பரமசிவம் வருகிறார். அவருடன் கண்ணாடி போட்ட இளைஞன் ஒருவன்.... அடே. அது வேறு வாகுமிக்கே. மாப்பிள்ளை சிங்காரம் தான். இதென்ன, கண்ணாடி போட்டுக் கொண்டாள் 'ஸிங்கன்' வேஷத் துக்குப் பொருத்தம் என்று வாரா வது சொன்னார்களா....? ஆனால் பரமசிவத்தின் மூக்கத்தில் இத்தனை அம்மதிலும், சிங்காரத்தின் மூக்கத் தில் இத்தனை மயிற்சிவியும் எப்படி வந்தன?

ரங்கம் (உற்றுப் பார்த்து): அடி, பாப்ப, மாப்பிள்ளைதான் இப்படிப் புது வேசத்துலே வராம்க.

பாப் (பெருமையுடன்): ஏ அப்பா, என் வளவு நக்கா இருக்குது!

[எல்லோருக்கும் விவப்புத் தீவிரமாகவந்த ளன் பரமசிவரும், சிங்காரமும் படி வேறி வத்து விடுகிறார்கள். சிங்காரம் அசட்டுக் கிரிப்புச்சித்திக்கொண்டே நேராகப் பாப்பாத்திடின் பக்கத்தில் வந்து நிதிபெருக்கன்.]

பரம் (நடுவில் வந்து நின்று கொண்டு உரச்க): ரங்கம், அத்தமேயிங்காமல் பெரிசு கொண்பம் நடத்து போச்சு, இந்த விட்டும். மாப்பிள்ளை, திரு நிப்புனு வெகை பார்த்து உரம் பிச்சதும், கண்ணு கோனாது வத்திரிச்சு. அதனுதோன் இங்கவையு கத்தர கோனறும்! தாச இருக்கிறது தெரியாத கோனாது.

ரங்கம்: அப்பிடிக்கு....

பரம்: 'ஷார்ட் கைட்'னு சொல்லுவாங்க கென், அது ரோம்பு மோசமா வத்திரிச்சு, என்ன கோனாதுவது அவருக்க தெரீ ஸாடிப் பேரடி, ஷாசரடியும் அடைபாணம் கண்ணுக்கிடாமறே கத்திரிக்கிறது. அந்த அண்ணாஜிராதான் நமம் பேச்சை வக்கக் கிட்டே. மாப்பிள்ளை கோனாது என்னவத கைத் எட்டுறது கண்டு பிடிச்சாரு, பெரிசு லுணைக் காறடு.

சிவ்: அங்கு கண்டு பிடிச்சிருக்காட்டி இந்த விட்டுல இருக்கும் என்னென்ன செல்லமாம் வெடிக்கை பண்ணிவிருப்பேடு நான்! இப்ப வரும் போது மாமா சொன்னவும்தான் நான் என்னென்ன சொப்தெவது ஸ்ராலாத் தெரிஞ் சிங்க வணக்கு.

பாப் (பரிவுடன்): இப்ப எவ்வாம் கரீனா அடைவானம் தெரீயுதா?

சிவ்: ஓ!.... (சற்று எட்டிப் போய் நின்று கண்ணாடியை எடுத்துப் பார்த்து) ஜாதுபேயா, என்ன கொண்பம்! ஒருத்தருமே அடை வானம் தெவியி. அடே. அதைதனைப் பார்த்தா அங்க அவிவாண்டம் கணக்கிய இருக்குது. (கண்ணாடியைப் போட்டுக் கொண்டு) இனி இதைக் கண்டிடவே மாட் டேன்.

[புகத்த சிசிப்பொசி எழுவினது. இப் போது என்னோர் மூகத்திலும் என் வளவு யுமீ!]

டிவிஎஸ்

கட்டும் பாடிகள்
கனம் குறைவு;

ஆனால்

உறுதியானவை

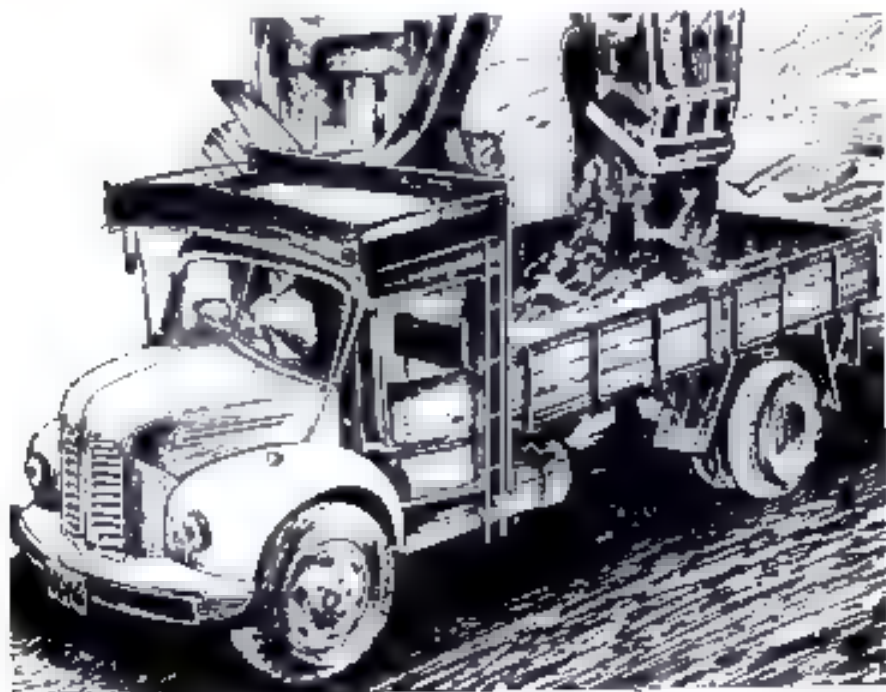

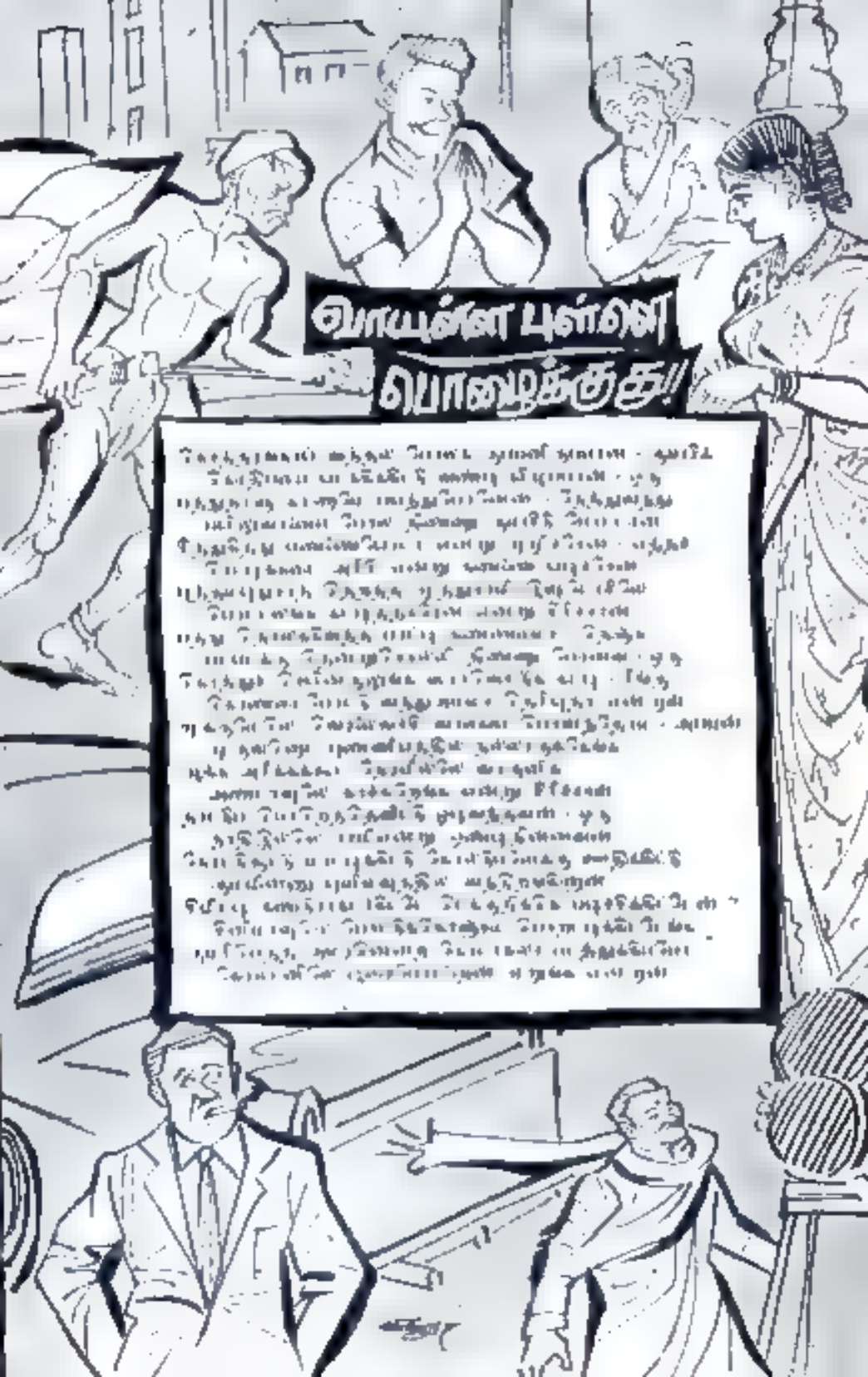
சந்தரம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் பிரைவேட் லிமிடெட்
(பதிவு செய்யப்பட்ட) மதுரை

டிவிஎஸ் கட்டும் பாடிகள் கனம் குறைவு:
ஆனால் உறுதியானது. கனம் குறைவாக
இருப்பதால், எண்ணெய் செலவு குறைவு,
உயர் தேவையான குறைவு, ஓட்டுவதற்கு
மிக எளிது—ஆனால் காட்டுவதான காரை
அதிர்ச்சிகளைத் தாங்குவதற்கு உறுதி
வசது.

உங்கள் தேவைக்குத் தகைய பாடிகளை
டிவிஎஸ் அமைக்கிறாள். கார்போரேட்
ஸ்டாப்ஸ், ஆம்-பெட் டைரக்டரிகள் வாஷ்,
குழு அலுவலகங்கள், முற்றிலும் மூடிய காமி,
மிக்-தப் வான், சிதியு பெடெஸ்ட்ரீன் வான்,
ஆர்ப்புறவான், பள்ளிக்கூட வான், உயரநீதி வான்.

அதற்கும், டிவிஎஸ் உங்கள் தேவைக்கு
எந்த எந்தவித சேவையை மீதும் பாடிகள்
கட்டுகிறாள் — அசோக வேலண்ட்
காமிடெட், பெடபோண்டு, டாடா-பாரகோ,
டாடா-மொசிகஸ்-பெஸஸ், எல்லைஸ் தீப்.

**வாய்ந்த பள்ளி
பொழைக்குது!**

[illegible]

விவித பாகி

புதிய நிகழ்ச்சிகள்

அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது:

* **சித்திரகலா:** சிவியா, கலை, இலக்கியம், மற்றும் நாடக மேடை முதலிய துறைகளில் பிரசித்திபெற்ற நடிகைகள் குடியேறி திரைப்படங்கள் ஒளி பரப்புகிறது. 19-40 மணி முதல் 19-45 மணி வரை.

* **குத்துகள்:** ஒன்று வீட்டிலுள்ளிருந்து மற்றொன்றுக்கு, 'லுக் கிள்' என்ற பெயர் கொண்டிருக்க 10.50 மணி முதல் 11.30 மணி வரை எத்தனையோ அளவுக்கும். திரை பாகி துறையினர் தயாரிப்புடன் கூட, 19-45 நிமிஷமளவு 21.30 மணி முதல் 21.45 மணி வரை, சுவைத் துறைச் சுவைகளில் ரொம்ப சிவியா விளையுமா அளிக்கிறது.

விவரங்களுக்கு

அதிக இலவச ரேடியோவைக் கொடுக்கப்படுகின்ற நிகழ்ச்சி விவரம் வள புத்தகங்களைப் பெறுவதற்கு

DA 22/71

மூக்கு அடைந்திருக்கிறதா? பிஸ்டால் உபயோகியுங்கள்.

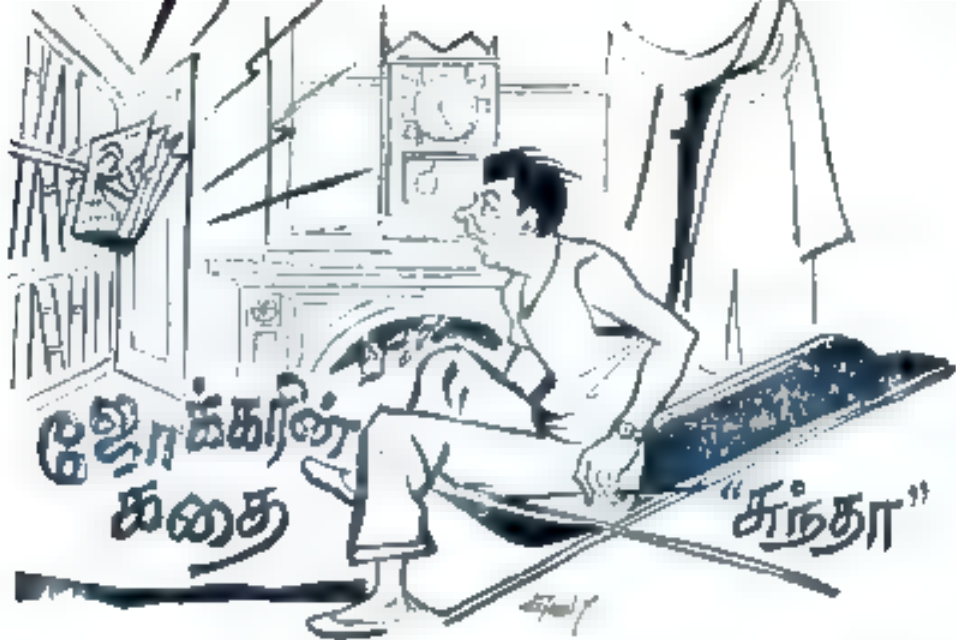
அந்த அகாய்மை பிஸ்டால் கொண்டு அடைந்துங்கள். மூக்கின் இரண்டு துறைகளிலும் ஒரு துளி சொட்டவும். மிகவு எளிதாக மூக்கைத் திறக்கும். அப்படியேதான்?

பிஸ்டால் துளிகள் - மூக்கு அகாய்வு, ஐதோஷம், இரூபக், மூக்கின் புண், உரக்காய்வு முதலியவைகளிலிருந்து துரித விவரணம் அளிக்கிறது.

தொடர்ச்சியாக இப்போது கடைகளிலுள்ள பிஸ்டால் எவிரென்ஸ் கடைகளில், பிஸ்டால் அக்கிரமம் கிடைக்க முடிகிறது.

அகாய்மை பிஸ்டால் எவிரென்ஸ் கடைகளில் * கடைகள் (பிஸ்டால்) பிஸ்டால் கிட்டு, பத்திரி, மதுரை - 1

[illegible][illegible]

தேராத ஆதரவு உள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளும் வார்த்தைகளில் - 'மேலும், அந்த தரம் எவ்வளவு வளம் தருகிறது' என்பது - கையாள்வதற்குரிய எல்லா அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். மேலும், அந்த தரம் எவ்வளவு வளம் தருகிறது என்பதைத் தெரிவிக்கும் வார்த்தைகளில் -

[illegible]

“தமிழகம் சென்னை நகரம் உட்பட சென்னைக்குட்பட்ட பகுதிகளில் உள்ள பள்ளிகளில் இந்து மதத்தினர் அல்லாதவர்களுக்கு” என்று கூறுகிறது.

“நாங்கள் எங்கள் கல்
மத்த மேல் தாழ் செய்து
விட்டோம்.”

சென்னை

புது. அந்தக் காலத்திலே எல்லா காலத்திலும்
பாடினது. பாடினது. பாடினது. பாடினது. பாடினது.
பாடினது. பாடினது. பாடினது. பாடினது. பாடினது.
பாடினது. பாடினது. பாடினது. பாடினது. பாடினது.
பாடினது. பாடினது. பாடினது. பாடினது. பாடினது.

2. பின்வரும் சமன்பாடுகளைத் தீர்க்கவும்.

[illegible]

“காந்தியை மிகவும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தற்போது நான் மிகவும் நெருக்கடி நேரத்தில் இருக்கிறேன்.”

1980

உயர்ந்த நிலைமை, அந்த நிலைமை
 உயர்ந்த நிலைமை, அந்த நிலைமை
 உயர்ந்த நிலைமை, அந்த நிலைமை
 உயர்ந்த நிலைமை, அந்த நிலைமை
 உயர்ந்த நிலைமை, அந்த நிலைமை

[illegible]

...வந்தார். அந்த நேரத்தில்
...வந்தார். அந்த நேரத்தில்
...வந்தார். அந்த நேரத்தில்

இப்போது சன் எகையில்
தகவல் புகுக்கிறேன்

செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி
பெரிய அளவு கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

[illegible][illegible]

[illegible]

கலைப் பரிசுதில் கண்ட அந்தப்	நேகரத்
கம்பெனியின் பெயர் ஆகியது	47-வம்
பரப்பொழுக்கெல்லாம் வீசவும்	19-வம்

இது பெருமூலம் வீட்டு
வீட்டு, "ஊம்! மேதூம்
சொந்தூம்" என்று
கேட்டுக்கொண்டேன்.

“இருக்க எழுப்பினேனே,
நாளைவரையே” அழிவுக்கும்
இருக்கவருகையே செய்
வதுதான். சிறப்புகளு
காரணமாய் இருந்திருக்
கிறதன், அங்குயிரும் மக்க
ளும் தானேயே விளையாடி,
கொடுக்கென களிப்பட்டுக்
கொண்டிருந்த தன்மை
தான். கோத்து, நாளை
வரையே. பிறகு தானே
அங்குயிர்தான். அங்கு
யிரும், இது ஒரு நாள்
இருக்க, தனிப்பட்ட ஒரு
நாள் நிதிநிலைகள் தான்
தனிப்பட்ட ஒருநாள்
அவ்வாறு அருவகங்களில்
கொண்டு இருக்க உள்

கவிதா கோம்தூரநிதம்.
தருவார் வாய்க்கொள் ஓ
அன்பிதழ் அகல் தேர்த
வாணி. என்னை. நடப்பிடு
கிள மெய்க்கா அகல் ம
கொண்டு தேர்தம் பீரகா
அகல்நாடு இடைபிடை
மகிழ்வார் கிழித அகல்நாடு
அகல்நாடு தேர்த கொம்தூ

¹ அவர் தேர்ந்தெடுத்த
தாய்கள் உதாரணம் இரத்த

15. இவ்விதம், தொழிலியுறவுகளுக்கு உதவ
காரணமாக இருக்கிறது. தேர்ந்தெடுக்க இ-
யாரும் இருக்கையில், எல்லாவுடைய தொக்
களையும் அவர் கூட்டத்தில் கொள்வதும்,
நிரந்தரமாக இருந்து அவர் அமைதியாக
எல்லாவுடைய உதவி ரகத்தில் இந்த அமைதி
தருகிறதற்கு கூட்டத்தில் எவ்வளவு உறுதி
உள்ளது என்பதைக் கவனத்தில் கொள்ளும்...

குடைய இக்கிதம் நன்றாய் அங்குண்டிய
கப்பித்தார்தனே அன்புத்தாய்கள். இறுதி
விலை எங்கள், அம்! தோற்றுப் போனார்."

“அவரே! சொன்ன இராக் எத்தனை பக்கத்தில் இருக்கிறது?” என்று நான் கேட்டேன்.

“சோகம் மர” இது. அப்படிப் படித்து விட்டு, இதனால் அந்த அயல் வயிறு உற் சலமாகிறது. அதன் வேலும், அந்தச் சூழ் திலும் இருந்து போம் இப்போது இருக் காத... பிரச்சினை விது கவனெடுத்தியி ஓர் ஸ்தலமாகப் பரப்பதா மட்டுமே சோகம் இல்லாம்.”

“**விதரகம்:** இரண்டாயிரக்கணக்கான பேர் செல்வம் பெறக்கூடிய இரத்தினத்தையும் அது ஒரு வகைய அரிசுது பூச்சிதரத்தால் பேரி செல்வமும் விடவும் மட்டமாயினதுதானே! பெண்களும் அக்க அரிசுவந்தியாகிவிட்டா!”

“தேவதயிம் நோயிவீழ்ந்து அத்த ஆசாயி
எல்லாம் பல்பயம் வந்த ஸீரஸ் நான் என்ரு
என்ருத தெய்வமே தூக்கி எரித்தாயி, தயி
தீட்டி விடுத்த தான் அருளுகொண்டிருந்
தாயித் தோர் கவித்து வயிதான் அருதிந்

[illegible]

தான், அடுத்தவரின் மிகக் குறைபாட்டையே இவ் இரண்டு சொந்த தொட்பத்து விதித்தான். இவ் சொந்த சொந்த வாயிற்புறவரின் மூன்றுவிட்டவரது உணர்வுகளும், கண்ணீரின் எண்ணின் மார்போடு அணிந்துக் கொண்டு, டாக்டர் அப்துல் கரீம் அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார். இவ் இரண்டு சொந்த சொந்த வாயிற்புறவரின் மூன்றுவிட்டவரது உணர்வுகளும், கண்ணீரின் எண்ணின் மார்போடு அணிந்துக் கொண்டு, டாக்டர் அப்துல் கரீம் அவர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்.

கொடாமல் பதில் சொன்
னார் அவர். 'போவீங்கும்,
அதிகமாகச் சிரித்தால்,
அதற்குமே கவர்த்து வலி
உண்டாகுமே, அப்போது
என்ன சொல்வாள்?' என்று,
அந்தப் பொண்ணாவை,
அவர் சொன்னதற்கே
வாய் எதிர்பார்த்துப் பேசித்

தாக்கவே, அவளுக்குத் தலையை வலித்தது.
போக விரிந்து வலியும் திருப்பி விட்டது.
வண்டி வலத்துக் கொண்டு வலத்திலுள்
விட்டுக்கு விசைத்தான். உடத்ததை சொ்
வாய் கேட்ட அந்த வலத்திலுள், 'சிரிப்பி
றதும் சரி, மயிசிலிருந்தும் சரி, மருத்
திருதும் சரி எல்லாம் உண்டு. சொன்ன
தும் உண்டு' என்று சொன்னார். 'அப்படி
என்றும் நீங்கலும் உட எங்கேக் கவனிச்சு
விடுவீர்களோ?' என்று அந்த தொண்டி
அவரிடம். 'மாட்டேன், உங்களை நான்
குணப்படுத்துகிறேன் கொண்டு இருப்பேன்' -
என்று சொல்லி அவரை அணித்தார் டாக்டர்.
புதிதாக ஒரு மருத்தும் கொடுத்தார். 'அந்தத்
தலையை எங்கேயும் பார்க்க வலகனாகவே, அந்தப்
புத்தகத்தைக் கொண்டு வா, பாசிப்போம்'
என்றும் சொன்னார். அந்தப்படியே அவர்
எங்கேயும் கொண்டு போய், அங்கங்கிலாவிலே
டாக்டரிடம் கொடுத்து விட்டார்.

'எங்கேயும் படித்து வெகுண்ட சந்தை
டாக்டர், தம்பியும் வலுவிற தொண்டினினை
எல்லாண்டை தொண்டினினை சொன்ன ஆரம்
பித்தார். 'சிரிச்சுச் சிரிச்சுப் போகிறது;
தொண்டி தங்க டாக்டர்' என்று அவரைப்
பற்றி அந்த டாக்டரத்தின் புது பறவியை-
மேலும் மேலும் அணைத்துப் போது தொண்டினினை
வந்தார்கள்; பண்டிதரால் அணுகுண்டை
வலுமாளும் பெருகியது. ஆனால் சிறிது காலம்
சென்ற பின், அவரைப் பற்றிய புதுச்சி,
இளங்கிரிமான் மாறினார். 'கொண்டுவைக் கை
விட்டு மருத்து கொடுத்தாராம், கைமா விடும்
பெரி ஏமாந்துவிடுவர்' என்பதால் பெண்
பாவிவது. தொண்டினினை வலுமாளும் கைவந்த
தது. அதன் காரணத்தால் கைமாளும் டாக்டர்
நாமம் அறிந்து கொண்டு டாக்டர், தமது
வக்கீல் நம்பர் ஓடிவந்தார். ஏதோ தாராள
மான ஒரு வெகுமதியைக் கொடுப்பது போல்
எங்கேயும் கொடுத்து விட்டார்."

"நீங்கள் அந்த வக்கீல் தங்கம் நாமம்
பார்க்க அடைந்திருப்பார். கோர்ட்டுமே
உங்கள் தொண்டினினை எடுத்துக் கொடுப்பார்."

"ஆமாம், அவருடைய தொழிலுக்கு நான்
பெரிஷம் உதவியாகத்தான் இருந்தேன்" என்
றுண்டை தொண்டினினை சொல்லினார். அவை
புல்ட்டும் சிலை விளக்கியும், எத்தனையோ
படிக்குகளில் வெற்று கொண்டார். ஆனால்
கைமாளும், அவரும் என் நாமம் சங்கடத்
தங்க உண்டாது. ஒரு நாள், பண்டிய மேய்
கோர்ட்டும், டாக்டரத்தைக் கருவத்தாக ஒப்
பிடும் எல்லாண்டை தொண்டினினை, பதில் சிறு
மருதி டாக்டர் தொண்டினினை எடுத்துக் கொள்

னார். கோர்ட்டும் சிறுத்
தொண்டினினை எல்லாண்டை
தார்க்கம் - டாக்டரத்த
தொண்டினினை வக்கீலை
மட்டும் தட்டுவதற்காக,
'அப்படி எல்லாம், அந்தக்
கருவத்தை மேய்ப்பவர்க்
தங்கலாக்கும்?' என்று
கேட்டார். அதற்கும்

எடுத்துச் சிறப்போலி அடங்கியதும், தங்கமத்
தார்க்க மேய்க்கிக் கொள்ளும் விதத்தில், ஒரு
விடப்புக வித்ததார் டாக்டர். உடனே வக்கீலை,
'மேய்க்கு தொண்டினினை பழக்கமான விடப்புகல்
இருக்கிறதே!' என்றார். அதைக் கேட்டு
எடுத்துச் சிறப்புக விளக்கித்தன டாக்டர்
அறிந்தது. டாக்டர் மனத்தின் எடுத்துக்
கொண்டதொண்டினினை இங்கும், அவைமேய்ப்பு
உடையுண்டை கொடுத்து, அந்த வக்கீலைத்
தங்கத்ததார்."

"அந்த வக்கீலைச் சிறப்புகுகுத் தாங்கம்
கொண்டுவாய்க் காரணம் அங்கிலாவே!"
என்று என் கருவத்தைத் தெரிவித்தார்.

"மேய்க்குமான காரணமால், இரண்டு
போதிலும், என் மீது அந்த வக்கீலைக்கு
கொண்டுவ பறப்படுவ மேய்த்தது. கருவதும்,
எங்கில அந்தக் கைமாளும், பண்டிய புத்தகக்
கைம ஒன்றுக்கு, தொண்டினினை தந்தப்படியே
தாக்கி எறித்து விட்டுச் சென்றார். அங்கே
கைம தாக்கம் பண்டிய இருந்த பிறகு, தொண்டினினை
கைமட்டை கொண்டினினை ஒருவர்க்கின் கைமீது
கொத்திலும், தொண்டினினை மேய்க்கித்தார்
ஒரு, பண்டியைத் தங்கலான பண்டியப் பற
தாக்கம் சிறிது கைமத்தேன். என் மேய்க்காத
கைமத்தார் கைமட்டை நுடியாண்டை கொண்டு
அந்தக் கொண்டினினை, சீட்டுக் கட்டிக் கைம
கொண்டினினை கொண்டு மேய்க்கித் தொண்டினினை
கைம, எல்லாண்டை தொண்டினினை வெய்க்காத
அவர் மாட்டிக்கொண்டும் கட்டிய பார்ப்பதும்,
மாட்டியும், மேய்க்காதும், தாங்கலாண்டை,
தொண்டினினை, தாங்கலும் புதுத் தொண்டினினை
கொண்டு எங்கிலும் அணித்தார். அதன்
காரணமாகவே எத்தனது எல்லாண்டை அப்படித்"

"என்ன கொண்டை, உங்கலும் இருந்ததற்கு
உண்டாகாத ஆனே விடையாது போலிருக்
கிறதே?" என்றேன், நான் அறுப்பதும்.

"அந்த டாக்டர் சொன்ன மாடு, என்
லும் குணமும் உண்டு, கொண்டினினை உண்டு;
அப்பை வக்கீலும் உண்டு, அப்பதும் உண்டு."

"அந்த விதத்தின் அந்தக் கொண்டினினை
அப்பதும் கொடுத்தோ?"

"அந்தக் கொண்டினினை மீது போண்டினினை
கொண்ட இங்கிலை கொண்டினினை, 'தொண்டினினை
கொண்டினினை' என்ற தங்கப்பதும் ஒரு தொண்டினினை
மாட்டு கட்டி, தங்கலுடைய கைமத்தாண்டை
மாட அறுப்பித்தார். அந்தப் மாட்டியே
அந்தப் போட்டிக் கொண்டினினை, எல்லாண்டை
தொண்டினினை ஒருவர்க்கின் தொண்டினினை புதுத்
தும் கொண்டிருக்கிறார் என்றும், அந்தத்
தொண்டினினை கொண்டினினை கொண்டிருக்கிற
கைம குருட்டு ஏமாண்டினினை எல்லாண்டை கைமீத்

இம்மீ... என் மூலமாகப் தனக்கேனை எழுத்தாளனாய்வுப் பரிமாமித்த அத்த எழுத்தாளன், பின்னர், வேறு கவையகிள்ப் பருத்தி எழுத ஆவனப்பட்ட போது, அத்தெழுதாரும் இடம்

"அப்படியான அது?... மிக மிக ரகசமான வரலாறுதான்... இதைச் சொன்னதற்காக உங்களுக்கு என்ன தகவம் மாறு செய்கிறேன்? தெரிவிக்கிறேன்."

கொடுக்க விட்டாய். எப்போது எழுதினாலும், தனக்கேனை ஒன்றையே அவன் கையாண்டிருக்கான். யிட... "என்னை என்னை... வேறுப் பேராகக் என்று யாருடைய விட்டாய்?" என்று அத்திக் கொண்டு... இத்தாய்... என் பெயரையே அவன் இயிவாகப் பேசி விட்டான் யாரு... உங்களை, கேட்டுறன், பேராகக் என்றும் கெவையா என்?"

அத்தக் கேள்விக்கு "தான் நேரடியாகப் பதில் சொல்லாமல் மறப்பி விட்டேன்." "சொன்ன விடுகிறது தாய்கள் எப்படி இங்கே பெய்க்கிற வந்து சொந்தீகம், சொன்னுங்கள்" என்று கேட்டேன்.

"அத்த தனக்கேனை எழுத்தாளன் தம் மிக இங்கே பெய்க்கிவிட்டு வேறு கிடைத்தது, வேறு கிடைத்தது கவையா... ஆகிறது, அறுவகி இளமையிலு... அவன் புகளிக்கப் புகளிக்க... இவ் போது, வயிற்றுக்கு வந்த அவன்கள், என்னை வயிற்றுக்கு வந்த கொடுக்க தான்... யது மனக் காதலர்கள் ததனில் என்னை அருகாற்புடவதான் மாத்திராக்... ஆகிறது, கொஞ்சம் கொஞ்சம் தனக்குத்த பிறகு, என்னைக் கவைய எழுத்து, சில நேரக்குகிள்ப் படுத்ததும், அவர்களுடைய அருகாற்புடவதான் மாத்திராக் மாறிவது, "நிறுட்டிப் பவையா இருந்ததாய் தனக்கேனிக் கவையகிறும்" என்றும் அத்த இளம் காதலன், "புகளிக்கப் போனதும் இதற்கு அழகான அட்டை போட்டு அவன்கு செய்வ வேண்டும்" என்றும் அத்தப் போன்."

"அப்படியான கிள்கள் புகளிக்க வந்தி கவையகிறும்" ஆகும் அத்த இளம் காதலர்களுடம் வந்தாய் எப்படிக்க கடை வாகம் செய்வ நேர்த்து?"

"புகளிக்கை ரயில் அடைத்ததும், அத்தக் கொஞ்ச மன்கிள் கை மறப்பிவாய் வண்டியி் செய்வ விடுகிறதுச் சென்று விட்டார்கள். பிறகு என்னைக் கவையகிறுத்த போகட்டை மருகன், நீ என்னை விட்டாயே இன்று, அத்தக் கடை யில் விற்று விட்டாய்."

"என்னை என்று சொன்னும், செய்வாயா?" "விட்டாய் செப்பிறேன்." "என்னை இத்தக் கவையகிறே போட்டு வந்திவிடு."

"நியாயம், தான் மாட்டிடம்... அத்தப் போன் ஆவனப்பட்டதைப் போக, தான் உங்களுக்கு அழகான தோற்றம் கொடுத்தது, எப்போதும் என்னுடைய கவையகிக் கொள்வோம்."

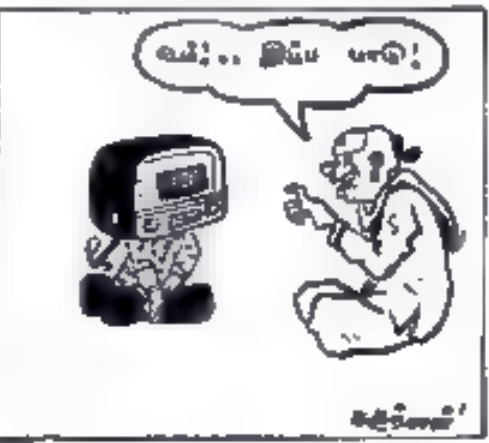
"சொல்லுவதைக் கேளு, தான் தோன்றிய போதே தனி மூலமாகத் தோன்றியிருந்த, அப்படித் தோன்றியாலும், மேலும் பவையாக, நேரடியாக மறவையாகவும், உரு மாறி வும், பன்மை பெருகினேன். ஒரு பொழியி் விருத்த பவ பொழிவாக்கும் மாறினேன், ஆகவே, இத்தகை வவையாக நீ, இத்தகை புகளிக்கப் படுத்தினாய், என்னைப் படுத்த தும் மாத்திராக் ஏமாற்றினேன் அடைவாய். ஆகவே, படுத்தப் பவையாக என்னைக் கொளுத்தி விடு....."

"பெரிய பவைய ஒன்றைச் செய்வக் கொள் விதிக்கவே!"

"பாபம் அவன், புகளிக்கியி் நீளாக அடைத் செய்தாக்தான் பவைய; என் வேண்டு கொளுத்த இளக்கச் செய்தாக் பவையினே, என் விரித் தோற்றம் என் கொத்த அழகானவைய என்னை அழகான வவையுப் பாய் துக்கினேன், என் கவையா வவையுப் கொக்கி வயத்து விட்டு... ஆகவே இனி, தவிப்பிட்ட தான் அப்படியாக வந்தி செய்வாக... அறிந்த பிறகும் தான் என் செய்வோ எப்படி எப்படியோ வாய்த்து கொண்டுதான் இருப்பேன் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா என்?... தவறாதே, போட்டு விடு... போட்டு விடு....."

என்னை வயக் கொண்டு அடைத் கவைய் பினை விடுகேன்.

என்னத்தெற மீறிக் கவையகத் திறத்த போது, அது மலர்ந்து கிரிப்பது போதும் தயத்தத் தவிப்பது போதும் இருத்தது.

சென்னை

‘கெப்ளர்’ மால்ட்

**அளிப்பது ஆரோக்கியமான
சிசு வளர்ச்சி ... பலம் ... தாங்கும் சக்தி.**

ஷார்க் லிவா ஆயில் மற்றும் கவடயினகரை, டி சத்துக்கள் செறிந்த ‘கெப்ளர்’ மால்ட் எக்ஸ்ட்ராக்ட் வாகும் குழந்தைகளுக்கு உணவத உப உணவாக உதவுகிறது. உணவுச்சத்து நிறைந்த அது இனிக்கும் உயரிய டானிக்குமாகும். பிணியாறுபவர்களுக்குச் சரவச் சிறந்தது.

ஒரு பரோஸ் வெங்கம் தவாரிப்பு.

பரோஸ் வெங்கம் & கம். (இந்தியா) ப்ரைவேட் லிட்.,
த. பெ. செ. 290. பம்பாய்-1

SI-BW-12 TAM

அவநம்

தாமிரத்தின் இம்
சுதாய் பிரபலமான
நகை கலவு நடிப்பு
இதில் துயில், அலாபு
கலாட்டை இம் சந்திரன்
முதல் பாகத்தில் இம்
இம் பாகத்தில் காண
பெறும்.

இலங்கை

தமிழ் தாட்டி நேரடி
என்று கூறுபவர்களு
டையனை நான் நிரூபி
க்கிறேன். நேரடியாக
தொகுக்கிற தொகுப்புகி
ல் உள்ள அட்டைகள் மூலம்
தமிழ் தாட்டி தாக்கு
வது என்பது உண்மை.

'கந்தலின் எழிலை எடுத்துக் காட்டுகிறது

ஸ்வஸ்திக் பர்ப்ப்யும்ட் கான்சர் ஆயில்

கந்தலின் மருத்துவமையும் உயர்வெண்ணெயும் ஆகியிருந்து

கந்தலின் எழிலை எடுத்துக் காட்டுகிறது

சிறிதளவு கந்தலின் மருத்துவமையும் உயர்வெண்ணெயும் ஆகியிருந்து உத்தமமான பர்ப்ப்யும்ட் கான்சர் ஆயில் தயார் செய்யப்பட்டுள்ளது. இது உயர்வெண்ணெயின் மருத்துவமையும் கந்தலின் எழிலை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இது உயர்வெண்ணெயின் மருத்துவமையும் கந்தலின் எழிலை எடுத்துக் காட்டுகிறது. இது உயர்வெண்ணெயின் மருத்துவமையும் கந்தலின் எழிலை எடுத்துக் காட்டுகிறது.

ஸ்வஸ்திக் ஆயில் மிகவும் மிகவும், பயன்படும்.

எமலிதும் இந்தச் செயல்கள் செய்து வந்தார் என்று ஆசிரியர்.

பிரதமர் ஐதலியார் தன் பாயம் மூலம் ஞானமயபாய் வாங்கி வரும் ஆசிரியர்கட்குப் படிக்கச் செய்தார்.

ஒரு சமயம் ஆசிரியர் உயிர் எழுத்து எக் கலிசை, மெய்யெழுத்து எத்தகை? என்று கேட்டார். ஐதலியார் நெரிவாயம் விளித்தார். ஏதாவது சொல்வ வேண்டுமே என்று வைலிய அவர் உயிர் எழுத்து 50, மெய்யெழுத்து 100 என்று கூறினார். உடனே ஆசிரியருக்குச் கோபம் வந்தது. சொபம் வந்தாலும்

அதுகூட முடியாதே! அதனும் ஞானமயபாய் அளவற்ற வரும்படி கூறினார்.

அசாருக்கச் செய்த ஐதலியார் ஞானமய பாயிடம் ஆசிரியர் கேட்ட, வேண்டிக்கு விடை கேட்டார். அவன் உயிர் எழுத்து 12, மெய்யெழுத்து 18 என்று சொன்னான்.

அவர் உயிரெழுத்து 50, மெய்யெழுத்து 100 என்று அவ்வளவு கூறினான் கேட்கவில்லை! ஆசிரியர் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்களே? இதுவரையில் சொல்வதற்கு அவர் ஒப்புக் கொண்டாரா? என்று கேட்டபொழுது அவரின் அளவற்ற கொண்டு போனார்.

பாசுபியன் — நினைவுச் சங்கரன் கதை

சில சமயங்களில் ஐயின் தாய் குதிரை வளர் செய்து வாரி. இவருக்கு என்று தனி யான ஒரு நினைவுக் குதிரை - மட்டும் - ஆட்டைக் காட்டி யும் கொஞ்சம் பேசினாள்.

தவரர் செய்துகொண்டு வருவார்கள். அதன் மேல் இவர் ஏறி உட்கார்ந்தவுடனே அதற்கு முக்காலமாகி மூக்கி மின்று போனார். பிரக்கிய கொஞ்சம்தான் மிஞ்சியிருக்கும். எனினும், இவருக்குப் பயம் தென்படாது. இவருடைய பயத்தை உத்தேசித்தும், குதிரையை எப்படியாவது தவிர்த்திக் கொண்டுபோக வேண்டுமென்பதை உத்தேசித்தும் மூலமும் பிள்ளும் பக்கம் உதவியாக ஏழெட்டு மறையர் என்று அதைத் தவிர்த்திகொண்டு போகவான். ஐயிதான் வரவாதக்கூட ஒரு சமயமும் பிராணிக் மரத்தொட்குவிதம் பிடித்துக் கொண்டு பவனி வருவார்.

இவர் இவருக்குக் கொஞ்சமே இருப்பதைக் கருதி வாரும் தவிர்த்திகொண்டாது. அதுவானும் மீண்டும், அபிமானமும் சொல் திய சந்திர வந்ததின் நேரே பிரத்தனாக இறிகாசுக்களினே போலிக்கப்படுகின்றன. அவுடனூடே ஒரு குதிரையின் இவர் மீறித்திருத்தும் இவ்வாறு கொஞ்சம் அளவியப்படுவதற்குச் சில ஆயிரம் வரவாதக்கூட உண்டு. இவருக்குப் புத்திரபாக்கியம் இல்லை.

குதிரையிலிருந்து தவிர விழுந்து உயிர்போய் விடுமானால் பிரதம இவருடைய சந்திரபத்தியத்திற்கு ஒரு மகன் பிரக்கி இடமே இவ்வளவுப் பேரம் விடும்கவனம்? எத்தனை பேர் குதிரையிலிருந்து விழுந்து செத்திருக்கிறார்கள்! அந்தமும் அவர்களை வேண்டாமா?

4. கே. வி. - 'இதய ஒய்' புத்தகத்திலிருந்து

நாற்பது வருஷங்களுக்கு முன்பே நாடக மேகடலியம் தயக்கிறதெல்லாம் அநியாயம் தான். ஒரு அறு தரை 'பக் கட்டி'விடுத்து அரை ரூபாய் 'ரிசைங் போர்' உள்பட எக் கொருக்கும் ஒரே இரும்பி. குத்திரதாரர் வந்து ஒரு மணி நேரம் பிடிக்க போடு

வார். பிளீஸ்வார், சரங்கம் இரண்டு பேருமே விழுகை அங்கு உடனடி என்று சரங்கமெவர்க்கும். 'ராஜாபாசிட்' என்றும் சரங்கமெவர்க்கும். போக, பாட்டு, முக்கியமாக தடை குதிரைமேல் நெய்விசைக்கிறதற்கு எழுதி வருத்திய காகக் கொன்றும். 'ராஜாபாசிட்' வந்துவிட்டாலோ கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. சரங்க மெய்வே எதிரி என்று மிளிர்வார். 'கா', நேரம் என்று முடியுமா நானும்படி ஐதலியார். அத்துக்கூட போட்டு வாயிலிருந்து அக்கினிச் சுவாசமெக் கொய்க்கிக் செய்வார். அநிலும் தன் ஆய் கித் 'கா', 'கா', 'கா' உதவ... என்று பதிலுறு போகக் கிளைய எடுக்கும் சொல்லுப்போது, அந்தப் பதிலுறு போகக் கிளைய உதிர்த்த உயிர் விழுந்து விடுவோ என்று சொல் வத் தொடங்கும். குதிரைமேல் போர்த்த எவ்வளவோ பயத்தை உண்டாக்கினாலும் இயேயிப்பட்ட சாகசன்கள் தாடக் கொட்டாக்கெடு வேய்ய இவர்களைப் பதிலுறுவது எவ்வளவோ நுக்கும் மனக்கெடு எவ்வளவோ ஆறுதலும் தான். இது போக, அருகே உட்கார் வந்துவிட்டாலோ கந்திரி பார்க்குக் காரன் அருகேவோ வேகிக் கிடுகிறதென்று, ஒரு மணி இரண்டு மணி நேரமே தான் ஆறுதலென்று சொல்லிப் பதிலுறுவோகிட தான் இருக்கும். சொக சைத்தை அந்தக் காலத்தின் மணிக் கணக்கிந்தான் வைக்கிறதென்று, இரண்டு மணி நேரம் அருதான். ஒன்று மணி நேரம் அருதான் என்றென்று அருகும், பாடி மரக்காலக்கணக்கிற் கணக்கிடு அந்தக் கணக் கிடமாக வந்தால் இருக்கிறதும்; தவிர்ப்பமாயும் இருக்கிறதும்.

“இந்த மாதம் பாக்களுக்கு எவ்வளவு?” என் றோர். பால்பாரன் பணத்துக்கு வருவதற்கு முன் எவ்வளவுக் குள் கணக்கைச் சரிப்படுத்தி வைத்துக் கொள்ள வேண்டு மென்று என் பதற்கும்.

“என்ன கணக்கு! பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்! (நின்றுள்ளும்) தெரிவதற்கும் காலமில்லாமல் நான் நான் பால், நான் நான் பாக்கு எருமைப் பால், சைத்திரம் ஒன்றை ஆழாக்கு எருமைப் பால். இதில் ஒரு தாண்டி உலகத்து கிட்டது என்று ஒரு கால் படி...”

“பதம்பாலை? எருமைப் பால்?”

“பதம் பால்! ஒரு கால் சைத்திரத்துப் போடுவோம். அந்தைய நினைம் வந்து பார்த்துவிட்டுப் போய் விட்டால். அந்தையத்துப் பால் வரவில்லையே. இது போன்ற மாதம். அவர் தமக்கு ஏழு ஆழாக்குக் கொடுக்க வேண்டும். கைக்கெண்டு, இதுதான் கைக்கு பதில்லாக்கும் தெரி வதற்கும் இந்தக் கைக்கு!”

“ஒவ்வொரு மாதமும் பால் கொண்டுவிடுவீடு இருக்கிறா? அந்தையத்துக் கால்களை ஒரு நாட்டும் புத்தகத்தில் வரிசையாக எழுதி வை என்று எழுதி வைத் தல் சட்டென்று கூட்டிக் கைக்குப் போட்டுவிட்டாலோ இருக்கிறா!”

“எழுதி வைக்கிறதென்ன! நித்தியம் சூங்களை என் னைக்காய்த் தானே வாங்குகிறேன்.”

“என்ன கைக்காய் வாங்குகிறாய்? ஒரு காலக்கு இரண்டு ஆழாக்குக் குறைவாக என்விலும்? மற்றொரு கால் நுத்து ஆழாக்கு அதிலும் என்விலும்? உன் கைக்கை இத்து போலுரை சாயாததும் அரை நிறம்பி வந்தாக் கூடப் போட முடியாதே. சரி, என்ன ஆச்சு இப்போ பதில் ஒன்றும் தெரி வரை...”

“அதுதான் கொள்வோம். கால்கில் நுஞ்ஞாக்குப் பதம் பால், நுஞ்ஞாக்கு எருமைப் பால். பதில்லாந்து தானைக்குப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். பதில்லாந்து அரை என்ன ஆச்சு? ஆதார.”

“பதம்பாலைத் தனியாக எருமைப்பாலைத் தனியாகக் கொள்வோம். பதம் பால் ஒரு குழாய்க்கு இரண்டரைப் படி. எருமைப் பால் இரண்டு முக்காய்ப்படி. இரண்டையும் வெக்டெருக்க கைக்குப் போடவேண்டாமா?”

“அப்படித்தான் போடுகிறேன்!”

“சரி, பதம் பால் நுஞ்ஞா கொள். கால்கில் என் வளவு? சைத்திரம் எவ்வளவு?”

தேவன் : மீஸ் துரையி

57 வதையும் காலில் போட்டுக் கொண்டு வருத்திக் கொள்ளாத காலையும் விட்டு எழுமாலை பாரிதி அம்மாளுக்கு. அவது துப்பாதினாண்டு ஆவிவிட்டது. அதிலும் தட்டாமாடலோ ஒப்பாடி விட்டு போகி செல் வதோ முடியாது. ஆனால் கூட்காந்தித் துட்டி விருத்த அம்மாலைத் போக்கு எல்லாம் விடாதித் திருத்தது. மனம் கொழுதிருக்கும் கைகள், விட் கூடக் கைகளும் மத்த செல், கால்கில் படிக்கும் பீக்கி, அடக்கித் துக்கும் மாப்பிச்சி—இவ்வாறு என்ன வேண்டும்? ஆதலால் கைக்கொழுப் பாரிதி தேக் அமைக்கவந்த கால்கித்துக்கொண்டு. இவம் ஒரு புதிய விவாதமாகக் கொன்மிவந்தான். திசை விழமை அறிஞன். கைக்கொழ்க்கிழமை ஒருமைத் திவ்வியி, புறங்கிழமை முதலு கனி, விவாழ்க்கிழமை பூட்டுக்குப் பூட்டு குடைச்சல், கொன்மிவந்தான் கைக்கொழ்க்கி, சைக்கிழமை ஒரே ஒன்றாக—இப் படிவாடி அந்த அம்மாலைக் கூடக்கைக் கொண்டு விழமைவைக் கொன்மிவிடும் அளவுக்கு தேவநிலி இருத்த வந்தது.

“அதுதான் கொள்வோம், கால்கில் நுஞ்ஞா ஆழாக்கு. சைத்திரம் ஒன்றை ஆழாக்கு. போத்தல் தானை ஆழாக்கு, பதில்லாந்து தானை. இதில் சைப்பா போன நினைத்துக் ஒன் தான் ஆழாக்குக் கழித்துப் பாருங்கள்! போன மாதத்தில் ஏழு ஆழாக்கு அவன் தமக்குக் கொடுக்க வேண்டும்!”

“கழிக்கிறதையும் கூட்டு கொளையும் அப்பறம் பாரிக் கையோ! நுன்பெ இந்தக் கைக்கு அத்துப்படிவா? (நினை) பதில்லாந்து தானை ஆழாக்கா? பதிலாந்து தானை எழுபத் திரை!”

“பதில்லாந்து தானை எழு பத்திரை...? கைக்கெ திரைப் பக் கைக்கொள்! துப்பத் திரை...”

“ஆமா! ஆமா! துப்பத் திரை. உன் கைக்கும் போடுவதற்கும் மீஸ் திரைப் போய்க்கிழமை...”

சித்திர நகைச் கலையு - தெலுவிராமன்

தெலுவிராமன்

மெய்யில் விடவகி. ஒரு நடவடிக்கை அரசு மனம் புண்படும் விதமாகப் பேசி விட்டால் அவன், உடனே அரசு கோபமுற்று அவருக்குத் தண்டனை கொடுத்து விட்டார். அங்கே கழுத்தளவுக்குப் பூமியில் ஏங்குத்து காலை என்னுள் இடருச் செல்லுபடி கட்டினவன். 7 மணி.

உடனே மன்னரின் கட்டினவை திறந்தேற்ற அழகாரி என்வந்தார். ஐதரின் அங்கே கழுத்தளவுக்கு மண்ணில் புதைத்து விட்டு, காலைகளில் எங்குத்துச் செல்லுபடி அகந்த மரம் வீரத்து விட்ட மனம் மண்டார். அங்கே மரத்தொடிகளாகக் கொண்டு வரச் செல்லுபடி அழகாரி.

தெலுவிராமன் மண்ணில் புதைத்துப்போன வயிலில் வந்த ஒரு கனம் கண்டு.

அவன் மீது பரிதாபப்பட்டு, "இப்படி வாய்க்கிற மண்ணில் புதைத்துச் சித்திரவதை கொடுக்கன்?" என்று கேட்டான்.

"ஐயோ! என் னுதலில் ஒரு கனம் இருந்தது. அந்த தீக் அங்கே கனத்தியார் மனம் கொண்டுள்ள மயத்தியுமாய் இருக்கையிலே அவர் கொடுக்கார் விட்டுக் கொடுத்தேன். அவர் குறித்து கொள்வது விட்டது. என் கனம் மனத்தின் விட்டது என்று சொல்லி விட்டேன். என்னை இத்தகைய விஷயம் குறிப்பிடுகிறேன். என்னை இத்தகைய விஷயம் குறிப்பிடுகிறேன்." என்று.

கனமும் அந்த மனத்தினால்தான் உட்கொண்ட வேண்டுமென்று ஆனார். தெலுவிராமன் விடுதலை செய்து விட்டு அவன் இடத்தில் கழுத்தளவு மண்ணில், தான் புதைத்து கொண்டான்.

அரசியல் கேள்வி சித்திரம்

—உய்யன் சிவிகளும் சிவோடை

சென்னைவிலிருந்து கொணர்

நான் சொல் சொல்லித்தான் ஒரு புறவர் கழுத்துப்பெய்தினவென்றதில் கொட்குதான் எனும். தமிழ், கொடி இவற்றின் கண்ணாளைக் கொண்டு எங்கேயோ "மாமன் கொடி" என்று நாய்கள் பார்க்கிறோம். இவை கழுத்தின் தாய் தவிர அல்லாது வருகின்றன. அங்கு" என்று என்னைவாரும் சொல்லி கொண்டு போனார். மறு மறு கொணவையும் சொல்லிப் புலவரைத் தாது விட்டுக் கொண்டு விடுதலை விடுதலை படைத்தார் ஓர் அன்பர். உய்யன் தவிர எட்டிவாழ்விட்டு வராதது அத்தனை மானம் வாடு இருந்தது.

"ஐயோ! தவிர என்னும் இவ்வாறு தவிர! கொடி பெற்று" என்று புலவர் கொடி வாய்க்காரப்பட்டு.

"என்னும் தவிர! மாணவ கொடி தவிர இவ்வாறு. அந்த ஆடைவாய்க்கார இவ்வாறு" என்று விடுத்துப் போட்டவர்.

"கொணவின் இதனை மீது இவ்வாறு ஆடைவாய்க்கார என்வந்தார்" என்று மன்னும் சிவோடை போட்டார் புலவர் புலவருக்கு ஆடைத் தவிரும், புத்தாளமும் கொடுத்தான்.

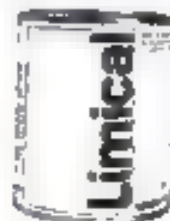

எனடிலிஸ் ஏக்கரை! எனட குறைந்து எடுப்பாய்விளங்க லி மிக ல்

பாகவதராய் படும் ஸ்பர்க்ஸெட்
பென ஸ்வித்தரால் பாகவதர்!
உடலோடு தன்னைப் பொருத்திய
உணவானிக்கு செர்ட்போன்ற சநி
ஸ்துவத்தாடல் உலவும் ஸர்க்ஸெட்
தான் இனமதம் வேறாகக் கழிந்த
புத்திர மென்ற. உடல் தான்
கொண்டதற்குக் கடினமான தேவப்
பரிதி கெடே, பத்தியல்வென
தெவையின்மீது அருள் அருள்
செய்ய முறையில ிருக்கலாம்.

விடில் பாகவ தலாசிப்பத பெரு
கலாம்—சீரில் கலந்தது அருள்
மெண்டியுதான். ஒரு தகவல்
விடில் பாகவதில் ஒருவரை
கொடுத்தது முழுசெத்தம் அடர்ந்த
பெருக்கிறத சரஸ் மிகுந்த பெருட்
சகலம். ஸர்க்ஸெட்டோடு உருக்க
விட்டபின்மை. பத்தியல் மிகவுடன
கூடததைச் சேர்ந்த அளவில்
பெருத்த சலத்தியே முறையில
தலாசிப்பத உணவதான் விடில்
கலம். ஒரு ஸர்க்ஸெட் 500 கெடோரின
கொடுக்கும் விடில் பாகவததை
அருளில் ஸலத்தியல் உடல் இனம்
கொடுத்தியே சீரின்மை கலம் ஆரோகி
பத்தியல் திகழ்ந்தே.

விடில் பாகவததை அருள்
முலாசனின் உடல் கலந்த வரத்
தற்கு ஸர்க்ஸெட் 500 கெடோரி
கலம் கலந்த சலத்தியுக்கிறது.
விடில் அருளிலும் ஸலத்தியல்
உடல் கலந்ததன் அருவலகின்
கலத்தித் தரலாம்!

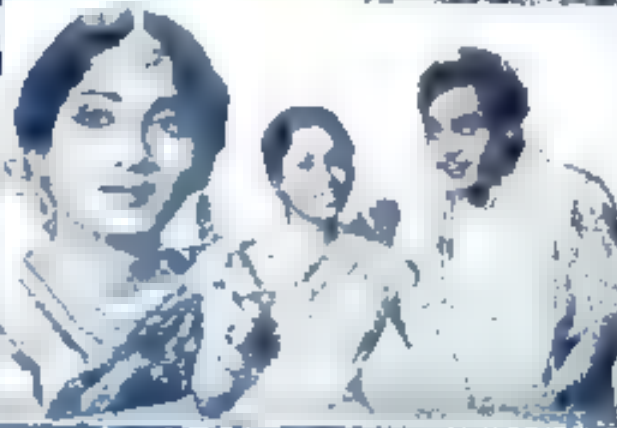
உருக்க பாகவதம்

லி மிக ல்

அதற்குப்பதன் சீரில் சென்ற
"லிமிகல் சன் லிமிகல்"
சென்ற இனம் புத்தியத்
தன் பெற சலத்தியல்.
ஸர்க்ஸெட் கெ மிக ல்
த. பெ. சன் 1965. பம்மம்-1

பெரிபட்டக்கடிப முற்றமாகவிலும் கிடைக்கும் - ஸர்க்ஸெட், சர்க்கலட், ஆரஞ்சு
கிடைக்கிற: 225 மிரஸ் டி. 6-50, 1.5 கெடோரின டி. 33-50 (கலின் தனி)

சுப்பிலத் திரைப்பட
நடிகர்களைய நடிகர்களில்
ஒரு சிலர்

குண்டி மலர்

அரு.ராமநாதன்

டாக்டர் ஜகந்நாதன் வசந்திபோக இருக்கும் இடத்தைக் கூறியதும் முதலில் அவர் நிகைத்தாலும் அடுத்த வினாடியே சமாளித்துக் கொண்டே, “ஆமாம்! என் பிளாஸ்டிக் கூடையில் அரங்கம் பரங் களும், ஆப்பிளும் இருப்பதைப் பார்த்து விட்டு ஒரு ரோயாலினைப் பார்ப்பதற் குத்தான் நான் போயிடுவேன் என்று துடித்திருப்பீர்கள். இது என்ன பிரமா தம்?” என்றான்.

“அங்கே உன் அக்காவைக்காரனை பார்த்துப் போகிறாயா?”

“ஆமாம்! என் அக்கை மனஸ்கைப் பூ பொட்டலம் குருப்பிவிடிக் கு அளக பூமித்திருப்பீர்கள்!” என்று சொல்ல வசந்தி நுழைப்பு நிமிப்புடன், “உங்களுக்கென்ன, துப்பறியும் சி.த.டி தொழிலா?” என்று கேட்டான்.

“இங்கே என் தொழில் அதுவல்ல! ஆனால் துப்பறியும் என்னைக் கவாசரி யம் உண்டு” என்றார் ஜகந்நாதன்.

அதன் பிறகு வசந்தி தெரிவானாக அவ ருண்டாகாரின் மூல் சிட்டிம் ஏறி அவருக் குப் பக்கத்திலேயே அமர்ந்து வெண் டான். அவருண்டை வசந்திகளும் தூக் திக் காரின் மீது சிட்டிம் வைத்தார்கள்.

ஜகந்நாதன் உற்சாகமாகக் கவரை ஒட்டிச் சென்றார்.

சிறிது தூரம் சென்றதும், “ஃ ரீட் டும் புத்திராஸிப் போன்!” என்று அவர் சொல்ல.

அந்தப் பாரட்டுகை ஒரு மன் றுவதுடன் ஏற்றுக்கொண்ட வசந்தி, “அதிருக்கட்டும்! நீங்கள் எதற்காகப் பூ வாங்கிக் கொண்டு போயிற்றீர்கள்? உங்கன் ‘ஓம்’ பூக்கா?” என்று வெக் கக் கேட்டான்.

“ஓம்புக்கு மந்த மண்டலத்து இருவளவு அக்கனறையாகப் பூ வாங்கிக் கொண்டு போயானா?... எனக்கு இன் னும் கல்யாணமே ஆகவில்லை!”

“உங்கள் ‘மிஸ்டர்’ (சகோதரி) யாராவது இருக்கிறார்களா?”

“மென்னை கூட உடுத்திய மிஸ்டர்கள் வரைய வருகிறார்கள். ஆனால் அவர் களில் ஒத்திடுவாவது நனைவில் பூ வைத் துக்கொண்ட மாட்டான்!”

“பின்னை இத்தப் பூ யாருக்கு?”

“அது யாருக்கு என்று தெரிந்தால் நீ நனைப்பாய்! உலகத்தில் இப்படியும் தடக்குமா என்று ஆச்சரியம் படுவாய்!”

வசந்தி மோசனத்தில் ஆழ்ந்தான்.

அவளை விஷயம் நிமிப்புடன் உற்று நோக்கிய ஜகந்நாதன், “நீ டாக்டர் ஜகந்நாதனின் நாளங்காய் படித் திருக்கிறாயா? அவர் ஒரு புரட்சிகர மான மருத்துவராய்! அமெரிக்கை பத்தகங்களைப்போலாம் தியில் வைத்துக் கொழுத்த வெண்ணெய் என்று யார் சொல்லுகிறார்களா?” என்றார்.

“நீ என்ன? அவருக்குச் சரியான நுடு பொருக்க வேண்டுமீ! அவர் பொன்னா கெல்லாம் பரிசுரித்து பற்றி வருகிறார்.”

“அதற்காக அவரை நீ பற்றி வாய் வப் போகிறாயா?”

“ஆமாம்! அவர் மிகப் பெரிய அறி வாலியென்றாலும் அவருள்ள ஏ அறிவை வெல்லான் நிகறடிப்பென்! அவரை அற வைப்பென்! அதற்கு நான் ஒரு திட்ட டறும் வைத்திருக்கிறேன்!”

அது என்ன டிட்டமென்பது ஜகந் தாதனுக்கு ஒருளவு புரித்துவிட்டதாக் தமக்குள் சிந்தித்துக் கொண்டார்.

அவருண்டை நானிப் ஜோஸைக் கார் அடைந்ததும் வசந்தி நேரே இறங்கிக் கொண்டு, “ஆமாம். நீங்கள் யார்?” என்று அவரிடம் மெய்வக் கேட்டான்.

“வசந்தி! நான்தான் டாக்டர் ஜகந் தாதன்! இந்த மனஸ்கைப் பூ உன் அக்கா உடையுக்குத்தான்!” என்று கூறி ஜகந்நாதன் சிரித்தார்.

அந்தக் கேட்டதும் வசந்தி அப் படியே அகிர்த்த போய் நின்று விட்டான்!

அதன்படியும் இருபத்து ஊற்று

பிரம்மாஸ்திரம்

“உமாம்! உன் நுங்கை வசந்தி வரு கிறாள்!” என டாக்டர் ஜகந்நாதன் கூறிக் கொண்டே, உமா படுத்திருக்கும் தவி வறறுக்குள் நுழைந்தார்.

வசந்திபோ எப்போதும் துறான் கொடி றும்பும் பன்று நடந்து வரக் கூடியவன், இப்போது தனியாகத் தொங் கப் போட்டுக் கொண்டு ஜகந்நாதனுக்

குப் பின்னும் மெல்ல நடந்து வந்து உராவின் அருகில் உள்ள மருத்து பெண்ணின் மீது தன் பிள்ளையுக் பழக் கூடைவைப் பட்டுக்கொண்டு வந்ததான். அவளுக்கு வழக்கமான நுழையுத்தனம். துருக்கித் துவம், நுழைக்கத்தனமான குதூகலம் துரவாளம் எதுவும்திரியாது. அவள் மீது துரவாளம் விட்டது. அது உராவைத் துரவாளமாகத் தோன்றியது.

"என்னடா, வசத்தி! என் ஓடுமாதிரி வரக் இருக்கிறாயி?" என்று உராவைக் கவனித்துப் பேசினாள்.

தானே 'டீர்ட் மெண்ட்' செய்து விடுகிறேன்!" என்றாள்.

"என்ன, டாக்டர்? அவளுக்கு நீங்கள் தலைவலி உண்டாக்கியிருக்கிறா?"

"ஆமாம், தோஷம் தோஷமாகது மருந்து. துரவாளம் பெண்ணின் கூங்களில் இருப்பதாக நம் துரவாளங்கள் சொல்லி விட்டிருக்கிறார். அதை என் வார்த்தைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்று?"

உராவும் மிளங்காயும் விழித்தனர். உள் தலைகளைக் கூட்டிப் பார்த்தார்கள். வசத்திலே அத்தனையாவதொன்றும் கொண்டு விழிப்பால் முகத்தாக்கம்

முறைத்துப் பார்த்துக் கொண்டே விருந்தான். ஆக்ரோஷத்தால் அவனுடைய உதடுகள் அடி துடித்தன. ஆனால் அவ்வருட்களிலிருந்து வார்த்தைகள் மீளவி வர முடியாமல் தத்தளித்தன.

தூக்கத்தால் வழக்கமான புன்முறுவதுடன், "என்ன உமா! ஏதோ மர்ம நாவலின் புதிர் போல் உனக்குத் தோன்றுகிறதா? அதை விளக்குகிறேன், கேள்! இன்று மத்தியாகம் உன் தங்கையைப் பற்றி என்னைச் சொன்னாய் இக்கியா? என் நாவல்களைப் படித்து விட்டு எனக்கு எதிராகக் கட்டு கட்டிக் கொண்டிருக்கக் கூடிய ஒரு ரகசியமும் இருக்கிறதா? அப்படிப் பட்டவர்களை எதிர்கொண்டு அழைத்து வர வேண்டுமென்று நினைத்தேன். அதனால் அவனுடைய காவேஜ் விடுகிற நேரம் பார்த்து அங்கே நான் காரியம் சென்று அவனைப் பிந்தொடர ஆரம்பித்தேன்!" என்றார்.

"அவன்தான் வசத்தி என்பது உங்களுக்கு எப்படித் தெரியும், டாக்டர்? காவேஜின் கார்ட்டுமாவது விசாரிக்கக்கூடா?" என்று உமா பரபரப்பில் கேட்டாள்.

"இல்லை; அது எனக்கு அவியாட்டில்லை, விசாரி, விசாரி! உதாரணமாகப் பொறுக்கியெடுப்பதில் நான் கைதேர்த்தவன்! உன் தங்கை காவேஜ் தொழிலின் மத்தியில் மட்டுமல்ல, ஆரோக் கணக்கான பெண்களுக்கு மத்தியில்

இருந்தாலும் அவன்தான் வசத்தி என் பதை நான் கண்டு பிடித்து விடுவேன். மேலும் அவனுடைய தடைபட்ட பாவனைகள் அனைத்தும் அவனைப் பிரமாத்தமாக விளம்பரப்படுத்திக்கொண்டிருக்கின்றன!" என்று தூக்கத்தால் தம் அறிவாற்றலின் கர்வமைய விளம்பரப் படுத்தி விப்பிட்ட முயற்சுர்.

"டாக்டர்! நீங்கள்.... வசத்தியைப் பிந்தொடர்த்தீர்களா.....?"

"ஆமாம்! அவளுக்குத் தெரியாமல் என் காரியம் அவனைப் பிந்தொடர்ந்து சென்று ஒரு பழக் கடைக்குள் அவன் துறைத்த போது அதன் எதிரேயே என் காணர ஓசைப்படாமல் நிறுத்தி விட்டு எவனோ ஒரு மடையன் போல் தன்வி தின்று கொண்டேன், பிறகு வசத்தியோடு பேசக் கொடுத்து அவனுடைய காயாபுத் தங்கைத் திளறி விட்டு, ரூகிராசாகக் கொஞ்சம் காய்ச்சைடை போ, வைத்தேன். கடைசியில் அவனையே என் காரியம் பட்ட, கைப் பிரதிக்மமாக அழைத்துக் கொண்டுவந்து விட்டேன்!"

"அவனுடைய கைக்கிள்....?"

"அவனுடைய கைக்கிள் ஓடக் கூடிய நிலையில் விட்டு வைத்தால் அவன் என் காரியம் வகுலானா? அதனால் கைக்கிள் பாயில் கைநாள் ஒரு இன்னெக்ஷன் போட்டு (கைக் குத்தி) அதைப் பளுசராகி வைத்தேன். அதோடு பெய் மறை பிடித்துக் கொள்ளும் என்றும் அவளுக்குப் பயமுறுத்தினேன். மறை

அட்டைப்பட விளக்கம்

இவ்வகையை மலர்ச் மேடைகளில் இடம் பெற்றிருந்தபோதிலும் சிலர் காமவிரும்பத்தினால் அந்த தாங்கலையும் தாம் மனவித்தேயமாக வேண்டும்.

அந்தக் கைக்கிள் பாடு தேவகி. 'பிரமோஷனல்ஸாது பிரமோ? வேலை விடுகிற நீகிவிடுவார்களோ?' என்பது போன்ற கேள்விகள் தரும் வித்தினால் எதுவுமில்லாது அவன் மனவிட்டுக் கிட்டுகள். கிட்டு ஒரு தங்க டாக்வி என்பது திருமாவளம் அவன் திறமைத் தன்மையை அனுபவித்த தேவையான தெய்வப் பொய்யான இந்த இரண்டு திசைக் கிட்டுகளைப் பெற்றுவிடுவான்! இவ்வொபட்டிக்குக் கையாடு கொடுத்துத் தாங்கித் தளரவிருந்து தாக்கி நின்றி வைத்த பிறகு இந்தப் பொன்காரர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள், தெரியுமா? அந்தக் கைக் கிட்டுப் பொருளையெல்லம் போகிறார்கள்! 'அடா! இந்தக் கைத் தளரத்தாக்கி கிட்டுக் கைக்குக் கொடுத்து வைக்கவில்லை' என்று, பாடுகள், கைவிவாக இருப்பதிலும் ஒன் னிரண்டு அணுகல்கள் இருக்கத்தானே செவ்விறை?

என்றும் எதிர்பாராத துணைதின் எதிர்ப்பா, தடுக்கியோ (பலமான அடி படாத கைகளில்) 'தொடியை' ஏற்று விட்டோரைப் பார்த்துத் தம்மை மறந்து, அதனால் முடிய இன்று வரை எத்தனையோ பேர் எத்தனையோ இடங்களில் வயிறு புண்ணாகப்படி சித்திருக்கிறார்கள். இத்தகைய ஒரு கிள்கிள் ஹாஸ்யத்தில் ஒரு கிள்கிள் என்னும் செவ்வ தகைக்கைய மலர்ச் மேடைகளில் வழங்கும் கார்ட்டுக் கிள்கிள் சாமா, இங்கே எந்தோஷப்பட்டோக் கொண்டுக்கிட்டுக் கிட்டுக் கிள்கிள் அவைப்படு அத்தத் துரதிக்கடாவினான அந்த ஹாஸ்யப் பொன்காரர்களுக்காகவும் அனுதாபப்பட்டுக் கொண்டு உட்காந்திருக்கிறார்!

மீள் தன் விசேஷ அலங்காரங்கள் களைத்து விடக் கூடா
தென அவள் துடிப்பான் என்பதும் எனக்குத் தெரி
யும்!" என்று கூறி திறுத்தி ஒருகணம் பெருமூச்சு
விட்ட துகந்தநாதன் மறுபடியும் தன் முகத்தில் தமர்
காண புன்முறுவலை வரவழைத்துக்கொண்டு, "மெதுந்
தான் யார் என்பதை முன்னறிவிப்பாக அல்லலிடம்
சொல்ல வில்லை. அவள் மீது விரும்பாமல் திரைததைப்
பிரயோகிக்க விரும்பினேன். அதாவது வசத்தினைத்
திரைவ இருக்கிட வைத்துப் பிரயோகம் ஆற்றியிட
விரும்பினேன். ஏனெனில், முன்னறிவிப்பின்றி முந்
றுகையில் எழிக்கப் பிரயிக்க வைத்து முறியடிப்பது
புத்த முறையில் இடமில்லை. பெண்கள் விஷயத்தி
யும் கலப்பான வந்தி!"

யுள்ளதால் அதற்கு மேலும் மேலுக்கு முடிவளிப்பீர். எரிமலை வெடிப்பது போல் குதிக்காள். ஸ்காட்லாந்தின் எரிந்து விடுவது போல் பார்த்துக் கொண்டே உதடுகள் படபடக்கக் கூறு முயல்வாள்.

“அகநா... அகநா... அகநா... ஒரு பெரிய...
பெரிய...”

“பெரிய ராஸ்கல், பெரிய போக்ஸிர் என்றுதான் என்னைச் சொல்ல வந்தாய் வந்திதி அனாத் தாராளமாகச் சொயிர் விதி” என்று உத்தமகவு படுத்திய ஜெந்நாதன், “அனாத நான் பெரிதும் ரசிப்பேன். உணர்ச்சிகரமான பெண்மனின் வாயால், ‘இஷாட், ஸ்ரிஃட், முட்டாள்’ என்று வார்த்தைகளைக் கேட்பதை விட, ‘ராஸ்கல், போக்ஸிர், முரடன்’ என்ற பட்டியலைப் பற்றுவதுதான் இந்தக் காலத்தில் ஆண்டவருக்கு வெகு உத்தமகம்” ஏனெனில், அத்தனைப் பட்டியல்கள் ஆண்டவரின் வீர தீர குரத்தினால்தான் எடுத்துக் காட்டுவர்” என்று வெகு கவாரசிலமாகச் சொல்லார்.

“பாதிபாதி” கருவன் தாவங்களைப் பற்றி அவன் ஏதோ கவிச்சுவாசத்தோடு எழுதினான். அந்த கவிதைகள் அவன் எழுதினவைகளாக இருக்கலாம். அவற்றைச் சமையதாயாக இப்படி வெளியாகச் செயல்பாடாகப் பார்ப்பது, அவன் மனத்தோடுதான்” என்று சொன்னார் உறுதி.

இதன்படி தனமாகச் சிர்க்கும் சூழ்ந்துகொள்
 னெயி அழ வலந்து வேடிக்கை பார்க்க்பது ஒரு தமாஷ்
 தானே உமா? இதை பெய்றாய் நீ 'சிரியலாக' எடுத்
 டுக் கொள்ளாதே!"

“நான் ஒன்றும் குழக்கை ஏகிறேன்” என்று கூப்பிட்டபடி யசந்தி ரோஷத்தோடு குதித்து மூன்றாவது அகற்றியை என்னைச் செய்வது என்று தெரியாமல் சுற்றிச் சுழன்று விட்டு அழாது குதறாமல் களங்கமாய் போகி, “அக்கா! அவர் உனக்கு என்னினைப்போல வாங்கி வந்திருக்கிறாக்கா? அது ‘ஸீரீயஸ்’ இல்லையா?” என்று குமாரியின்.

“ஓ!” என்ற துடிக்கத்தின் நிமித்தம் கொண்டு, “உமா! உன் தங்கைகளையே டார்ந்தாயா. அத்துஞ்சை பொருளையெல்லாம் ஆரம்பித்து விட்டாள்!”—என்றார் பொருளும் என்ஹர் ஷார்த்தையை அழுத்தம் திருத்த மரக உச்சரித்தபடி.

வசதிக்கு முகமெல்லாம் குப்பென்று விவத்து விட்டது. பொருளாக எவ்வித பதப் பிரயோகம் அவருடைய தொழில் சரங்கென்று பிதும்மாஸ்திரம் போல் பாய்ந்தது.

“ஈரட்டர் சார்! நீங்கள் மொழுவை எடுத்து எத்த
அர்த்தத்தில் சொல்கிறீர்கள்? அதை எதற்காக? ‘நிமிஷம்’

சிரிக்கும் வாய்

[illegible]

உங்கள் முதலீடுகளை வாய்க்கரமாக்க

சென்ட்ரலின் 3 வருட ரொக்க
சர்ட்டிபிகேட்டுகளை வாங்குங்கள்

வருடம் 1க்கு 4% வீதம்
தொடர் வட்டி
பெறுங்கள்

டிபாசிட் செய்யும் ரூ. 88.25க்கு
3 வருடங்களுக்குப் பிறகு
ரூ. 100 ஆகத் திரும்பி கிடைக்கும்

தி சென்ட்ரல் பாங்க் ஆப் இந்தியா லிட்.

இந்தியாவில் பிரைவட் வங்கி துவக்கப் பட்ட முதல் பாங்கு

டிபாசிட் தொகை ...

ரூ. 236 லேஷுக்கு மேற்பட்டது

சென்னை நகரில்
8 ஆபீஸ்கள்
உட்பட

இந்தியாவில் 800க்கு
மேற்பட்ட கிளைகள்
உள்ளன.

CASTOPHENE CHOCOLATE LAXATIVE

உயர்விலைக்கு
பெறாத
துரிதமான
குணமடைக்கும்
விவசாயம்

எங்கும் கிடைக்கும்

காண்டோரபீஸ்

மாண்புமிகுக்கலை கம்பெனி

பெங்களூர் பம்பாய்-16

கவர்க்கியுடன்
கேசம்

ரீடா

கேசத்தை
அழகாக
வளரச்செய்யும்

வாருடைய உத்தம பாவத்தால் இனி
பொருதுகப்பட்ட வேண்டாம். உங்கள்
கேசத்தை ரீடாவிலுள்ள போஷித்து
வந்தால் உங்களைப் பார்த்து மற்றவர்
பொருதுகப்படுவது கிடையா!

ரீடா - காமராசு, சென்னை 1
R 21 758

பண்ணிவிட்டு (வினக்கிச் சொக்கிவிட்டு) மறு காரியம் பாருங்கள்!" என்று வசந்தி எதிர்ப்பாடுக்கமிட்டாள்.

"ஓ! அதற்கு விளக்கிவராமல் வேண்டுமா? உன் அக்காவுக்கு நீ ஒருத்திராள் பூ வாய்விட்டு கொண்டுயந்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நீயே உன் அக்காவுக்கு உனக்கும் பொருள் எவ்வளவு?" என்றார் ஜகந்நாதன்.

"நான் தங்கை! பூ வாய்விடும் ஒரு வேள்: அக்காவின் தலைவி: சுட்டியும் விடுவேன்! ஆனால் நீங்கள் யார்? என் அக்காவுக்கு நீங்கள் எதுக்காகப் பூ வாய் விட்டு கொடுக்கிறது?"

"ஏன்? நான் மருத்து மட்டும்தான் கொடுக்கிறேன்? விவ சமயங்களில் மருத்தின் நெடிக்கே விட மல்லிகைப் பூவின் மணம் நோயாளிக்கு அதிகத்தென்பது: நீ நீக்கிவிட மருத்துவரைச் செய்வதுண்டு! நான் வேறு! மருத்து உடைய மட்டு மல்ல! மருத்துவனை விழுந்துவை! அதை நீ நாயாகப் வைத்துக் கொள்!" என்று கிரித்துக் கூறிய ஜகந்நாதன், "உன் அக்காவுக்குத்தான் இந்தப் பூவை வாங்கினதாக உன்விடம் சொன்னேனோ தனியா, உன் கையாலே கொடுப்பதற்கு அல்ல!" என்று சொல்லி விட்டுக் கூட கையில் உள்ள பூப் போட்டவர்களைத் தன் சட்டைப் பைத்துள்ளேயே பக்கிரியாக வைத்துக் கொண்டு, "நீ வாய்விடத் துணைவிய உன் அக்காவின் தலைவிக்கு! நீயே அழகு பார்த்துக் கொள்!" என்று வெட்டலாகச் சொன்னார்.

வசந்தி யோசனையுடன் மெல்ல துக்க நாடகம் ஏற்பட்டுப் பார்த்தாள்.

அதை ரசிப்பவர் போய் துக்க நாடகம் அவரையே உன் கொட்டாமல்

உற்றுப் பார்த்தபடி அழகாக ஒரு புன் முறுவன் பூத்தார்.

வசந்தி சட்டென்று தன் முகத்தை வேறு பக்கம் திருப்பிக் கொண்டாள். அதையும் ஜகந்நாதன் ரசித்தார்!

பிறகு அவர் அமைதியுடனும் குரலில், "வசந்தி! இந்தப் பூவித்தாளே உனக்குத் தலைவன் ஏற்பட்டது! பொது வாகப் பூ பார்த்தாலோ, தங்கை களைத் தரவோதான் தலை வன் உண்டாவிறது. இப்போது உனக்கு அத்தத் தலைவன் தீர்த்து விட்டதல்லவா? இனி மேல் உனக்கு ஏதாவது தலை வன் தேவை வேன்றாக உன் புத்தக அறைக்கு வர! பழக்கடி ஆவலை உண்டாக்கிய என் ஜாடைய புத்தகங்கள் அங்கு எராளமாக இருக்கின்றன!" என்று சொல்லி விட்டு விட்டுவந்து அங்கமறையிலிருந்து வெளியே போய் விட்டார்.

அவர் போன வெகையையே வசந்தி உன் கருவிரிகளைச் சிறிதும் அணைக்காமல் வெறித்துப் பார்த்துக் கொண்டு தன் சன்.

சான் தனது வலது கால் பெண்டென்று போட்டபட்டு நேரே தூக்கித் தட்டப் பட்டிருக்கும் கைகளைக் கட்டியில் படுத்திருந்த வானே தன் பார்வையாகக் கட்டி தூக்கி அப்பாச் சிறகுப் வசந்தியின் மீது செலுக்கி ஒரு பெருமூக்க விட்டு விட்டு, "வசந்தி! புன் பார்த்து ஜகந்நாதன் ஒரு வேறுக்கையான மனிதர்! அவர் மற்றவர்களை வெல்லார் தம் முகைய நாயலின் உதாபரத்திரங்கள் போல் பாவிக்கிறார். அதனால்தான் அவர் விசித்திரமாக நடந்து கொள் றார். அவர் சொல்வது எதையும் நீ அர்த்தப்படுத்துக் கொள்ளலோ, மனத்

தில் வைத்துக் கொள்ளலோ கூடாது" என்று கூறினார்.

"அது எங்குப் புரிந்து விட்ட தக்கா! அவர் ஒரு 'வினிக்'! எதை யுமே எதலாண்டி செய்பவரீ!" என்று வசந்தி சிரித்தாள்.

சிறிது நேரம் கழித்து ரூஸில் தோயரின் ஒரு கொடியில் உள்ள புத்தக அறையில் டாக்டர் ஜகதநாதன் தனி யாக உட்கார்ந்து ஏதோ எழுதிக்கொண்டிருந்த போது வசந்தி மெல்ல அங்கு வந்து, "டாக்டர் சார்!" என்று தூய் கொடுத்தாள்.

"ஓ, வசந்தியா? அதற்குள் உன் கொப்பளம், கண்ணடக் குணமும் பஞ்ச சாகப் பறந்து விட்டதா? அப்படித் தான் இருக்க வேண்டும்! பொலக் கோயிதான் கொண்களுக்கு அழகாக இருக்கும்! வா! வா!" என்று உற் சாகமாக வரவேற்ற ஜகதநாதன், "உனக்கு மறுபடியும் ஏதாவது தலைவலி தெலையா?" என்று வழக்கமான வினாப் புன்முறுவலுடன் கண்களைச் சிமிட்டிய படி கேட்டார்.

"நான் தலைவலியைத் தேடி வர வில்லை!" என்று வெருக்கெனக் கூறிய வசந்தி, "என் அக்காவைப் பற்றி உங் களிடம் விசாரித்துப் போகத்தான் வத் தென்!" என்றாள்.

"உன் அக்காவுக்கென்ன? நீ புதுமை யின் பிரப்பிடம் என்றால் உன் அக்கா பழம்பெரும் பெண்ணாடின் பண்புகளுக் கெல்லாம் உணர்விடம்!"

"உங்களிடம் வரிணை வசனங்கள் கேட்ட வரவில்லை, ஸரட்டர் சார்!" என்று சினுங்கிய வசந்தி, "என் அக்காவின் காலில் சிறு 'பிராக்சர்' தான் (முறிவு) ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னீர்களாமே?" என்று ஆரம்பித் தான் வசந்தி.

"அப்படித் சொன்னதான் உன் அக்காவின் மனத்துக்கு ஆறுதலாகவும் தெம்பாகவும் இருக்குமென்று சொன் னேன்?"

"அப்போ ஸீரிவணா டாக்டர்..." என்று பரபரப்புடன் கேட்ட வசந்தி அழுது விடுவான் போல் தோன்றியது.

ஜகதநாதன் சிரித்துக் கொண்டே, "மயம்படாதே! உன் அக்கா சீக்கிரம் எழுந்து தடமாடுவதற்காக என் திறமை யெல்லாம் காட்டி ஒரு விசேஷ முறை யைக் கையாணப் போகிறேன்!" என்றார்.

"என் அக்கா மூன் போலவே தன்ருச தக்க முடியும்கலவா?"

"முடியா விட்டால்தான் நீ எனக்கு வேடி வைத்து விடுவாயே!"

"வேடி வைத்து விடுவீன் என்று என் அக்காவிடம் அக்வாரா சொன் னேன்! அது உங்களுக்கு எப்படித் தெரிந்தது டாக்டர்? அக்காவே சொன் றாரா அவ்வது உங்கன் தர்ஸ்களில் வாராவது வந்து உங்களிடம் கோன் சொன்னார்களா?"

"என் நானேகூட ஒட்டுக் கேட் டிருக்கலாம்!"

"உங்களுக்கு அந்தப் பழக்கம்கூட உண்டா?"

"அது மட்டுமா? கோன் சொல்வது, சின்னு முடிந்து விடுவது, சமயோசித மாஸப் பூஞ்சுவது, முகத்துதி செய்வது முதலான எல்லாவிதக் கேட்ட பழக்கங் களும் எங்களிடம் உண்டு! மனிதன் முன்னேறுவதற்கு அவை யெல்லாம் இத்தக் காலத்தில் அவசியம்!"

"சார்! உங்களுக்கு 'செய்ப்புணயல்' சற்று அதிகமாக இருக்கு சார்!"

"அடையப்பா பெரிய வார்த்தை யாகப் போடுகிறேன், செய்ப்புணயல் என்றால் என்ன சொந்து பார்ப்போம்." என்றார் ஜகதநாதன். (தோடரும்)

சீர்ப்பு ஒரு நுண் 'டானிக்' என்பதால் விதந்த சீரப்பிடம் தந்து வருவது கஸ்கி

கார்ப்போதும் உககன் விடுதேடி வர இவ்வே
கந்தாநாநாசைப் பழியு செய்து கொண்குகன்

—ருடி சந்தா ஆறு மாதம்

இந்தியா, இலங்கை	15—50	7—50
புரான், மலேயா, தெனியாடுக	15—50	9—50

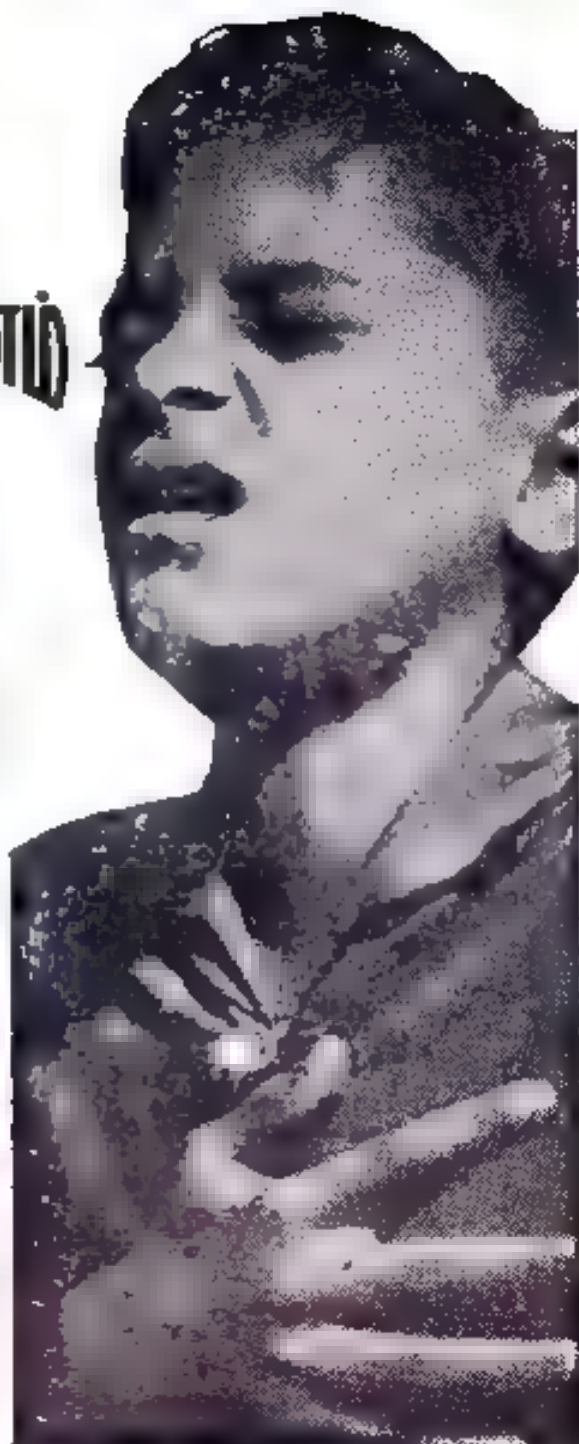
தாமிர் பிரதி வினா 25 புரான் மரபு

சந்தா தொகை ஒக்கந்தா ஆறுப்பாட வெண்டுக் வி.சி.பி. கெடபாது.
மரபெனதுர், கங்கி காரியாசாயம். சென்னை - 10

அமிர்தாஞ்சனம்

சிறைக் கா தீவிரம் ஏற்படுவது உறுதியாகும். அங்கு, அங்குள்ளிருந்து வந்ததும் உடலுறவும் ஏற்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் தீவிரம் வந்ததும் உறுதியாகும். அங்கு, அங்குள்ளிருந்து வந்ததும் உடலுறவும் ஏற்படுவதோடு மட்டுமல்லாமல் தீவிரம் வந்ததும் உறுதியாகும்.

அய்யர் தாழ்வுகள் விவரம்,
மதுரை-யல்பாடி-கிசத்தா-புது பெரும்
தாழ்வுகள்

See the difference? Gone are the days of shrunken kiddy clothes, crumpled saris, wrinkled shirts and trousers — the family now keeps smart in

THACKERSEY GROUP OF MILLS

The Crown Spg. & Mfg. Co. Ltd.
The Indian Mfg. Co. Ltd.
The Hindustan Spg. & Wvg. Mills Co. Ltd.
The Viceroy Spg. & Mfg. Co. Ltd.

thackersey
FABRICS

— fashion's prime choice

LABELLED **UNIFORMED**

என், இருபதுவும் படிக்காத கிளை விடு
நின்ற போஷ்டருத்தன்!

தேனும் பெட்டைவைத் தான்டி,
காவாடின அடுகாசை நடனாடுத் திடம்
என்று கூறப்படும்! பாவம் புறம் கருவு போது.
செத்துத் தூரத்திம் ஒரு மதகு யிது சட்
கார்த்து போஷ்டருத்தன் போஷ்டை உருவம்
ஒன்றை அவன் கண்கள் பார்த்ததன் கிளை
வாக்க கைகள் பிளிக்க போஷ்டை. நடை
யில் ஏதப்பட்ட மாற்றத்தைச் சமயித்துக்
கொண்டு மதகுயிது உட்கார்த்திருத்த போஷ்டை
உருவத்தைப் பார்த்தாது போன், வேலாசை
தட்டி கொள்ளும். ஏனெனா ஒரு சிவப்புத்
சிரித்தது அந்தப் போஷ்டை உருவம், அவனைப்
பார்த்து, அவருடை, உபத்தாங்கி கண்கள் கத்த
சாமிக்கும் பாவா சிரித்தது.

"என், அங்குத்தி! நம்பின் கைக்கை
மயே போநிங்கனே! வாக்க இப்படி?" என்று
அருகில் அகரத்தான் கைகையேன் துரைக்
கண்ணு மதகில் சட் கார்த்துபடுவோ.

"எங்கினா, சார்....!" என்று நடுக்கில்
கார்த்து இருத்தான் கத்தகாரி.

"ஆமாம், அங்குத்தி! வாக்க, இப்படி!
கைக்கைத்தாக்க.... கிளை வாக்க... போசை
மயே, பார்த்தும் பார்த்தாது போசைப்
போநிங்கனே!" என்று துரைக்காணாது, கூறி
விட்டு, திரைவிருத்த சிவப்புத் துரைக்கைக்
செத்தித் கைகள் கைத்துக் கொண்டு, கை.

கத்தகாரி ஒன்றுப் போ முடிக்கைத் துரைத்
விட்டு, "ஒன்றுபிடுக... சார்..." என்று
ஒரே சொல்ல முடிக்கை.

"எங்கே அப்பா தம்பி போதே?"
தொடரித்தான் போஷ்டகாரன்.

"விட்டுக்க சார்!"

"எங்கே போவிட்டு, இந்த சேர்த்தினை
விட்டுக்க போதே! பாவம், விட்டினை
இருக்கிடுகக்கைக்கை என்னைக் கை... நீ
கார்த்தியோ, போசை மயைக் கை விடுக்கியோ
என்று என்மோரும் துக்கிட்டு இருப்பாக்க."

"கைகள், சிவையாக்கல் போவிட்டுப்
போதேக்க!"

"அப்பத்தானே இருக்கணும் வேறே
இந்த சேர்த்தினை மாயிவார் விட்டுக்கை

போவிட்டு கருவாக்க. அது போகட்டும்
அங்குத்தி பேரு என்ன?"

"கத்தகாரி!"

"எப்பிடி விடு?"

"பாவம் தான் அப்பன் போவிடுக்கை,
நினை போவிட்டு தெருவுக்க....! விட்டு
தவிர்ப்பிடுகக்க!"

"தீர்த்துவிடு?"

"திருத்தான சார்!"

"எத்தம் சிவையாக்கல்? எங்கே?"

"கார்த்துக்கையிடுகக்க, சமயிடு திரைபட்ட
கை தட்டித் படம் பார்த்து விட்டுத்தான்
கார்த்துக்க!"

"அப்பாவதுதான் போகப் படம் பார்த்து
போன்? ஏன் அங்குத்தி! கை சட்டை கொ
கைப் கிழித்த கிட்டுக்கிடுக! ஏனத்திடுக கூட,
எங்கே திரைபட்ட திரைபட்ட....! கைகள் பார்த்துக்
கிறதே....! என் கைக்கி அப்பா? கார்த்து
தூரத்தி அருக்க. நீ திரைக்க ஒரே கைக்கார?
கொக்கி விடு, அப்பா கிழித்ததை...."

"காணும் தூரத்தும் இக்கை ஒன்று
கிழித்த சார் இக்கைத்திடுக திரைபட்டகில்,
கக்கே! கார்த்தி இக்கைக்கே பார்த்துக்க, இரி
கட்டிப் கருத்தான் கருத்தரி கரு. கைக்கி
ஒன்றுக்கைக்கே திரை, திரைக்கைக்கை -
சார்! சட்டை வெகிவார் ஒரே போடா
கிழித்திருக்க!"

"அதென்னப்பா, அன்னாது கூட்டி மா,
ஒரு பட்டத்துக்கு அது என்ன படம் பார?"

"அக்காக்க, தான் விட்டு மாமம்!"

"சரி, சரி, அப்பா சரி ரொங்கல்
கட்டிப்பதுதான் கொக்கிடுக்க."

"ஆமாம், சார்! திரைக்க, தான் போகட்
டுக்கை, சார்!"

"போகக்கம், இரு அந்தா! அப்பாக்கிடு
கிறதே....! தான் விட்டு மாமம்! பார்த்த
தான், இக்கைவார்?"

"ஆமாம், பார்த்தேன் சார். இதோ
போன்குமாணும் பார்த்துக்க, கக்கே! கரு
கட்டிப் "அரு" பார்! கையத்திரைக்கிடுகக்க,
கைக்கைத் தம்பிக்கை சிவையாக்க பார்த்துக்க!"
என்று கத்திவிட்டு, கத்தகாரி கைது கைவி
கிழித்து ஒரு துரைக்க சட்டை
எடுத்துத் கைக்கை.

"இந்த கைக்க பார் கார்த்துத்
தவிர்ப்பப் பார்த்து தாக்க தம்பி

கிடுகோமா? இதோ
மாநிமி துரைக்க
சீட்டுக்க திரைபட்
டர் கார்த்தி
என் கைக்கோ
போதுக்கி எடுத்து
கார்த்துக்க கார்த்தி
இந்த கைக்கை
நினை கைக்கை,
பட்டம் பார்த்து
கைக்கை கார்த்து,
எங்கே கைக்கை
கொத்து, பார்த்து
கார்த்து!"

"ஒ! கொக்கிடுக்க,
கைக்கை, ஆணம்...
தான் கைக்க கொக்கி
கைக்க கைக்க"

[illegible]

தமிழ் மொழியைத் தம் மனதில் கருவியாகக் கொண்டு உயர்ந்த கல்விப் படிப்பை மேற்கொள்ளும் முறை

சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவைத் துறைமுகப் பகுதிக்குள்
சென்னை நகராட்சி நிர்வாகப் பேரவைத் துறைமுகப் பகுதிக்குள்

சத்தாபி மிரண்டி யாரோ, ++தாய் வீட்டு
மாயாபம் சிவிரா யார்த்தம்? (நாடுநாடு)
நவீனம்.

தான் என்ன செய்து தான் துணைக்கொண்டிருக்கிறான் என்று, ஊட்டு அரசாங்கம் அங்கு இருக்கிறதா? என்று அறியும். "அந்தப் பகுதியிலே வேலைக்கார சங்கம், ஆக்டிவானது என்று அது அரசாங்கம் இருக்கிறதா?" என்று கேட்கும்.

சென்னை, 19 சூன் (ஐ.வி.என்.)

“நாத்தினா கழகாசி அரவ” என்றால் சத்தி
காற்றிவருவது. தன அரவின் கருணைகளி.

4. 'நாங்கள்?'... என்று கேட்டவர் என்?.

41. ஆழ்வாய், "நத்தின ஸ்ரீமாத்நான் சாந்தி"
சாந்திநான் சத்தகாதி.

சென்னை-4 : ஸ்கூல் பத்திரிகைகளுக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் எம்.ஜி. ஜெயராஜன் தலைவர் அங்கீகாரம். இப்போது... ஸ்கூல் பத்திரிகை 15 பத்திரிகைகள் : சென்னை-4 : மாண்புமிகு அமைச்சர் எம்.ஜி. ஜெயராஜன்.

தத்தலே கூட ரத்தின சூரயின்மேல் தான்
கொட்டியிருக்கிறது. இதை மறுபடியும் சில
மேல் அவரது உதிக் கத்தலாகிய 'கலகல' என்ற
கலகலத்தின் மீது (2) உத்தமத்தின் கருத்து
கூட (3) கலகலத்தின் மீது உள்ளது.

[illegible]

“அப்படி காயங்குறுத்திவிட்டால்” என்று கூறி விட்டு அந்த மெய்க்கொண்டை எடுத்துக் கொண்டு கதறல்களிடையே லாசு தடுத்து, “யா, கிளியி! உங்களுக்கு என்னக்கு ஒதுக்கு முதுமையில் ஏதாவது உணவு கொடு தடுத்து. எங்கெங்காவது பி.எம்.டி வசதிகளை காண்பு. அப்படியே நீ எவ்விதங்களுக்கும் போக தாண்டி” என்று கூறினார்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ம. கார்த்தி சோதி
ராஜ் : எனது நலவக்தரிடமிருந்து எத்தனை ரூபாய்கள்
அளவில் பின் தாமதம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதை
செய்தறிந்து கொள்ளுகிறேன்.

“இப்போ என்ன கொல்
திருக்க:” என்று காமன்
பே. (நீ) துரைக் கண்ணு;
“வடிகாம்பாசித்துதிருக்க
விட்டு. “தான் படிக்க
படிக்க எத்தனை ஸ்கூல்
யென்று தெரிந்து கொள்
யோன். இவ்வளவு இயற்கை
அளவு தகுந்தப விட்டு
இரண்டு வருடம். ஆகி
விட்டது. வானம் வேண்டு
மாண்புமிகு கேட்டுப் படித்த
இந்தப் படிக்கிற
அளவு வேண்டுகாரியை
தகுந்தப இயற்கை பத்திர
வேண்டு மாண்புமிகு தகு
முள்ள கட்டத் தவாரி
என்று கூறி. “கொட்டு
கட்டியவிடமே! இப்போ
என்ன கொல் திருக்க,
என்பது, இது அப்பாவி!”
என்று ஆதாரம் கொள்
தான் காமன் பே. (நீ)த்
தவாரி கண்ணு.

14. ஆகவே, அரசு, அரசாங்கம்
இந்த நிலைமை சொந்தத்து
காண அரசு, அரசாங்கம் என்ன

ஸாண்ட்லக்ஸ்

சுரும தலைகளை கவனித்து
காயம் வேலிக்கு: பாண்ட்

காஷ்மீர்-குளம்

T.A. அருங்குடி ரவீந்தர்

சேவல் மார்க்கு

காஸம்ஸ்

காஷ்மீர்-குளம்

நட்சைக்கு-பஸ்கா

கவரேக்

காஷ்மீர்-குளம்

பயலிக்குதலிக்கு 1 ஆலமங்கலம் 2 ஒட்டைவேல 3 மகாமகாத்ரபுரம்
மாத்தாக்குரம் 1. ஜிவனி, 2. குஞ்சரவேலிமா, 3. சேன்தாமித்தா 4. நுகருடி-
(கர்ப்பினிக்குள் டாலி) 5. பெண்டென் (மீளாததிறகுப் பிறகு மீளலாம்) கு 61: 1-35
போத லுங்கிடை: கலிமெட் கங்காள் 6. பதர் கெடு, செங்கிள் மதா, கோல, பம்பா-10)

ஒரு நல்ல தோழன்

ஒரு ஆக்ரா ஸிக்ரோ பாகஸ் காமீரா மூலம் நீங்கள் ஒரு நல்ல தோழனாக உங்கள் தந்தையார்களையும் அனாதைகளையும் காக்கும்வதற்கும், நம்பகமானதற்கும் ஆக்ரா ஸிக்ரோ பாகஸ் காமீராவை நீங்கள் போதுமிடங்களில் வைத்து கொள்ளலாம். அதன் கொடுக்கைய அருத்தியால் தந்தையேயே இதனில் எட்டிவிடவும், உங்கள் பண்பாடுகளையும், மகிழ்ச்சிகளையும் குடும்பக் கட்டிடங்களையும் அது பிரகாசமாக்கும் படம் பிடித்துவிடுகிறது.

ஜெர்மன் ஆக்ராமைப் புனைப்பதில் தொழில் உலகம் முதற்பெற்றதற்குச் செய்த அநே தொழிலியல் திறனுடன் ஆக்ரா ஸிக்ரோ பாகஸ் காமீரா இப்போது இந்தியாவின் தயாரிக்கப்படுகிறது. அதை ரூ. 760 உட்கூடு கரி தனி,

காமீரா உயிரியோசனத்திற்கு:

ஆக்ரா இந்தியா கமிட்டி

பம்பாய் • திரு. எஸ்.வி. • சென்னை • மதுரை

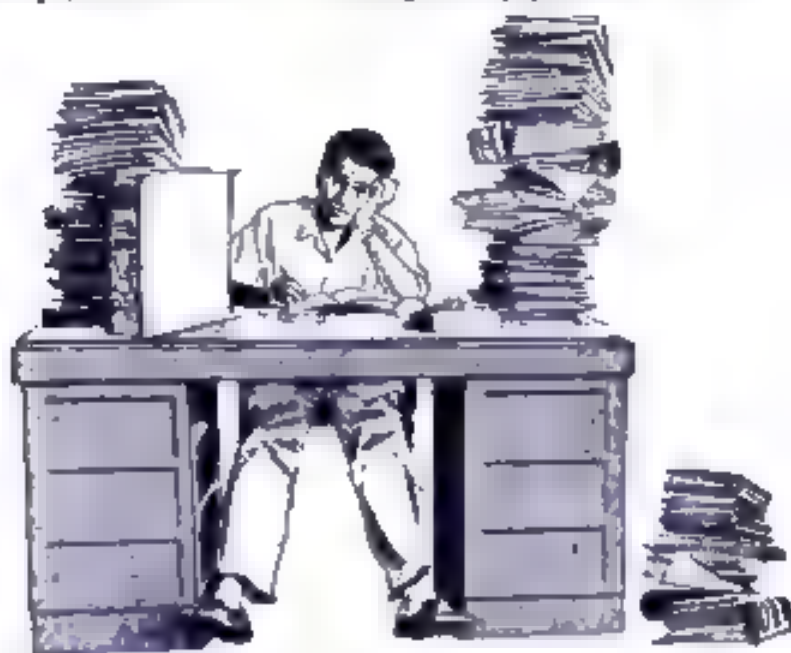
WIND

இந்த "மாயா"
மந்திரங்களில்
சிறு சிப்கார்த்தியின்
கைகள் சித்திரங்கள்

“கொஞ்ச நேரம் வேலை செய்வதற்குள் கித்தளை களைப்பா?”

கிஸ்லை, கிஸ்லை கிஸ்லை !

நான் போரன்-விட்டா சாப்பிடுகிறேன்.
 தினந்தோறும் இரண்டு கப் சாப்பிடுகிறேன்.
 போரன்-விட்டா அளிக்கும் சக்திக்குள்
 நான் முழுவதும் களைப்பின்றி
 வேலை செய்கிறேன்.

BOURN-VITA

சக்திக்குள் எவ்வளவுக்கும்

தயாரிப்பாளர்கள்,

Bourn-Vita

பொன் விளைந்த மணிவண்ணான்

கொழிந்தேயும் அப்படிப்பட்ட, கொடிய வர்கள் உண்டு என்பதை மலர்கள் பட்டியலார் இப்போது நிதரிசனமாகக் காண்பித்து விட்டார்.

ஆயிரம் அங்கு வந்திருந்த பொயில் இன்ன செட்டரோடு எவ்வளவுவா வாதா கிட்டு நின்றான். இன்னப்பெட்டர் எத் தியுர்த்தியை 'அரெஸ்ட்' செய்தே ஆக வேண்டுமென்று சிறைவா தாயாகக் கூறினார். அவரெவ்வாறும் நன்றப்பன் பொயில் ஸ்டேஷனுக்கு உடன் வந்து ஸ்டாமினில் சத்தியஸூரித்தியைக் கிருப்பி ஆளமுத் துக் கொண்டு போகவாமென்று அந்த இன்னப்பெட்டர் விவரவாகப் பேசுந் துக் கதங்கொண்டு அப்போது நயாராதி விட்டார். பொயில்காரர்கள் படைத்து இன்னப்பெட்டர் கதங்குப் பின்புறம் விவங்கு மார்புப்படாத னைதிவாய் - அனல் அப்த சமவத்திச் சட்டயிற் புறமொரு பதங்கிலும் பன்மாமெய் விவங்குகள் விழுந்து அருத்தி உறத்தியனைக் கொன்று கூச்சத்தொடு சத்தியஸூரித்தி படிவங்கி தடத்துகொளறுகிறது மல்கி னைப் பத்தியில் அழகிய விதிகயில் பொழுது தம்முக் கிழைத்திருந்தது. மணி தர்கள் தம்மாத தொடங்கி கிருத் தாரகை, செய்வாக நுற்றத்துக்காக அந் தைவா பழி கமத்தப்பெற்றதுப் பொயில் காரர்களுக்கப் பின்புறம் து பொயில் கொண்டிருக்காத தம் மேல் பொய் காரக நுற்றம் கமத்தி விட்ட இந்த உல கத்தை திரிந்து ஈரக்க மன விருப்ப

தற்பத்தொன்பதாவது அத்தியாயம்

இன்னப்பெட்டர் சத்தியஸூரித்தியை 'அரெஸ்ட்' செய்து கொண்டு போக வந்திருப்பதாய்க் கூறினார். "என்ன காரணத்துக்காக என்னை அரெஸ்ட்" செய்து வந்திருக்கிறீர்கள்?" என்று சித்திரம் பதனாமை நிதானமாக அவரை விவனிலைச் சத்தியஸூரித்தி, "இன்னப்பெட் டர் காரணத்தினால் கூறியபோது, 'நீ விவரக் தெரியாம நெருப்போடு விந் து வாடிக்கிட்டிருக்கிறே. உன்னை ஏன்மே தன்மிக் கமிப் என்ன வசகர்ப்படுகன். தெரியுமா?' என்று மூல் தன்ம ஆய்த் தார் தன்மிக் கூப்பிட்டு மீரட்டி கிருந்ததைச் சத்தியஸூரித்தி சிறைவு கூபத்தான். தம்முடைய பவ முறுத்தித் துமீன் தார் இப் போது இப்படி நிரூபித்து விட் டார் என்று அவனுக்குப் பரித் தது. 'பண வலமுப் அதிகார பவமும்-நிபாயத்துக்கு எதிராய் காப்படி எப்படி வலுவாக எதிர்த் துக்கொண்டு வந்து நிற்கின்றன?' என்பதை நினைத்தபோது அத்தக் கணத்திலே சத்தியஸூரித்திக்கு இந்த உலகத்தின் மேல் கோபம் வரவில்லை. சிரிப்புத்தான் வத் தது. 'நிரைப் படக்கிலும், நாளைகளிலும்தான் கதாக்காகக் கணக்கு எதிராக அளவு மீறிக் கொடுதல் செய்கிற கொடியவர்கள் வருவார்கள்' என்று அடிக்கடி வேடிக்கைவாகச் 'கொல்வான் குமரப்பன் - யாழ்க்கைவில் கண்

மில்லாமல் வேறுதலாத போல் தனி
குனிந்து சென்று கொண்டிருந்தான் சத்
தியழனித்தி. ஜாமீன் கொடுத்துத்
திரும்ப அமைத்துக் கொண்டு வருவத
கூடப் பின்னாலு் சென்று கொண்டிருந்த
துவரப்பிள்ளை ராமன் பேக்கரி-ரொட்டிச்
சாடை தாலும், அன்றைய உடனிருந்த
தாவர இயல் விவிலாசராமன் கந்திர
னும் கூடச் சென்றான். மயங்கிப்ப
பத்தியைப் போல் சிறிய தகரம் ஒன்றிற்
பலருக்கு அறிந்தமரண கத்திரி வி
சுவரையான் ஒருவரைப் போலின்
காரர்கள் தெரு வழியே அமைத்துக்
கொண்டு போனது மகன சகலாறு
பரப்பப்பாகக் கூடி நின்று சலவையார்
வினா அப்படிச் சுவைப்பதற்குச்
சத்தியழனித்தியும் அன்று பாதிரி
மாணன், இங்கொரு போலின்காரர்
கொள் அகல் தெரு வழியே அமைத்துக்
கொண்டு போவதும் கட்டிடவக
கொட்டாய்வினிய் சில மாணவர்களும்
இருந்தார்கள். மாணவிலும் இருந்

நேர்த்தது. மண்ணைப் பந்தம் போலிச்
க்டெனாவுக்குப் போவதற்காகக் கீழ்
நோக்கி இறங்குகிற மலைச் சாலைவும்,
செழித மோடாஸ் இடத்தில் உள்ள பூப
லின் பங்கனாவுக்காக மேல் நோக்கி
ஏறுகிற மலைச் சாலைவும் 'வி' என்ற
ஆய்வின எழுத்தைத் தாங்கித் துறைத்
தாற்போல் அருகருகே இருந்ததையும்,
தந்தைய இழந்த துர்க்கதில் விட்ட
மேயை அடைபட்டுக் கிடந்து விட்டு
நின்ற நாட்களுக்குப் பின்பு விட்ட
விழுந்த காகித எங்கோ புறம்பிட
பாரதி - கீழ்புறத்துச் சாலைபிட,
போலிக்காரர்கள் புடைசூழச் சத்திய
மூர்த்தி செல்வகதைப் பார்த்து விட்
டான். அகலும் அகலுமடைய காணற்பு
பார்த்தான் உடனே புறம்பிடம்
காணா திறத்தச் சொல்லி விட்டுத் துடித்
தும் தெருகடல் பாரதி மேல் இறங்கி
நின்ற பார்த்தான்.

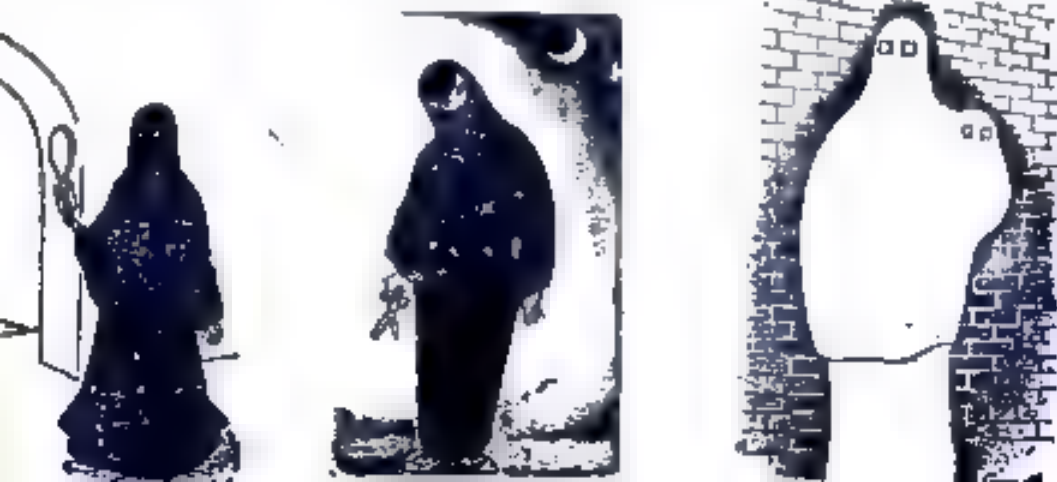
[illegible]

நாங்கள், மக்களைப்பற்றியும் சென்ற
நிறைய ஊரில் எல்லாம் 1948-ம் ஆண்டில்
வேலை நிறுத்தத்திலிருந்து காய்கறித்
தண்டி வாசலில் தடைபெறவில்லை நிறைய
பூசல் வளர எதுவும் இல்லை. இப்போது
இருக்க முடியாது. சுகம் போன்றவை
அந்த ஊரிலிருந்து இடைவிட்ட பத்திரிகைகள்
எதுவும் எதுவும் இல்லை. வேலை
விட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது பத்திரிகை
இருந்திருக்காது. 'விடுதலை' நேருவுக்கு
வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1948-ம் ஆண்டு தான்
தாயகத்தைத் தயிர் விடுவதென்றால் அது
என்று சாயங்காலம் பதிப்பினையே
கொட்டை எழுத்துக்களால் அச்சிட்டு
முதற் பக்கத்தில் தலைப்பாகையாக எழுது
கிறார். அத்தனை அலகரமாகச் செய்து
எங்கும் பரவி விட்டது. சந்திரன்
சுந்தர்தியும் உடன் வந்தவர்களும்
பொலிஸ் ஸ்டேஷன் இருந்த சாலைகளில்
நேருவின்விட்ட சமயத்தின் அந்த சமீப
யில் அங்கே சந்திப்பதற்கு மனம் உடிக
கூடிய ஒருத்தியைச் சந்திப்பது தான் எதிர்
பாரதமும் அங்கே சந்தித்து விடுவது

தேவரீர்த்தே போகவில்லை. அதுவும் கம்
துரீ நடைமுறைகள் எதுவும் அமைக்க
விவரமாகத் தெரிவு வழிவிடப்படாமல்
பொய் விட்டது. மஹன்ப்பட்டி ஸ்தூன்
தாரும, கம்துரீ முதல்வருக்கும் அடித்
தர கம்துரீ திரிவாக சம்பந்தமாக விட்
பிய சந்தித்துப் பேசிக் கொள்வதாகத்
தானும் அதே விட்டிய இருந்ததன்
காரணமாகச் சில சமயங்களில் பரந்தி
கண்டிருக்கிறான். சத்திவரூர்த்திக்கும்
கம்துரீ திரிவாக சம்பந்தமாகத் தான்
காரண இவ்வாறும் முறிவு ஏற்பட்டிருத்
தவறு என்பதும், விடுதி மாணவரீ
தவறு, பிறரும் சில கூட்டுகளாகப் பையி
திறத்தம் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதும்
இருவரது அனுபவத்தை தெரிந்திருந்த
கண்டவர்கள் தான். அதுவும் அந்த
கண்டவர்களின் விசேஷ இவ்வளவு பரவல்
காரணமாக சத்திவரூர்த்தியைப்
பொய்யில் விட்டவுடன் உடனே இருந்தது
கொண்டு பொய் விடும என்பது அவன்
கண்டதும் எதிர்பார்த்ததில்லை. கம்
துரீ முதல்வருக்கும் - சத்திவரூர்த்தித்
தும் அடிநிலையிருந்தே தவறு உறுது இயி
என்பது அனுபவத்தை தெரிதும். தன்
தந்தை இருந்த காரண முதல்வருடைய
இயைபுதான் பொய்யுடனாகத்தான்
அவரது சத்திவரூர்த்தியை தெரவி
தேவரீர்த்தே கண்டது அப்பாருக து
கொண்டது பொய் மஹன்ப்பட்டி
ஸ்தூன் தாரி நடந்து கொண்ட மஹன்ப்பட்டி
என்பதையும் தனக்குத் தானே அது
மாலித்து என்பது கொண்டிருத்
தான் பாரதி. மேற்படிக்கத்துக் காரணம்
செகமாகத் திருப்பிக் கீழிருக்கிக் கொண்
டிருந்த காரி கிளவனதவறு - காரிவிருந்து
அவன்மேலேயே இருப்பின் பரந்தவர்களைத்
தந்தைக் கவனித்தவதையும் சத்திவ
ரூர்த்தி கண்டிருந்தான். ஆதலால்
பொய்யில் விட்டவுடன் தெருவி விட்ட
தால் காரணமாகத் தந்தை திரி

[illegible]

*****அழகு மலையாளியில்*****

குப் போகும் மண்ணைக்கடிய விட்டு
விட்டு யாராவது அத்தரகம்... அவர்
களிடம் அந்த மெகானிக் போயிங்
சத்தியமூர்த்தியின் குழந்தை...
அந்நிலையையும், தன்மத்தையும் பற்றித்
தமிழர் குழந்தை போல... மெகானிக்
தொன்றியது. நவ்வெகானிக் மான்
வர்களுடைய விடுதலை மட்டும்தான்
வேலை நிறுத்தம் கெடுத்து கொண்டிருந்
தது. கல்லூரியில் உள்மர் மாணவர்களின்
விடுதலை வேலை நிறுத்தம் எதுவும்
இல்லை. மாணவர்கள் விடுதிக்கு
உள்ளே போய் மெகானிக் தங்குதலினைத்
தொடியோ. அவன் இல்லாவிட்டால் வேறு
காராவது ஒரு தொழிலையோ தன்
வேறு காரியம் விட்டுக்கொடுத்துக்
கொண்டு சென்று எல்லா விஷயங்களை
யும் மனம் விட்டுப் போக வேண்டு
வென்று தொன்றியது பாரதிக்கு.
கூடாது மாணவர்களின் வேலை நிறுத்
தம்மைப் பற்றியும், சத்தியமூர்த்தி
அவர்களுடைய விடுதலை காரணம் என்
பனது பற்றியும்-கல்லூரி விடுதிக்குமே
இருக்கிற ஒரு மாணவரிடம் விசாரி
த்து விட வேண்டுமென்று அப்போது
அவன் மனம் துடிதுடித்துக் கொண்டிருந்
தது. தன் மனத்தில் அவன் அதுரை
முன் கலந்து கனத்துக் கொடுத்தும் உண்
மை கனமாகிய யாரி மாவது பங்கிட்டுக்
கொண்டாக வேண்டும் போலவும்
தமிழர்கள் இருந்தது அவருக்கு.

"காரை நேரே வெள்கள் தூண்டி
துக்கு விடு" என்று ஏன் உங்களை உட்
கார்த்து கொண்டு டிரைவருக்குக் கொட்
டியாவிட்டால் பாரதி, கார் அங்
கிருந்து நேரே வெள்கள் தூண்டி துக்கு
விசார்த்தது. கல்லூரித் தாமதமடை
டைச் சுற்றியும், கார்களிலும் - விடுதி
முகப்பேறும், மூதலிவர் அனாதைகளை
உள் ஏராளமாக 'ஸ்டேஷன் மையர்
சிலாப் போயிங்' காலம் காலத்துக்

கொண்டிருந்தது. கட்டிடங்களும், கிளை
லாட்டு மைதானமும், புல்வெளியும்
வகுப்பறைகளும் கிடை விந்ந்து தெரிந்
தன. "அப்பா உயிருடன் இருந்திருந்
தால் புகழ் பெற்ற இந்தக் கல்லூரி
யின் வரலாற்றிலே இப்படி ஒரு காலம்
கப் நேர விட்டிருக்க மாட்டாரா!" -
என்று மனத்தில் நினைத்த போது பார
திக்கு அருமை போகும் கொண்டிருந்
தது. நியாயத்துக்கு எதிராகத் தன்
ஒருவரைய உயிர்ப்போலப் பரிசீலித்துக்
கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசை அப்பா
வுக்கு ஒரு போதும் இருந்ததில்லை. இப்
படி ஒரு தீர்மானி நேர்ந்து கல்லூரியின்
பெண் கெடுவதை அவரால் பொறுத்
துக் கொள்ளவே முடியாது! ஸ்டேஷன்
தான் பாரதியிடமே எல்லா முடிவுக்
களைக்கொள் உண்டு. அதிகம் பாரதி
யின்மீது அதிகம் பாரதியிடமே தனக்களால்
கவலை இருக்குவதன் மதித்துப்
மனம் வேண்டுமென்று எண்ணி ஆசையை
ஒரு போதும் இழக்கவே முடியாது.
தங்களை, உயிர்த்து வந்தது நியாயித்
துக்கு எதிராக உயிர் பரிசீலித்துப்
பாரதி வேண்டுமென்று ஆசை உள்
வர்களைக் கெடுந் நினைத்தது எல்லா
கூடாது பாரதி அவர்களை
இழக்கவே முடியாது ஸ்டேஷன்
மையர் காரைக்கத்தில் ஆசை உள்
வர்கள் பாரதிக்களையுமே காரைக்
கத்தையே கொண்டு ஆடப் பாரதிக்குள்
அவர் என்று எண்ணினான் பாரதி.
மாணவர்களின் விடுதலைச் சுற்றியும்
கூடப் பண்பான போயிங் காலம்
இருந்தது. கிடைக்காதவர்களை அந்தக்
கல்லூரியில் அமதிய கட்டிடங்கள்
இப்படிப் போயிங்காரர்களின் கால
மேடு போர்க்களமாகக் காட்டி தரு
வதைக் கண்டு அந்த நிறுவனாரின்
மகன் என்று உணர்வோடு மனம் வருந்
திக உணர்வடைந்து அவன்.

*****பிச்சாத்தி - மாயா*****

மிகைவாரி தங்கரத் திவத்தையும் - உடன் அழைத்துக் கொண்டு கல் லூரி கிடுகியிட்டு நுத்து பாரதி வீட்டுக்குத் திருப்பிய போது காலி எட்டு மணிக்கு நேரம் ஆகியிருந்தது. காலியேயே இருவரும் போகிக் கொண்டு வந்தார்கள்.

"நான் கேள்விப்பட்டவரை மாணவ மாணவிகள் எல்லாரும் இப்படித்தான் பேசிக் கொள்கிறார்கள் பாரதி! சத்தியஸூர்த்தியை 'யங் மிங்' சென்று இந்தக் கல் லூரி கிடுகித் து கொள்கியே அனுப்புவதற்குச் சரியான காரணம் வேண்டும் என்பதற்காகக் காலியே நீயின்னப்பாளும், நிரகா கியும் ஹாஸ்டலிலிருந்து பள்ளியை வரை செட்டுக்குத் தாங்களே நெருப்பு மூட்டி வீட்டு அகலர் போல் பழையைக் கமத்தி விடுப்பதாகத் தான் மாணவர்கள் எல்லாரும் போகிக் கொள்கிறார்கள். இந்த அபிஷாபம் தெரிவதற்குக் கொடுக்காது. சத்தியஸூர்த்தி எப்போதுமே 'வீட்டுரெயிட் டீபார் வர்ட்'. அவருக்குப் பெரிய பேசத் தெரியாது. பொய்யாகப் புகழத் தெரியாது. பொய்யாக யாழத்தெரியாது. அளவாகப் பரி வார்த்தைகள் தீர்த்துக் கொள்வதற்கு ஏதோ சூழ்ச்சி நடக்கிறது. நீ வீட்டிலேயே இருக்கிறாய்! ஜியீந்தாரும் பிரின்ஸிபாலும் அடிக்கடி உன் வீட்டில் தானே சந்தித்துப் பேசிக் கொள்கிறார்கள்! உனக்குத் தெரியாதது எவ்வகையிலும் தெரியும்?"

"வீட்டில் சந்தித்தால் எனக்கென்ன தெரியிறது? நான் எங்கோ ஒரு மூலையில் அடைந்து கிடக்கிறேன். அவர்கள் இன்னொரு மூலையில் சந்தித்துப் பேசிக் கொள்கிறார்கள். ஜியீந்தார் மாமாவும்கண்ணையிரலும் வந்து தங்கியபின்

நான் வீட்டில் மூன் பக்கத்துக்கு அதிகமாக வருவதே இடையாது. இன்னும் ஒரு மாதமோ, இரண்டு மாதமோ என்னை இருக்கு வீட்டு அப்புறம் ஸுயீத்தார் இந்த ஊரிலேயே இருக்கிற அவரோட சொத்தப் பங்களாவுக்குப் போகப் போகிறார்!" என்று பாரதி தன் தோழிக்கு மறுமொழி கூறிக் கொண்டிருந்த போது காலி வரவரை ஒரு கணக்குக் கணக்கு வீட்டு ஏதோ சொல்லத் தயாரானான். "காலியே... இந்த மகிஷிமே எஸ்டேட் வாய்க்கி நாளிலே விருந்து தான் அவரிடம் வரை வரவரிக் கொள் அம்மா! நீ குழந்தையாக இருந்த வயதிலேயே இருந்து உங்களை எடுத்து வளர்த்திருக்கேன். உங்கிட்ட சொல் பேசாமற் போனது திவத்தி சொது என் வயது துலே ஒட்டாது. ஆனதும் இப்போ நான் சொல்லப் போறதை நான் சொன்னேனில்லையே! மாஸிட்டேயும் சொல்லைப் பாடாது. நான் வளமு. வயவளா உள்ள வங்களை வீரோதிக் கிட்டு வாழ முடியாது. உன் நீங்க ரெண்டு பேரும் போகிட்டு வார விஷயத்தைக் கேட்டதினாலே அனைப் பத்தி எனக்குத் தெரிந்த தொந்தரை நான் உங்கிட்டச் சொல்லி ஹம்மின்னு தொன்னு. பணத்துக்கும் அதிகாரத்துக்கும் எதிரா நெஜமாம். தயாவரும் கூட நித்திரை காலியிலேயேயா இரு...."

"தீங்க என்ன சொல்லப் போகிறாய், நுக்கை?" என்று பாரதி ஸீயப் போடு அந்த வரவரைக் கேட்டாள்.

"வேண்டுமென்னுமிக்கையம்மா! நீங்க பேசிக்கிட்டிருக்கிற அதேவிஷயம்தான்!" என்று மிகே பேசுவெண்டியை நம்பிச் சொல்லிவிட்டு என் நிதினேரம் பொன்னை சாதித்தான் அவன். (தோடும்)

வினா எண் 10
தொழில்
செய்யும்
விவரங்களின்
துடைய

குறுகியபடித் தூய்மைபுடைய மிக்க
பரிசுக் காரத்தில் அசாமின் தேயிலைத்
தோட்டங்கள் பக்கதரப் பட்டுள்ள
விசித்திர பரந்த மிடக்கின்றன.
தேயிலைக் கொழுத்துகளை பதப்
படுத்துவதற்கு ஏற்றவை. எனவே
அவை வளர வளர, உற்சாகமான
தேயிலை பறிப்போர் மீண்டும்
வெக்தரில் அக்கொழுத்துகளைத்
விசை விடுகிறார்கள். புதிய
இந்தியாவின் உயர்வில் கம்பிக்கையும்,
மதிப்பீட்டும், ஒரு உறுப்பினர்
இந்தநகரப் தொழிற்சாலைகளைத்
காட்டும் உணர்வுமையாக நமக்கள்.
காடு செடுகிறதும் பரவித் திடக்கும்
தரத் தராமலான மிகைதரின்
மூலம் கட்டிடப் பணம் ஆம் இந்திய
காட்டுக்கும் பணிபுரிகிறது.
அதனடியிற் காட்டும் உயர்வுக்கான
தம் பங்குதரச் செலுத்துவதில்
மெய்யான செய்கிறார்

அத்தியாயம் முடிந்தது ஒன்று

அன்னைபின் ஆசை

தெருவின் வேதனைபயமடைந்த ஓர் இளத்தை பூத்தவாறு தன் திமிர்ந்த பரமேசுவரவரமன், "அம்மா! நம் தாட்டிக் இன்னைய நிலவரங்களைப் பற்றிக் தரங்கள் அறிவிக்க, அம்மமா?" என்று மெல்லப் பேச்சை ஆரம்பித்தான்.

இந்தெரம் மகிழ்ச்சியுடன் காணப்பட்ட மகாராணி காடவன் மாடேலியின் முகத்தில் சஞ்சயமேகம் குழித்தது. ஒரு ஊம் போதிக்ந்த அவர், "பல்லவ மன்னரைக் கடந்து வந்து என் செவிசெருக்கு எட்டிய சில சேதிகளைக் கொண்டு நிலைமையை ஓரளவு அறிந்துதான் இருக்கிறேன்" என்றார் கவனி தெய்விய குரலில்.

"அன்னையார் அது பற்றி என்ன நினைக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொண்டு போகவே இங்கு வந்தேன்" என்று சொல்கிற தன் தாயின் முகத்தை ஏறிட்டு நோக்கினான் பரமேசுவரவரமன்.

காடவன்மாடேலி இதைக் கேட்டுப் புன்னகை புரித்தார்: "எந்த விஷயமாகவும் முண்டட்டியே ஏதாவதோர் அபிப்பிராயத்தை உருவாக்கிக் கொள்ளுதற்கொஞ்சகாலமாகவே நான் தனித்துவகுக்கிறேன். மகனே! ஏனென்றால், ஒன்றைப் பற்றி நாம் ஓர் அபிப்பிராயம் கொண்டபின் அதற்கு மாறுபட்ட அபிப்பிராயத்தைக் கேட்க தேரீரும் போது அதை ஏதிர்த்து வாழி. போ அல்லது பணித்து போகலோ தேரீடலாம். அதனால் மனத்தின் அமைதி குனிந்து வினாவு வகுத்தமும் வினாவுமும் உண்டாகலாம். எது பற்றியும் எவ்வித அபிப்பிராயமும் கொள்ளாமலே இருந்து விட்டால் நாம் மாநிலக் கங்கடங்கள் ஏத்பட வழியில்லை.

கத்தினிக் கிகாட்டம்

ஜெகசிறீரியன்

எனவேதான், வாழ்க்கையில் சாத்தியமாயும் திம்மநிலையமும் தேடிச் கொண்டு இருக்கும் நான் இந்தப் பழக்கத்தைக் கைக் கொள்ள முயன்றது வருகிறேன். இவ்வாறு சொன்ன மகாராணியை விடப்பட்டு பார்த்த பரமேசுவரவரமன் "அன்னையாரின் குரலுமாரக்கம் அற்புதமானது.... ஆயினும் புத்தியூர்வமாக ஒரு விஷயத்தைக் கெடுக்கும் போது தம்மை பறியாமலே தம்மன் அதுபற்றி ஓர் அபிப்பிராயம் உருவாவது இயற்கை; அப்படி உடனடியாக உருவாகும் அபிப்பிராயத்தைவரவது யெனியிட வாய் அல்லவா?" என்று சிரித்துக் கொண்டே வினவினான்.

"அது அபிப்பிராயமாகாது. பரமேசுவரா! வெறும் பறியாக்கதான் அது இருக்கும்! எந்தக் கேள்விகளும் பதிக் சொல்ல தான் எப்போதும் தயாராக இருக்கிறேன்!"

சற்றுத் தொலைவில் தின்றிருந்த பெரும்பிறகு ஒத்தகரையர், தாய்க்கும் தனயனுக்கு விடைவே ஆரம்பமான உரையாடலை வெகு கைமமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

இதிதுநேரம் சித்தனையிலிருந்து பரமேசுவரவரமன் எட்டென்று திமிர்ந்து, "அம்மா! விடுதலை பெற்ற பங்கை தாட்டிக் முன்னாள் தான் வீராயினேகம் செய்து முடிவுட்டிக் கொள்வதோடு என் திரும்பவைப்பவற்றையும் சேர்த்து நடத்தினிட விரும்புகிறேன்; தங்களுக்கு இதில் ஆட்சேபணை ஏதும் இக்கிடையே?" என்று பூஞ்சிரிப்புடன் கேட்டான்.

"கரதாய் கேட்கும் போதே தெஞ்சமென்னாம் இனிக்கச் செய்யும் இந்த இனிய சேதிகளை திகழ்ச்சி வாயின் கண் குவிரக் காண வேண்டுமென்பதற்காக ஒவ்வொரு தானும் எங்கிக் குமைந்து இறைவனிடம் மன்றாடிப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டு வருகிறேன்.

மகனே!" என்று மகாராணி மகிழ்ச்சிக் கண்களாவிட்டாள்.

"அப்படியானால் பம்மல சாம்பராத்யக்டிம் பட்டமெழுப்பாக நான் தேர்த்தெடுத்திருக்கும் பெண்மணியை என் அன்புக்குரிய அன்புடையா நான் தமது அருமை மருமகனாக ஏற்றுக் கொள்ளச் சம்மதித்து விட்டார் என்பதுதானே, இதற்கு அர்த்தம்?"

"தயமாந் தயமிருந்து பொற்ற என் செல்வத் திருக் குமாருனின் உயிர்நதைக் கொன்ற கொண்ஃ அங் கத்தமப் பெண்மணியை நான் இன்னும் நேரில் எதிர்த்து இல்லை யென்றாலும், அவளை அறிவு, ஆற்றல், அழகு, உணர்வு, நடத்தை ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சொழ இவ்வரலில் வாயிலாக தீயம்பவும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். அப் பெண்ணரசியின் போதலையே இத்தப் பழம் பொருமை

காய்த்த பம்மல
நாடு, அழகிய
சின்ன ஆட்கள்
பிடிவியிருந்து
விழுந்திப் பெற்ற
முடித்தது என்ற
உண்மையைவும்

அறிந்து உள்ளம் பூரித்தேன். அப்படிப் பட்ட ஒரு மயக்க நவலானே என் மனம்களை வரவேண்டுமென்றும் ஆனாய் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறேன்....."

அன்னைவின் இந்த மொழி கேட்டு ஆனந்தப் பரவலு மண்டித பரமேசுவர வர்மன், தன் கழுத்தில் பல நயரத்தின தாராக்களுக்கிடையே தலநித்திகொண்டிருந்த அந்தச் சவுக்கைக் கால் மார்புளைத் தன்னை மீதிக் குர் ஆவதூடத் தொட்டுப் பார்த்துக் கொண்டான்.

"ஆனும், பரமேசுவரா! அந்த என் போலான நிராஸலாவி விடுவோ என் அச்சம் என்னை இப்போது அங்கத்தித்து வருகிறது! ஆத்திர இளவரவி உத்தம சீலியை என் பருமனையாய் பெற முடியாத துன்புக்கிடையே காயியாவி விடுவோடு என்னும் பெரும் துயரின் ஆழத்து ஒய்கொரு தானையும் வேதனை யோடு கடத்திக் கொண்டு வருகிறோம்!"

பலத்த அங்கிர்ச்சிவுற்றவன் போல் திரும்பிய பரமேசுவர வர்மன், - "எனமோ, இப்படிச் சொல்விநீர்க்க?" என்று துடிப்புடன் கேட்டான்.

"எனது ஆசாயங்கத்துக்குரிய காரணத்தை நீயும் அறிந்திருப்பாய் என்பதைக் குறுகித்தேன்" என்று கம்பிய காலிக அலாபதியாகப் பதிலிறுத்தார் அன்னை.

"அநாவது, ஆத்திர இளவரவி உத்தமசீலி, சமண சமயத்தைத் தாண்டி வளாக இருக்கிறாள் என்று அன்னைவார் ஆயாசப்படுகிறார், அப்படித்தானே?"

"அவ்வாறு சொல்ல எவ்வளவு உரிமை வில்லை, மகனே! உன்னை நான் ஒரு கால ஐயப் பெற்றேனென்று விட்டேனே என் மீது என் ஆயாசத்துக்குக் காரணம்!"

தாளையடிவாக மன வேதனையோடு சில போல் கின்று கொண்டிருந்த முத்திர வளரப் பார்த்து, "பழையவாறும் சொழுவாடவரும் கொலிந்த வர்மனுடைய ஆம் தீய பிரகாரம் என் அன்னைவாரின் கிரித்த மனத்தைக் கூட இந்த அனாதைக் குக் கருக்கி விடும் என்று நான் நினைத்தும் எதிர்பார்க்கவே இல்லை, ஸ்வாமி!" என்று அடைத்த ஞானிக் கரகரத்தான்.

"அப்படிச் சொல்லாதே, பரமேசுவரா! அவர்களுடைய நோக்கத்துக்கும், எனது கருத்துக்கும் திறைய வேறுபாடு உண்டு. அவரோடு என்னைத் தவறாகப் புரிந்து கொள்ளாதே!"

என்று மடப்பபுடன் கூறிய மகாராணி மேலும் தொடர்ந்து, "ஆனும்...."

"காலஞான தான், சமணத்தைத் தாண்டி அவளை மணக்க விருப்பமுடைய மட்டும்தான் தாங்கள் ஒப்புக் கொள்ளத் தயங்குகிறீர்கள்? அநாவது, அவர்கள் அறிவியல் காரணத்துக்காக அவளை எதிர்ப்பு இருக்க: நீங்களோ சமய வேறுபாட்டு இருக்கா அளவின ஏதாவது முக்கிரங்கள்?" எனது முக்கிரத்தைத் திருப்பிக் கொண்டு குன்று முழுதுத்தான் பரமேசுவரவர்க்கு,

"ஆம், மகனே! அதில் ஓரளவு தீயாய் இருப்பதாகவே நினைக்கிறேன்."

"சமய வேறுபாட்டைக் கொண்டு மனிதரை மனிதர் பிரித்துக் காண்பதில் எத்தனைய தீயாவாரும் இருக்க முடியா தென்பது என் கருத்து!"

"உண்மையாக, பரமேசுவரா! சமண என்பது மனித சமூகத்தை அறிகெதிரியும் வறு தாத்த உதவும் ஒரு சாமினாக்கும் போன்றதுதானே தவிர, அது விளையாடுகிற சோழநகர மகன்க் கடிக் காக்கும் தலைச் சுவர் போன்றதல்ல என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். ஆனும், ஓர் ஆணும் பெண் ணும் சேர்ந்து நடந்துவதான திருமண காழ்க்கைக்கு அங்கிருவாரின் அறகு - ஞானம் தடத்தை அடக்க அவசரிக் ஒரு கோவிலை ஒன்று, பார்த்து கொண்டு பாடுகிறது. இஃது சமண சமயம், உருகு அவசியத் தேவையாகிறது. இம்ம, மொழி, மறம் ஆகியவற்றைத் திருமண மொழி கடந்து செல்வதாயிருக்கலாம்: ஆனும் சமய ஒருமைமைய மட்டும் அத்தனை எளிதான அது கடந்து சென்றுவிட முடியாது. அங்ஙனம் சென்றும் அப் புனித உறவில் எப்போதெனும் ஒரு காலத்தை ஏதெனும் ஒரு குறை ஏற்பட்டே தீரும். அல்லது எப்போதாவது போலத் தோன்றலாவது சேர்வாய். இது உண்மையி, மனித காழ்க்கையின் இயற்கையு போக்கு, உண்மையாகும்."

"இவ்வாறையையும் உன் கெடுத்துப் பார்க்காமலே அந்த முடிவுக்கு வந்திருப்பேன் என்று நினைக்கிறீர்களா, அம்ம?"

"அப்படி ஒரு போதும் நினைக்க மாட்டேன், மகனே! உன்னைப் பற்றி எனக்குத் தெரியுமா? எத்தன் நிற விஷயமானதும் அதன் கை முகிகளையும் துருள் ஆராய்ந்து பாராயும் அவரோடு ஒரு முடிவுக்கு வரும் பழக்கம்"

ஸெப். பிள்களில்
பூனிழக்கு பதில்
வேண்டுமெயில்லை

- ★ நெத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக
- ★ திருத்திரை நாக

‘பூனிழ’ என ஐந்தே ரூபாய்க்கு கிடைக்கக்கூடிய
சிறந்த நெத்திரை நாக, உயிர்நாசகராக,
கொண்டு, சிவ, கிடைக்கக்கூடிய, கிடைக்கக்கூடிய
கொண்டு, கிடைக்கக்கூடிய, கிடைக்கக்கூடிய

தியாகத்தின் சின்னம்

இங்குக்கு வயது இப்பொழுது 35 இளமைய பொருள் திரைப்படம் (21) பள்ளியைத் தோடவதற்கு. தந்தையின் வணிகம் பொருத்தது. வயது அகவர்ப் படுக்கையில் விடத்தியது குடுப்பதற்கு வாக்ஷம் பெற்றுப் பின்னர் அளவாயது. தனியே படித்தல் வேண்டும். திருமணம் செய்துக்கொண்டால் குடுப்பம் ஆதாரத்தால்கிடுகெனக் கருதி அங்கு மதத்தின் வடகம் இவ்வகை வாக்ஷம் அளவாயது அளவாயது மதத்து உதவியைப் தோடாதது. இங்குவுடய வேதனைய வாக்ஷம் திரைப்படம் சிவப்பியது வாக்ஷம் வாக்ஷம் வாக்ஷம் இங்குப்போகிறதோ? பழங்காலத்திலும், வடகும் குடுப்ப வாக்ஷம் அளவாகி அளவாயது வாக்ஷத்திற்குள்ளும். இவ்வு ஒவ்வொரு குடுப்பத்தினாலும் தனியாகத் தாங்களே வாக்ஷத்திற்கெனக் வேண்டியவர்களைக் இங்குக்கிடுகன். தனியாக குடுப்பத்தினாலும் வேண்டியவர்களைத் தனியாகத் தோடிகொள்ள வேண்டும். குடுப்பம் பாதுகாப்புடன் வாக்ஷம் ஒவ்வொரு வேதியு அளவாகி வேதனையடுக்கிறது இதவேதனையினை சிவப்பியது ஆயும் இவ்வுவாக்ஷம் பாதுகாப்பு. அதை இவ்வுவாக்ஷம் வாக்ஷத்தின் வேதன்?

ஆயுள் இன்குரன்சு

மேலான ஆதாய வாக்ஷம் வாக்ஷத்தின் இவ்வு.

1940.2.3

கம் உன்விடம் இடைவாதுதென்பது எனக்கு தங்குதத் தெரியும். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நீ, உன் திருமண விஷயத்தில் மட்டும் கேள்விக்கு இடமான அந்த முடிவை எப்படித் தேர்ந்தெடுத்தாய் என்பதைத் திணுக்கும் போது ஆச்சரியமாகத்தான் இருக்கிறது."

"இதிலிருந்தே அன்னைவார் தெரிந்து கொள்ளலாமே, என்னுடைய திருமண முடிவில் இன்று மட்டுமல்ல-என்றமே எவ்விதக் கேள்விக்கும் இடம் இருக்காது என்று?"

"மெத்த மதிச்சொண்டிறேன், பரமேசுவரர்! இந்த இனிமையான பதிலை நீ ஒரு சாதாரண மனிதனாக இருந்து சொல்வாய், தானும் ஒரு சாதாரணத் தாயாக இருந்து கேட்டிருந்ததாய் இன்னும் இரட்டிப்பு மதிச்சொண்டத்திருப்பேன். ஆனால் நீ ஒரு மாபெரும் தேசத்த மன்னனாகவும், உன்னைப் பெற்றெடுத்த நான் ஒரு மகாராணியாகவும் அல்லவா இருக்கிறோம்? இதில்தான் நம்முடைய துரப்பாக்கியமே அடங்கியிருக்கிறது?"

"அவ்வளவு துரத்துக்கு நம் துரப்பாக்கியத்தை மிகைப்படுத்த வேண்டாம், அம்மா! எனக்கும் என் மனைவி

யாகத் தேர்ந்தெடுத்த திருப்பவனுக்கும் இடையே உன் சமயப் பிரிவு எங்கள் திருமண வாழ்க்கையில் என்னத்தனை கலப்பையும் ஏற்படுத்தாது என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். ஏனென்றால் எங்கள் சமய உணர்வு அப்படி!"

"எனக்கும் அதில் பரிபூரண நம்பிக்கை உண்டு, மகனே! ஆவினும் உன்ருக-ஆளப்படும் மக்கள் அதை நம்ப வேண்டுமோ? பல்வகை நாடு ஒரே சமயச் சார்புள்ளது அவ்வ; பல்வேறு சமயப் பிசாக்கள் கொண்ட நாடு. அநிலை எவையும் சமணமும்நான் பிரதானமானவை வாக விளங்குகின்றன. துரநிர்ப்படவசமாக இவற்றின் கடந்த காலம் பகைவும் பூசலுமாகக் கழித்து, உன்னுடைய தலைமைக்குப் பிறகுதான் ஓரளவு பிரதிநிதித்துக்கிறது. இந்தநிலையில் நீ சாவனாகவும், உன் கரம் பற்றுநிறுவன் சமணனாகவும் ஆட்சி பீடத்தில் அமர தேரிட்டான் அக்கப் பழைய பிளவு மீண்டும் தலை தூக்கி விடாதா? சந்தேகமும், நம்பிக்கையின்மைமும் உன் மக்களைக் கொண்ட ஒரு தேசத்தை ஆள்வது மிக மிகக் கடினம் ஆகித்தே, மகனே!"

அத்தியாயம் முப்பத்த ஈன்கு கிரீட தண்டனை

மகாராணியாரின் உணர்ச்சி மிக்க பேச்சை நிகவும் வலமைமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்த பரமேசுவரவரர்மன் மெல்லிய குரலில் அமைதியாக, "அம்மா! தங்கள் அன்பு மைத்தன் பரமேசுவரவரர்மன் ஒரு மனிதனாக வாழ வேண்டுமென்று விரும்புகிறீர்களா? அவ்வது அவன் மன்னனாக மட்டும் வாழ்ந்தால் போதும் என்று ஆசைப்படுகிறீர்களா?" என்று கேட்டான்.

காடவன் மாதேவி இதைக் கேட்டுக் கலகல வேண்டி சிரித்தார். "காவுது சென்ற உன் தந்தையாரிடம் இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருந்தாய், 'நீ ஒரு மன்னனாக வாழ்ந்தாய் போதும்' என்று பதில் சொல்லி யிருப்பார், மகனே! ஆனால் உன்னைப் பெற்றெடுத்த தாயாயி நான் அவ்வாறு சொல்ல மாட்டேன். என் ஆருவிரச் செய்கைகள் மன்னனாக மட்டுமல்ல, மனிதனாகவும் வாழ வேண்டும் என்றே ஆசைப்படுவேன்."

மெல்லத் தலையசைத்த பரமேசுவரவரர்மன், "அன்னைவாரின் இந்த ஆசையை என்னும் தின்றவேற்ற முடியாது என்றே திணுக்கிறேன்!" என்றுகூட.

"அப்படி வெய்யும் அததரியப் பட்டுப் போகாதே, மகனே! எக்கல்லம்

ஒரு மார்க்கம் ஏதாவது இன்னமல் போகாது..."

"அன்னைவார் என்ன சொல்கிறார்?" தயக்கத்துடன் அவளை ஏறிட்டு நோக்கிய மகாராணி, "என் எளிய மனத்தில்கட்ட ஒரு சிதில வொசையைச் சொக்கிவைத், அதைக் கேட்டாலா, பரமேசுவரர்?" என்று.

"என்னுக் ஏற்கக் கூடிய வொசையை விருத்தாய் திசையமாக ஏற்போம்மா!" என்றவாறு தன் தாயின் முகத்தை ஆய்ந்துடன் நோக்கினான் பரமேசுவரவரர்மன். மீண்டும் சந்தே தயங்கிய காடவன் மாதேவி தம்மைச் சமாளித்துக் கொண்டு அமைதியாகக் கொன்றார். "ஆத்திர இளவரவி உத்தமசீலியை நீ எத்த அளவுக்கு தேசிக்ரெயோ அதே அளவுக்கு அவனும் உன்னை தேசிய்பான் என்றே நம்புகிறேன். அப்படி தேசிய்பது உண்மையானால், உனக்கு தேர்த்துள்ள இந்த இக்கட்டான நிலைமையைப் போக்க அவன் ஒரு வாரியம் செய்வனாம். அதாவது.... நான் சார்த்துள்ள சமண சமயத்தை விட்டுச் சாவ சமயத்தை ஏற்பாடுவானாகும்..."

தெஞ்சென தெருப்பை வாரித் கொண்டிருந்த போல் தடித்துப் பதறிய

வெங்குப் பிரியம் வளர வளர தான்
 சிறித வலத்துக்கினுள் பெருமை
 கிடையே அடிகமராக தாடுகிறேன்.
 பொரிய கந்தாந்திதழின் பாலுமே
 பெரிவயராக இருந்துவிட முடியும்.
 எனக்கோ வர வர, புழுவிடமுள்ள
 பெருமைதான் உண்மையே பெருமைவர
 உத்தேசித்தேது. அது எவ்வளவு மெனம்
 மரக, சீராக, உணர்ந்துகூட மனம் -
 மனக்கு மனம் - தன் கடமைவைத்
 செய்கிறது! — உவாவி விடுவதற்குத்

பரமேசுவரவரமம், "அம்மா!" என்று
 அவரிக் கொண்டு துள்ளி பெழுத்து
 தின்றான். அவன் உடல் தீவ கொள்ளா
 மல் அதிர்த்து நடுங்கியது. உண்கம் தீப்
 பிழம்பாகச் சிலந்து பழுத்தன. "அம்மா!
 தாங்களா இந்த கோசகையைச் சொன்
 னீர்கள்? தங்கன் வாயிலிருந்து இந்தச்
 சொற்கள் வெளி வந்தன?" என்றும் தம்
 பினை முடிவு விக்கியோ!" என்று
 இரைந்து கூவியவாறு தன் செவிக்கே
 இறங்கப் பொத்திக் கொண்டு அவன்.
 ஆத்திரம் பொருளிய அடித் தொண்டி
 னையில் மேலும் பட்டபத்தான்: "ஆத்
 திர இளவரசி வை சமயத்தைத் தழுவி
 வரட்டும் என்று தாங்கள் சொன்னதை
 விட என்னைச் சமணனுக் காறும்படி
 சொல்லி யிருக்கலாமே! அப்படிச்
 சொல்லியிருந்தாலுடன அதைப் பொறுத்
 துக் கொண்டிருக்க முடியுமே! தலை
 கூர்ந்து தங்கள் திருவாயால் இவியோரு
 முறை அய்வாறு கருதினீர்கள். தரவோ
 சமயம் என்பது ஒரு தரம் தெரி. அக்
 வாய்க்கையைச் சமணமே படுத்திப் பிற
 வியை முறையையாக்கியது ஒன்றே அது
 நோக்கம். இந்த நோக்கத்தை மறந்து.
 வென்கே நலங்களுக்காக அதைப்
 பயன்படுத்த முனிவது மன்னிப்பே
 இவ்வாத பாவமாகும். உலக வாழ்க்கை
 யின் வெற்றிக்காகவும், இந்தியை உக்
 பொருள்களுக்காகவும் சமயம் விட்டுச்
 சமயம் மாறுவதோ மாற்றம் சொல்லிப்
 பிறதா இழிவான செயல் மட்டுமல்ல.
 வெறுக்கத் தக்க குற்றமும் ஆகும்.
 எனவே, மிக உயர்ந்த அறத்தெரிப் பன்
 பாட்டில் வளர்ந்திருப்பவரான என்
 இதயப் பேரரசி உத்தரவினை அத்தகைய
 இழிந்த செயலுக்கு ஒரு போதும் உட்
 படமாட்டாள். என் பொருட்டு அவன்
 தன் சமயத்தைத் துறக்கத்தணித்தானும்
 நான் அதற்குச் சம்மதிக் காட்டேன்.
 இது உறுதி."

தங்குவிடிவன் அமர்ந்திருந்த காட
 வன்மாடுதவி, "என் கைத்தனுக்கு
 நான் சொன்ன யோசனை தவறானது

என்பதை உணர்ந்தேன், அதற்காகப்
 பல்வகை மன்னிப்பும் மன்னிப்புக் கொடு
 கிறேன்." என்று குரல் தழுதழுக்க.
 தாவின் பாதங்களைத் தொட்டு
 வணங்கி விட்டு அமைதியாக நடந்து
 போய் முத்தவரையின் எதிரே நின்று
 பரமேசுவரவரமம் அவரை இமைக்கா
 மல் நோக்கியவாறு, "சத்திரவெனைச்
 சித்திரசே! தங்குவிடம் நான் தெரிவிப்ப
 தாகச் சொன்ன என் முடிவை இப்
 பொது தெரிவிப்பே முத்துகிறேன்,
 கேளுங்கள்!" என்று.
 பிரமை பிடித்தவர் போல் தின்
 திருத்த முத்தவரையர் அவனைத் திருநிறு
 வெனப் பார்த்து விழித்தார்.
 "பழையவரைச் சோழரும், பல்வகை
 இளவரசன்கள் கொவித்தவர்களும் கூட்
 டிச் சேர்ந்து என் தாட்டிலே எனக்கு
 எதிரான பிரகாரம் செய்து வருவதன்
 நோக்கம் என்னவாவிருக்கும் என்று
 தங்கன் நினைக்கிறீர்கள், தன்பிர?"
 "விடுதலைப் போரில் அவர்களுடைய
 உதவியை நாடாமலும், அவர்களுக்குப்
 பொதிய முடிவத்துகள் தராமலும்,
 தாங்களே தங்கள் கை முயற்சியைக்
 கொண்டு சனித்து நின்று போரிட்டு
 வெற்றி தேடிக்கொண்டதால் ஏத
 பட்ட காற்பிரிவுகளையே அவர்கள் அங்
 காறு தவறான பிரகாரத்தில் இறங்கி
 யிருக்கிறார்கள் என்று அன்றம் சொன்
 மை; இன்றும் அதையே சொல்
 கிறேன். அரசோ!" என்று முத்தவர
 வர் கரகரத்த குரலில்.
 "இந்த; நான் அப்படி நினைக்க
 வில்லை. என் அன்புதரிய இளவரான
 கொவித்த வரரானுக்கு இந்தப் பல்வகை
 தாட்டில் முடிவென்னதோ கொண்டுபோன்
 னும் ஆகச் இருக்கலாம் என்று நான்
 நினைக்கிறேன்! அந்த ஆசையை அவ
 னிடம் பழையவரைச் சோழர் தம் கய
 தலத்துக்காகத் தாண்டி விட்டிருக்கலாம்
 என்றும் கருதுகிறேன்!"
 "அரசோ...."
 "இவ்வளவு பெரிய குற்ற எண்ணம்
 கொண்ட கொவித்தவரிமனுக்கு என்ன
 தண்டனை விதிக்கலாம்?"
 "மன்னவர்கள் சொல்வது?..."
 "மறை தண்டனையில்! இந்த
 மாபெரும் தீர்த்தின் ஆட்சிப்
 பொதுப்பை அளவிடமே ஒப்படைத்து
 விட்டு நான் விவியேறுவதுதான் அவ
 னுக்கு அனிக் கப்பமும் பெரிய தண்டனை!
 இதுதான் முடிவு! இதுவே என் முடிவு!"
 காடயன்மாடுதவியும், பெரும்பிரகு
 முத்தவரையும் இதைக் கேட்டு இடி
 வால் தாக்குண்டவர்கள் போல் நடு
 தடுக்கி விட்டார்கள். (தொடரும்)

அவள் அழகி...அவள் பாண்டிஸ் உபயோகிக்கிறாள்

உங்கள் முக சருமத்திற்கு மினுமினுப்பும்
இளமை ஹீகரமும் அளிக்க
என்பெயர்ப்பலசயற்ற உள்ளது
பாண்டிஸ் வானிலிங் க்ரீம்

பாண்டிஸ் வானிலிங் க்ரீம் முக சருமத்தை
பூப்போல மென்மையாகவும், மினுமினுப்பாகவும்,
ஹீகரமாகவும் மாக்கிறது. முகத்திலுள்ள சிறு
பருக்கள் போன்றவை கிடை வழி செய்கின்றது.
இவற்ற தடவி பவுடர் போட்டுக் கொண்டுள்ள
பவுடர் ஒரே சீராக மணிக்கணக்கில் படிந்திருக்
கும். உங்கள் முக மையுக்கு மெதுவாக
பாண்டிஸ் ஃபேஸ் பவுடர் உபயோகிக்கவும்.
அது சீராகப்படிவிறது, முகத்திலுள்ள சிறு குகை
களை முக மையக்க உதவுகிறது.

பாண்டிஸ் ஹேர்ட் க்ரீம்:
கொழுந்தலில்லாத மென்மையானது, கழுத்
திலும் பாண்டிஸ் ஹேர்ட் க்ரீம் தடவுங்கள்.
கொழுந்தலில்லாத மென்மையானது கழுத்
திலும் பாண்டிஸ் ஹேர்ட் க்ரீம் தடவுங்கள். கழுத்
திலும் பாண்டிஸ் ஹேர்ட் க்ரீம் தடவுங்கள். கழுத்
திலும் பாண்டிஸ் ஹேர்ட் க்ரீம் தடவுங்கள்.

சில்பேரே-பாண்டிஸ் இன்டர்நேஷனல்

(மகாபலாசாமிநாயக்கர் தெருவுடன் என்.ஏ.சி. இணைக்கப்பட்டது)

லைப்பாய்
இருக்குமிடம்—
அதுவே ஆரோக்கியம்
இருக்குமிடம்!

இப்பத் திருவிளையாடலோ,
லைப்பாய் தேய்த்து நீராடலோ!
அருக்குடன் கிருமிகளைக் கழுவித்
கொத்துவிடும் லைப்பாய் சோப்பினால்
இங்கம் திரம்பிய நல்லாழ்வு!
எல்லாம் இப்பமயம்!